

Голос України

Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Президент України Леонід Кучма та Прем'єр-міністр Анатолій Кінах поклали квіти до могили Невідомого солдата з нагоди 58-х роковин остаточного визволення України від німецько-фашистських загарбників. Це сталося 28 жовтня 1944 року.
На знімку: під час церемонії.

Фото Валерія СОЛОВІОВА (Українформ).

Нема перепон. Позиції тотожні

«Ми надаємо винятково важливого значення зміцненню співпраці з Китаєм», — зазначив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з делегацією Комітету із закордонних справ Всекитайських Зборів Народних Представників КНР на чолі з його Головою, членом Постійного Комітету ВСНП Цзен Цзяньхоєм.
Володимир Литвин високо оцінив рівень політичного співробітництва Києва і Пекіна і заявив, що «позиції наших держав з більшості питань тотожні або збігаються». Голова ВР подякував китайській стороні за підтримку незалежної України і наголосив, що показником найвищої довіри між нашими країнами є регулярний обмін делегаціями, зокрема й парламентськими.
(Закінчення на 2-й стор.).

Прем'єра рубрики «Еліта нації»

Вона непідвладна ні владі, ні часові. Вона існує не завдяки навіть, а наперекір... Вона не на видноті. Та її думка матеріальна. Вона — рушій прогресу і рушій думки. Це і є еліта нації. Її Клондайк. Джерело. Наші співвітчизники-сучасники. Про них розповідаємо в циклі «Еліта нації». І відкриває його

ЛЮДИНА, ЯКА ЖИВЕ СВІТЛОВИМИ РОКАМИ

Станіслав Миколайович Конюхов народився 12 квітня. Випадково так сталося чи ні, що набагато пізніше цей день у світових календарях помічатиметься Міжнародним днем космонавтики, а Конюхов, теж за світовими мірками, стане провідним конструктором космічної техніки, судити не нам. Життя кожного, може, і справді наперед пишеться якимись вищими силами на небесах, та здійснюється і реалізується тільки тяжкими і праведними трудами кожним на землі. І це вже від кожного з нас залежить, як зуміємо розпорядитися тим, що заповідано на віку.
(Закінчення на 18-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Шановні друзі!

- Продовжуємо друкувати пропозиції від наших друзів-спонсорів для розіграшу серед передплатників «Голосу України». Отже, вам пропонують:
- 15. **Полтавське регіональне управління КБ «Приватбанк»** (директор — Олександр Удовиченко) — грошові виграші.
 - 16. **ЗАТ фірма «Полтавпиво»** (директор — Микола Суткович) — набори полтавського пива.
 - 17. **ВАТ Полтавський завод «Електромотор»** (голова спостережної ради — Сергій Кожем'яко) — водіяні насоси, електроточила.
 - 18. **Обласне об'єднання «Полтаваліс»** (директор — Олександр Яресько) — сувеніри з дерева.
 - 19. **ТОВ «Старт-99»** (директор — Василь Кибальник) — товари для спорту, туризму, рибальства.

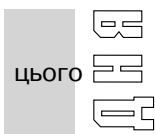
Наслідки московського штурму

У московських лікарнях уже померло троє громадян України, які були заручниками у бойовиків. Як уточнило Посольство України в Росії, серед заручників було 40 українських громадян. Після суботнього штурму Палацу культури російським «спецназом» більшість звільнених потрапила до лікарні. Досі не відома доля ще вісьмох українців. Пошуки ускладнює те, що не всі вони ще опритомніли і тому не можуть назватися. За словами секретаря Ради національної безпеки і оборони України Євгена Марчука, нині робиться все необхідне, щоб відправити звільнених додому, зокрема, вже підготовлено літак, вирішується питання спрощеного проходження кордону, розшукуються втрачені документи.
(Закінчення теми на 11-й стор.).

У НОМЕР

Боргомобілем подалі від холоднечі

Новий вид транспорту з'явився в Кам'янці-Подільському — авто, обладнане гучномовцем, яке курсує містом під будинками найбільш злісних комунальних боржників. Кам'янчани, котрі відвикли мерзнути взимку у власних оселях, поставилися прихильно до цього нового методу боротьби з неплатниками. Самі винуватці замалим не побили водія, який на весь голос поіменно під будинком Подільської державної аграрно-технічної академії нагадував багатомом викладачам, що вони, отримуючи зарплату, упродовж трьох років забувають платити за тепло в квартирах. Однак рівень оплати усе-таки зріс на 25 відсотків, повідомляє наш власний кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.

29 ЖОВТНЯ

■ 1451 р. Народився Христофор Колумб. ■ 1624 р. Помер церковний та громадський діяч Єлисей Плетенецький. 1615-го відкрив Києво-Печерську друкарню. ■ 1672 р. Буцацький договір. Укладений між Польщею і Туреччиною, за яким, зокрема, Польща віддавала Туреччині Поділля. ■ 1880 р. У Ромнах (Сумщина) народився майбутній фізик світової слави Абрам Іоффе. ■ 1944 р. Україну визволено від гітлерівських загарбників. ■ 1955 р. У Севастополі внаслідок вибуху потонув лінкор «Новоросійськ». 608 загиблих.

Баланс ТИЖНЯ

Про багатомісячну тенденцію до зниження цін сьогодні вже можна забути ▼

3

Не дивляться в корінь ▼

16

ПОЛІТИКА

Нема перепон. Позиції тотожні

(Початок на 1-й стор.).
На переконання Голови ВР, у Києва і Пекіна є всі підстави вивести двосторонні відносини на якісно новий рівень. Сприятиме цьому, на думку Литвина, й наступний візит до Китаю Президента України Леоніда Кучми. Очікують, що під час цього візиту буде підписано документ про зміцнення стратегічного співробітництва між нашими країнами.
Володимир Литвин висловився за активізацію міжпарламентських зв'язків між Пекіном і Києвом і прийняття спільного протоколу про співпрацю між Верховною Радою і Всекитайськими Зборами

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Народних Представників. Він наголосив, що треба розвивати гуманітарні, політичні та економічні зв'язки з Пекіном і координувати наші підходи до зовнішньополітичних проблем.
Цзен Цзяньхой у свою чергу наголосив, що Китай і Україна — дружні держави і в розвитку співробітництва між нашими країнами «немає жодних перепон». Він запросив Володимира Литвина відвідати з візитом Китай.
Цього самого дня відбулася зустріч китайської делегації з головою Комітету ВР у закордонних справах Дмитром Табачником.
Ганна ЛУКАНСЬКА.

Потрібна конструктивна робота. Без амбіцій

Протягом другої сесії ВР відбулося 26 пленарних засідань, на яких депутати розглянули 172 питання, прийняли 38 законів і 61 постанову, дали 81 доручення і направили 170 запитів. Такі дані оприлюднив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на всеукраїнському семінарі регіональних ЗМІ, а після цього відповів на численні запитання журналістів.
Політична ситуація
Голова Верховної Ради оцінив її як складну, бо в країні має місце політичне загострення. Але вона, на думку Володимира Литвина, відображає загалом ситуацію в державі. Нині насамперед потрібні висновки — це прийняття соціально-економічних рішень.
Парламентська більшість і відповідальність
«Для мене парламентська більшість — це вся Верховна Рада», — наголосив Володимир Литвин. — Тому що всі йшли на вибори і казали про одні й ті самі проблеми». Народним депутатам, на його думку, потрібно залишити всі недомовленості та амбіції поза сесійною залогою і почати конструктивно працювати. А відповідальність однако-

вою мірою лежить на всіх, бо, за словами глави парламенту, всі однаково погано працюють — і ВР, і уряд, і місцеві керівники.
Бюджет
Голова ВР переконаний, що його буде прийнято. Але водночас Володимир Литвин охарактеризував документ як «бюджет виживання, а не бюджет зростання». Оскільки, на його думку, для країни, яка декларує «економічне зростання і дефляцію» та має величезний потенціал, «ганебно мати» низький приріст ВВП.
Газотранспортний консорціум
Нині немає чіткого бачення, яким повинен бути ГТК, зазначив Володимир Литвин. За його словами, має бути серйозний економічний розрахунок: що вигідно Україні, а що — Росії. А «розуміння паритету» повинно бути на користь нашої держави. Водночас, стверджував Голова ВР, в Україні поки що немає фахівців, які чітко все проаналізували б, а є лише розмови і політичні емоції навколо цього питання.
Політична реформа
Голова Верховної Ради не заперечував, що Україні потрібна політична ре-

форма, яка повинна бути «синхронізована з політичним життям країни» і «враховувати реалії». Проте Володимир Литвин піддав критиці деякі норми законопроекту про внесення змін до Конституції стосовно перетворення України на парламентсько-президентську республіку. Зокрема, він вбачає «певний алогізм» у тому, що в документі йдеться про обмеження повноважень Президента і водночас залишається норма стосовно всенародного обрання глави держави. Це, на думку глави парламенту, може призвести до конфлікту між гілками влади.
Парламентські вибори проводитимуться на пропорційній основі, заявив Володимир Литвин. Однак виборці повинні визначатися не лише за політичну силу, а й за кожну кандидатуру.
Крім того, підкреслив Голова Верховної Ради, внаслідок політичної реформи посади голів облдержадміністрацій, які звітуватимуть і перед центральними органами влади, і перед мешканцями регіонів, будуть виборні.
Захист журналістів
Володимир Литвин запевнив журналістів, що лобюватиме непопулістські рішення про захист журналістів. А вес-

ти мову про свободу слова і цензуру в Україні потрібно, на його переконання, після опублікування назв ЗМІ з прізвиськами реальних власників. «Ефективний захист від тиску, — додав Голова ВР, — це оприлюднення погроз».
Голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко поінформував, що парламентські слухання з питань свободи слова в Україні відбудуться 11 грудня. За словами Миколи Томенка, його комітет планує відновити парламентський контроль і робитиме все для того, щоб державні компанії ніхто не приватизував.
А голови комітетів ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Петро Цибенко і з питань соціальної політики та праці Василь Хара наголошували на необхідності прийняття пенсійної реформи. Але водночас, на їхню думку, потрібно знизити податки, підняти економіку, ліквідувати безробіття, забезпечити гідний прожитковий мінімум і укріпити довіру населення до банків. Василь Хара стверджував, що кошти у держави є, але їх неправильно перерозподілено чиновниками, які узурпували владу.
Наталія ЯРЕМЕНКО.

Усі люди — білі і смагляві

У НОМЕР

Повідомлення для ЗМІ

Прес-служба депутатської групи «Народовладдя» поширила заяву, в якій спростувала повідомлення в деяких ЗМІ про висунення «Народовладдя» на посаду Прем'єр-міністра України нинішнього першого віце-прем'єра Олега Дубини, а також інформацію про підтримку депутатською групою інших кандидатів на цю посаду.
Про підтримку тієї чи іншої кандидатури на посаду глави уряду «Народовладдя» визначиться, ймовірно, вже цього тижня. Група підтримуватиме ту кандидатуру, яка передовсім запропонує реальні механізми інтенсивного розвитку соціально орієнтованої економіки, здатної підвищити життєвий рівень народу, істотно оздоровити суспільний клімат, покласти край протистоянню в країні, йдеться в заяві.

ФОТОФАКТ

У приміщенні Верховної Ради Центральний державний історичний архів ознайомив народних депутатів з унікальними документами ХІІІ—ХХ століть.

Фото Юрія ІЛЬЄНКА (Укрінформ).

Щонайменше три казенні дома «наворожила» нам доля на минуле семидення. На початку тижня у столичному Українському домі окремишню зібралася парламентська більшість. Потім вибух газу у житловому будинку в Білій Церкві і трагедія в концертному комплексі Москви.
Звісно, всі ці три казенні дома не гоже ставити в один ряд. Але коли сталося, то нерозумно їх не покласти на терези. Хоча б для одного і найголовнішого висновку: хоч би як опонували одна одній українські влада і опозиція, парламентські більшість і меншість, які розкодилися по різних приміщеннях — це все-таки ліпше, ніж «сусідські газові атаки».
Висновки, зроблені парламентською більшістю за зачиненими дверима, відомі. Більшість потребує, даруйте за навмисну тавтологію, більшої чисельності. Із 230 заявлених «більшовиків» в Українському домі засідали 211 депутатів, що навіть дало змогу деяким пропрезидентськи налаштованим парламентаріям визнавати існування більшості де-юре, але не де-факто. Четвергові голосування у сесійній залі це підтвердили.
Але головне: більшість погодилася на певні поступки меншості — у середу розглядали давноочікуване питання про політичну ситуацію в державі. Чи не вперше вимоги опозиційних фракцій у прямому радіоефірі пролунали на всю Україну. У свою чергу «парламентські більшовики» після загалом невдалих голосувань у четвер вкотре зробили крок у створенні свого коаліційного уряду. Названо можливих претендентів на пост Прем'єр-міністра: чотири фракції пропонують чинного главу уряду А. Кінаха, решта дев'ять пропрезидентських фракцій розділили симпатії між першим віце-прем'єр-міністром О. Дубиною, головою Донецької облдержадміністрації В. Януковичем та головою ДПА М. Азаровим.
Трагедія в Білій Церкві, де під уламками багатоквартирного будинку загинули кілька людей, не така вже й страшна не лише малою кількістю жертв. Там прогнозовані наслідки, і швидко знайдуться конкретні винні. Чого не скажеш про московську трагедію, бо захоплення заручників — то швидше ланка, і вочевидь не остання, у трагічному ланцюжку з'ясування стосунків Кремля з суб'єктами федерації. Подумалося: слава Богу, що ми, Україна, — не суб'єкт. Та чи убезпечила ця обставина (звісно, не без допомоги вітчизняного теле- і радіоефіру) наші виховані за часів СРСР середні і старше покоління від переживань за те, що коїться в колишній столиці. У суботу з вінницької глибинки зате-

лефонувала мама: каже, півночі перед штурмом не спала, думала про людей «у тій концертній залі» (для мами, на відміну від політиків, усі там люди — білі і смагляві). Певне, не один й вперше пошкодував, що не переходимо на зимовий московський час на день раніше — так хотілося відтягнути шосту годину ранку, з якої чеченці погрожували розстріляти перших заручників. І, певне, не один росіянин-заручник пошкодував, що він не українець чи представник іншої національності, коли терористи відокремлювали іноземців від загальної маси заручників (секретар НРБО Є. Марчук повідомив, що під час цього відбору дехто з росіян, аби врятуватися, назвався українцем, через те й маємо плутатину з точною кількістю наших).
Оскільки в тамтешній трагедії «наша хата скраю» не була, то й нам не байдуже, як це так сталося, що внаслідок «блискучої перемоги» над тергруппою Бараєва в лікарнях «чомусь» померли більш як сто заручників і лише один, за твердженням головлікаря Москви, — від кульового поранення. Невже винна у цьому газова атака визволителів? Чи не цим пояснюється небажання російських властей у першу після штурму ніч допустити рідних і близьких цих жертв, а також представників дипкорпусів (у тому числі українського) до потерпілих, де їх начебто ідентифікували (а хіба хтось краще може впізнати (іден-

тифікувати) живу людину, аніж дружина, діти, знайомі?...).
Усвідомивши, що схвальними телеграммами лідерів світових держав на адресу Кремля з приводу успішного завершення антитерористичної операції світова преса засипала блокам'яну запитаннями: який газ використали спецслужби, чому не називають його навіть на офіційні вимоги посольства?
Нехай би росіяни розбиралися між собою. От, скажімо, молодий парламентарій Борис Немцов у телеєфірі «по гарячих слідах» кілька разів хвалив свого президента за те, що той не піддався на переговори з терористами. Боялися повторення державницької слабодухості, проявленої, на їх погляд, керівництвом Росії під час захоплення Басасевим лікарні у Новобудьонівську? Але ж там у заручниках було дві тисячі осіб, а загинуло 130.
Три «наворожені дома», а найбільше — московський, затінили чергові ходи на шахівниці українського політикуму. Опоненти В. Юшенка намагалися створити інформаційний привід з того, що начебто лідер «нашеукраїнців» під час зустрічі у РФ з лідерами Союзу правих сил погодився з недоцільністю дострокових президентських виборів в Україні, не заперечував проти створення російсько-українського газового консорціуму. Спростування надійшли від самого В. Юшенка.
Анатолій БЕНЬ.

Вибух між поверхами

фото Леоніда ДОБРОВОЛЬСЬКОГО (Україноформ).

Тривають пошуково-рятувальні роботи у місті Білій Церкві, де в будинку №2 по вулиці Тимірязева 25 жовтня стався вибух між восьмим та дев'ятим поверхами дев'ятиповерхового панельного житлового будинку. 27 жовтня під уламками плит на сьомому поверсі рятувальники знайшли тіла ще двох загиблих дівчат, 1986 і 1987 років народження. Всього внаслідок вибуху загинуло троє. Одна людина у тяжкому стані перебуває в лікарні.

Тимчасово відселено у готелі 97 мешканців цього будинку. На місці трагедії працює оперативна група Міністерства з питань надзвичайних ситуацій на чолі з першим заступником держсекретаря міністерства генерал-лейтенантом Григорієм Марченком. Ведеться розслідування причин вибуху, повідомляє прес-служба МНС.

Київська область.
На знімку: на вулиці Тимірязева, 2 у Білій Церкві.

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ
Про Бойка В. Ф.

Відповідно до пункту 15 статті 85, пункту 9 частини п'ятої статті 126 Конституції України Верховна Рада України постановляє:

Звільнити БОЙКА Віталія Федоровича з посади Голови та судді Верховного Суду України у зв'язку з поданням заяви про відставку.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
24 жовтня 2002 року.
№ 215-IV.

Комп'ютерні зали — на замок

За поданням міського прокурора Анатолія Криля масово закривають об'єкти підліткового та дитячого відпочинку — комп'ютерні зали. У підвалах та напівпідвалах без вентиляції та елементарних санітарних умов дітям пропонують неліцензований продукт зі сценами насильства. А деякі з клубів працюють

до другої години ночі, приваблюючи нижчою на гривню ціною. Як повідомив заступник міського голови Дмитро Васильянов, відновити роботу «комп'ютерні бізнесмени» зможуть лише тоді, коли обладнають свої заклади, отримають паспорт-дозвіл тощо.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

В інтернатів є Зоря

Чотири дитячі інтернати, що в селищі Клевани Рівненського району, перебувають під опікою Зорянського складоводу — ЗАТ «Консьюмерс-Скло-Зоря».

Для цього підприємство заснувало фонд-клуб «БлагоДійна королева», бюджет якого поповнюється щоквартально. А це вагомі суми, завдяки яким шефи допомагають дитячим інтернатам: тільки з початку нинішнього року на потреби

дитячих закладів у Клевані «Консьюмерс-Скло-Зоря» витратив майже 250 тисяч гривень. А напередодні нового навчального року, не припиняючи фінансування попередніх програм «Рожеві щічки», «Сонечко», «Веселка», «Вітерець», шефи побудували новий харчоблок в інтернаті для дітей з вадами серця, на що пішло майже 106 тисяч гривень.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ОБГОВОРЕННЯ

Аналіз
оборонної реформи

Банних, заступник Генсека НАТО Едгар Баклі. Сторони обговорюють військову реформу, посилення цивільного контролю над ЗС України, реформу в галузі безпеки, співробітництво з Держкомітетом у справах охорони кордону України, а також законодавчу базу співробітництва України та НАТО.

Ой, піду я до
млина...

Презентація нового автоматизованого млина відбулася в Овідіопольському районі на Одещині.

Такого в регіоні досі не було: за потужності 30 тонн борошна на добу ним управляє лише чотири фахівці. Вартість проекту — 500 тисяч доларів. Для його реалізації саме таку суму одержано як грант від голландської компанії «Оттефангер Міллінг Інжинірс».

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

ФОТОФАКТ

Столичні дитсадок-школа «Лісова казка» та гімназія «Апогей» разом створили унікальний освітньо-виховний комплекс для 550 дітей різного віку.

На знімку: вихованці в кімнаті казок.

фото Володимира ТАРАСОВА (Україноформ).

Операція без
болю

Найсучасніший метод лікування хворих на атеросклероз судин уперва розроблено у відділенні інтервенційної радіології Черкаської обласної лікарні.

Щороку до відділення звертаються 1500 пацієнтів з приводу судинних операцій та діагностики. Новий метод за допомогою комп'ютерної технології та зонда дає можливість залікувати уражені судини в різних частинах тіла. Вся операція з відновлення судин триває менше години. За добу пацієнта можна виписувати з лікарні.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

КБ «КООПІНВЕСТБАНК»			
Ліцензія НБУ № 105 від 04.10.2001			
Звіт про прибутки та збитки на 1 жовтня 2002 року			
Рядок	Найменування статті	Залишок на початок кварталу	Поворотний квартал
1.1.	Процентний дохід	3265	1855
1.2.	Процентні витрати	(2654)	(1522)
1	Чистий процентний дохід	611	333
2.1.	Комісійний дохід	2049	1257
2.2.	Комісійні витрати	(2761)	(1771)
2	Чистий комісійний дохід	1773	1086
3	Дивідендний дохід	-	-
4	Чистий торговельний дохід	265	128
5	Прибуток/збиток від інвестиційних операцій	-	-
6	Прибуток від довгострокової інвестиції в асоційовані й дочірні установи та інші інвестиції	-	-
7	Інший операційний дохід	8	6
8	Операційний дохід	2658	1553
9	Загальноадміністративні витрати	1964	(704)
10	Витрати на персонал	(942)	(597)
11	Прибуток від операцій	552	252
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(422)	(169)
13	Прибуток до оподаткування	130	83
14	Податок на прибуток	(33)	(29)
15	Прибуток після оподаткування	97	54
16	Непередбачені доходи/витрати	-	-
17	Чистий прибуток/збиток банку	97	54
Голова Правління		Ромушка Ю. О.	
Головний бухгалтер		Бідик М. Т.	

Зведений баланс на 1 жовтня 2002 року			
Рядок	Найменування статті	Залишок на початок кварталу	Поворотний квартал
1	Кошти та залишки в НБУ	12262	5451
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
3	Кошти в інших банках	5679	6900
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та зобов'язаність клієнтів	34144	26044
6	Інвестиційні цінні папери	22	22
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	3185	3084
8	Основні засоби та нематеріальні активи	-	-
9	Нарховані доходи до отримання	625	654
10	Інші активи	16553	10177
11	Усього активів	72570	52332
12	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	2500	4000
13	Кошти клієнтів	23754	27057
14	Інші депозити	1989	-
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	-
16	Нарховані витрати до сплати	83	39
17	Інші зобов'язання	17242	10277
18	Усього зобов'язань	61568	41373
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
19	Статутний капітал	10500	10500
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
22	Емісійні різниці	0	0
23	Резерви	343	343
24	Розділяти перерозподіл	0	0
25	Неперозділений прибуток, у тому числі	159	116
26	Сума перерозподілу прибутку між акціонерами	-	-
27	Усього власного капіталу	11002	10659
28	Усього пасивів	72570	52332

БАЛАНС ТИЖНЯ

Гасла і ваші валютні рахунки

Нинішня осінь наелектризована політичними гаслами і дебатами так, неначе на часі вибори. Песимісти кажуть: достатньо однієї іскри — і займеться. Оптимісти париують: то будуть сонячні зайчики.

Гасла «Геть!» почали лунати у Львові з понеділка, де концерн «Орлан-Транс» за підтримки політиків пікетував приміщення обласної податкової інспекції, протестуючи проти свавілля ДПА. Того ж дня у Києві під час зустрічі з представниками парламентської більшості Президент України порадив визначитися з подальшою долею уряду на спеціальному сесійному засіданні. Стало зрозуміло: **тиждень країна проживе не лише в політичному, а й в економічному напруженні.**

Раніше за всіх на це почали натякати курси валют в обмінних пунктах. Нескромно завищеної різниці між купівлею і продажем доларової готівки, яка формувала спекулятивний дохід обмінників, оператори ринку пояснювали єдиною — пікантно хистким становищем, в яке начебто раптом потрапив уряд. Утім, невже так раптом? А хто це сказав, що уряд уже втратив контроль за економічно-соціальним розвитком країни?

Цим запитанням у середі переймалися і політичні сили в парламенті, і далекі від політики громадяни. Бо попри те, що, на відміну від «вуличної», безготівкова (НБУшна) гривня демонструвала непокитну силу, ціни на продовольчі товари малопомітно, але зростали. На жаль, це подорожчання зумовлювали не тільки сезонні особливості ціноутворення, а й прорахунки органів виконавчої влади у формуванні цін на продовольчу пшеницю, цукор, м'ясо, молокопродукцію... Диво та й годі? Незважаючи на перевиробництво багатьох видів цієї продукції, роздрібні ціни на продукти їднної переробки в магазинах кусалися. Гривня шестистіла гучніше за осіннє листя. Бо для того, щоб підняти вартість вершкового масла, потужні трейдери, приміром, керувалися не поточною ситуацією на внутрішньому ринку, а далекоглядним наміром кондитерів закласти його на зберігання для виробництва морозива взимку. Зрештою, на нашому ринку може трапитися й не таке, про що розповів у четвер народний депутат Сергій Терьохін: податківці не дозволяють торгувати за цінами, які поступаються цінам інших магазинів (?). Мовляв, бюджет недоотримає доходи.

У такий спосіб податківці, мабуть, прагнуть зняти нервовий стрес з урядовців, котрих підвів монастир навіть не бюджет, який вони цього року провалили, а багатомісячне зниження цін — про завершення цієї тенденції сповістив Міністр економіки Олександр Шлапак. Тож, за його оцінкою, про позитивну для простого люду тенденцію до зниження цін вже можна забути. Зворотний процес, за висловом також відомого політика епохи перебудови, вже пішов...

Ще одна цифра свідчить про те, що недавня тенденція була вигідна простому люду, в якого після обов'язкових покупок для споживчого кошика і оплати невибагливих послуг ще залишалися гроші, які він, народ, ніс до банку. За 9 місяців цього року приріст вкладів сягнув 48 відсотків, у банківську систему додатково залучено майже 5 млрд. гривень. До кінця року, схоже, банки встигнуть ще залучити кілька мільярдів. Це щонайменше означає, що вони матимуть змогу істотно знизити вартість кредитів і збільшити власний прибуток. І те, що боротьба «за народну панчоху», в якій, за різними оцінками, зберігається до 20 млрд. гривень, нарешті набуває форм і методів, які вигідні самому народові.

Кажуть, що економіка — це боротьба інтересів, а не просто гасла про боротьбу з бідністю. Про це свідчать чимало урядових «ініціатив», які, так і дивись, увійдуть до сесійної зали. Серед них і та, що стосується десятивідсоткового оподаткування депозитних вкладів населення, чого досі не було. За підрахунками експертів, ця ініціатива коштувала б вкладникам (на їхніх рахунках сьогодні трохи менш як 17 млрд. гривень) приблизно 255 мільйонів гривень на рік. Що виходить? Несіть гроші до банку, а там їх частину автоматично знімуть з вашого рахунку на користь держбюджету. Комерційним банкам за такої новачки довелося б знову підвищувати процентні ставки за депозитами для того, щоб компенсувати відрахування до казни. І, може статися, що своїх вкладників, які повірили банківським гарантіям і є найбільшими інвесторами економіки, банкам доведеться лічити вже на пальцях.

І ще одне. Минулого тижня ЗМІ поінформували про багатомільйонні борги підприємств Мінпромполітики за іноземними кредитами, які брали під урядові гарантії. Брати брали, а віддавати не хочеться, чи не можеється. Тож Україна катастрофічно швидко втрачає довіру потенційних інвесторів. Що ж виходить: своїх — відштовхуємо, а чужі інвестори нам не довіряють. Ось так...

Сергій ВЛАД.

До уваги акціонерів ЗАТ «Стальметиз»
ім. Ф. Е. Держинського

Відповідно до частини другої ст. 43 Закону України «Про господарські товариства» та п. 5.7. Статуту ЗАТ «Стальметиз» ім. Ф. Е. Держинського повідомляємо про наступні пропозиції, щодо порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 листопада 2002 року.

Доповнити порядок денний новими пунктами наступного змісту:
1. Затвердження змін та доповнень до Установчого Договору.

Правління.

Закон про вибори: ближче до народу

Потрібно приймати закон, який необхідний для прогресивного поступу держави

Сьогодні мало хто з серйозних політиків може заперечити, що на часі — питання змін у політико-правовій системі України. Хотілося б поділитися своїми думками з приводу проблеми, яка має стати однією з головних складових у побудові політичної реформи. Ідеться про те, яким бути закону України про вибори народних депутатів.

По суті, за різних варіацій питання зводиться до вибору між трьома типами виборчих систем — мажоритарною, пропорційною і змішаною, кожна з яких має свої плюси й мінуси. Мене, як депутата, обраного по мажоритарному виборчому округу, й людину з певним життєвим і керівним досвідом, не можуть не турбувати негативні наслідки прийняття не до кінця продуманих і зважених рішень. Щоб не бути голослівним, оперуватимемо об'єктивними результатами соціологічного дослідження, проведеного Центром регіональних соціально-гуманітарних досліджень при Черкаському державному університеті ім. Богдана Хмельницького. Опитування проходило в межах 71 виборчої дільниці. Всього було опитано 650 респондентів. Зрозуміло, що дане опитування не репрезентує стан суспільної думки загалом в Україні, але, безперечно, відображає наявні загальні тенденції.

Частина політичної еліти останнім часом активно пропагує пропорційну систему виборів. Але одразу постає ціла низка непростих запитань. Так, центральним суб'єктом цієї виборчої системи є партії, які в розумінні класичної політології є виразниками і провідниками суспільних інтересів певних соціальних груп. Чи можемо ми сьогодні вести мову про те, що в Україні відбулася достатня структурованість суспільства як необхідна передумова для формування дієздатних партійних утворень? Так, за даними опитування, відповідно до середньомісячного доходу на одного члена родини дохід менше 100 грн. мали 27,85% респондентів, від 100 до 375 грн. — 57,69%, від 375 до 535 — 4,31%, понад 530 грн. — 1,08% (понад 9% респондентів відмовилося відповідати на це запитання). Отже, понад 85% респондентів має дохід менший, ніж прожитковий мінімум. То де той середній клас, який становить основу дійсно демократичного суспільства? У даному разі можемо констатувати наявність тенденції до прогресуючої маргіналізації суспільства.

А також зробити висновок, що 140 офіційно зареєстрованих партій — показник того, що політична структуризація суспільства значно випередила соціальну.

Врешті-решт, про які політичні реформи можна вести мову, коли опитування показало, що лише третина виборців правильно орієнтується в нинішній виборчій системі в Україні. На запитання «Чи знаєте ви, яка система виборів народних депутатів зараз діє в Україні?» мешканці Черкас відповіли так:

	% від усіх
1. Відповідь, правильна (змішана)	34,77
2. Не знаю	50,15
3. Неправильно	15,08

Понад 50% не знає, як відповісти на це запитання. І більше шостої частини дає неправильну відповідь. Вочевидь, нашим виборцям бракує елементарної обізнаності щодо особливостей і характеру ви-

борчої системи в Україні. У свою чергу, це опосередковане свідчення й рівня активності громадянської позиції як наслідок зневіри в можливості реформ.

На запитання «Чи виправдали народні депутати, обрані за партійними списками, ваші сподівання?» відповіді розділилися:

	% від усіх
1. Так	10,62
2. Скоріше, так	12,15
3. Ні	26,31
4. Категорично ні	7,54
5. Не знаю	43,23

Як показало опитування, більшість виборців (майже 45%) не змогла визначитися в питанні, чи справдилися їхні сподівання щодо народних депутатів, обраних за партійними списками. Цілком або частково задоволені діяльністю цих народних депутатів близько 23% виборців. Повністю або частково незадоволеними залишилося майже 34%.

З другого боку, на запитання «Від якого народного депутата, на вашу думку, можна очікувати більш продуктивної діяльності з вирішення проблем виборців/округу?» отримано такі відповіді:

	Частота, % від усіх
1. Обраного за партійними списками	60 9,23
2. Обраного в окрузі	188 28,92
3. Однаково	89 13,69
4. Не знаю	313 48,15

Під час відповіді на це запитання було виявлено більш адекватне реагування виборців, ніж при відповіді на попереднє. Знову-таки майже 48% виборців не змогли дати відповідь. Але цього разу майже 30% переконані в тому, що більш продуктивно з вирішення проблем виборців працює депутат, обраний в окрузі. І лише трохи більше 9% виборців думає, що таким є депутат обраний від блоку чи партії.

І нарешті, на запитання «Яка система виборів народних депутатів, на вашу думку, має бути закріплена в законодавстві України?» відповіді розподілилися так:

	% від усіх
1. Не знаю	58,62
2. Змішана (нинішня)	19,69
3. Пропорційна (за партійними списками)	12,31
4. Мажоритарна (від виборчих округів)	9,38

Як бачимо, майже 60% виборців не знає, якій системі виборів має бути віддано перевагу в законодавстві України. Майже п'ята частина схильється до підтримки нинішньої змішаної системи. Трохи більш як 12% віддає перевагу пропорційній системі. І менше 10% — мажоритарній.

Отже, підсумовуючи результати моніторингу суспільної думки, проведеного по мажоритарному виборчому округу Черкас, можна сказати про те, що переважна більшість населення не орієнтується у специфіці нинішньої виборчої системи України, не кажучи вже про нововведення, які пропонувано. Крім того, не існує соціально-економічних передумов для формування сталих соціально-структурованих груп як основи діяльності політичних партій. 85% опитаних, які мають дохід менший, ніж прожитковий мінімум, — яскрава тому ілюстрація.

За таких умов парламент, обраний лише за пропор-

ційною схемою, ні в якому разі не буде відображенням соціально-класової структури суспільства.

Перефразовуючи вираз академіка В. Янгеля, можна сказати, що потрібно приймати не той закон, який хочеться ухвалити окремим народним депутатам, а той, який потрібен для прогресивного розвитку держави. Врешті-решт у світі є близько 350(!) різновидів виборчих систем, і кожна з них має свої переваги й недоліки.

Дослідник Т. Кіс вважає, що абсолютний пропорціоналізм може існувати лише як теоретичний ідеал, концептуально пов'язаний з ідеальною демократією.

Прихильники пропорційної виборчої системи посилаються на різноманітний досвід західних демократій, чомусь не згадуючи про те, що мажоритарна виборча система діє у Франції, Канаді й Великій Британії. Загалом ця найдавніша виборча система застосовується у 76 країнах світу, а пропорційна — в 48. Врешті-решт 11 років історичного існування держави — занадто малий проміжок часу для формування сталої виборчої системи. Адаже для проведення економічних та навіть морально-психологічних перетворень Україна має здолати шлях, який країни так званого розвиненого капіталізму проходили століттями. Промовистий приклад — тільки за століття розвитку консенсусної демократії у Швейцарії жінки отримали виборче право — лише в 1973 році.

Компромісним рішенням вибору між перевагами та недоліками пропорційної та мажоритарної систем виборів може стати законопроект, внесений на розгляд Верховної Ради народним депутатом України Степаном Гавришем. Пропонований проект виборчої системи: народні депутати України обираються по 450 територіальних виборчих округах шляхом самовисування та за персоніфікованими виборчими списками кандидатів у народні депутати від політичних партій (виборчих блоків партій). Виборчий список кожної партії (блоку) складається з 450 кандидатів, навпроти прізвища яких зазначається номер виборчого округу, в якому кандидат є уповноваженим представником цієї партії (блоку). Як наслідок — отримаємо модель виборчої системи, за якої голосування відбувається за конкретних кандидатів у конкретних округах, голоси яких потім враховуються як такі, що подані за партію в цілому. Цей варіант виборчої системи вперше в світі було запроваджено в Німеччині в 1946 році під час перших (післягітлерівських) виборів, де застосовують його і дотепер. Вважається, що перехід до такої системи сприяв політичній стабільності у ФРН.

Запропонована законопроектом виборча система дає можливість надійніше та об'єктивніше відзеркалювати політичну структуру суспільства.

Можливо, теоретично суто пропорційна модель і має вигляд демократичнішої, раціональної і логічної, але вона потребує для свого повноцінного функціонування підведення соціально-економічної, правової, політичної бази. Давайце спочатку збудуємо фундамент, а вже потім зведемо стіни нашого спільного дому.

Борис РАЙКОВ,
народний депутат України, член депутатської групи
«Демократичні ініціативи», член Комітету з питань
економічної політики, управління народним
господарством, власності та інвестицій.
Для відгуків: RAIKOW@ukr. net.

Постанова Верховної Ради України

Про увічнення пам'яті колишнього Голови Верховної Ради Української РСР В. А. Івашка та встановлення іменних стипендій Верховної Ради України

28 жовтня 2002 року виповнюється 70 років з дня народження відомого державного і громадського діяча Володимира Антоновича Івашка — колишнього Голови Верховної Ради Української РСР.

Враховуючи вагомий особистий внесок В. А. Івашка у забезпечення законодавчої діяльності Верховної Ради України, багаторічну сумлінну працю на благо українського народу та у зв'язку з 70-річчям з дня його народження Верховна Рада України постановляє:

1. Заснувати з 2002 року для студентів Харківського національного університету радіоелектроніки, де навчався і працював В. А. Івашко, дві стипендії Верховної Ради України його імені. Порядком призначення та розміри стипендій імені В. А. Івашка визначаються Постановою Верховної Ради України «Про встановлення іменних стипендій Верховної Ради України студентам вищих закладів освіти» від 5 червня 1996 року № 226/96-ВР.

2. Встановити, що призначення іменних

стипендій студентам провадиться на основі рішення вченої ради Харківського національного університету радіоелектроніки щорічно з 1 вересня на один навчальний рік за наслідками екзаменаційних сесій.

3. Запропонувати Харківській міській раді для увічнення пам'яті В. А. Івашка встановити меморіальну дошку на центральному корпусі Харківського національного університету радіоелектроніки, де він навчався та працював.

4. Кабінету Міністрів

України при розробці проектів державного бюджету щорічно передбачати бюджетні асигнування, необхідні для виплати іменних стипендій Верховної Ради України студентам Харківського національного університету радіоелектроніки та вирішити питання щодо виділення коштів на фінансування витрат, пов'язаних з увічненням пам'яті В. А. Івашка.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.
м. Київ,
17 жовтня 2002 року.
№ 181-IV.

У КОМІТЕТАХ ВР

Протидія «спруту»

У парламентському Комітеті з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією відбулася презентація книги «Протидія корупції» (книжка парламентарія). Як наголосив голова комітету Володимир Стретович, «корупція нині пронизала все українське суспільство згори донизу, бо всі рішення приймаються непрозоро». А в антикорупційній сітці, розставлені державою для боротьби з корупцією, попадаються лише «маленькі рибки», а не «кити». Парламентський комітет з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією під час каденції парламенту четвертого скликання прагнути-ме зробити якомога прозорішими дії влади, щоб платники податків знали, на що використовуються їх гроші, як виконують свої обов'язки високопосадовці.

Книга розповідає про парламентські засоби та напрями боротьби з корупцією в різних регіонах світу. А найціннішою інформацією в ній, на думку парламентаріїв, є перелік державних та недержавних організацій, які працюють на ділянці боротьби з корупцією, з адресами та телефонами, за якими громадяни, які зіткнулися з корупційними діями, можуть звернутися в анонімному порядку. Видання здійснено в рамках спільного заходу проектів «Громадськість проти корупції в Україні», «Партнерство за прозоре суспільство» та парламентського комітету за фінансової підтримки Місії Агентства США з міжнародного розвитку в Україні, Білорусі та Молдові. Книжку розповсюджуватимуть безплатно.

Юліана ШЕВЧУК.

Щоб виграти мільйон...

Лотерея — один із різновидів гри, а гра —один із найпоширеніших видів діяльності людини

У всі часи люди намагалися пристосувати гру для наповнення державної скарбниці.

Жодна держава не залишається осторонь від справи, в якій обертаються величезні гроші. У країнах об'єднаної Європи монополія на запровадження лотереї була в 1947—1999 роках. У Німеччині, Англії і Франції поширена практика проведення державних лотерей. В Італії національна лотерея приносить до бюджету країни 4,5 млрд. доларів у рік, із них на соціальні потреби використовується 25 відсотків.

До 1985 року за обсягами лотерейних продажів СРСР знаходився на 14-му місці у світі. В 1992-му в Російській Федерації з ініціативи Олімпійського комітету, «Спортлото» та іноземних інвесторів започатковано «Лотто-мільйон». Міністерство фінансів РФ виділило майже 80 млн. доларів на розвиток лотерей в Росії.

У Польщі завжди була монополія на лотерейний бізнес. З 1992 року існує онлайндова система проведення лотерей. Завдяки цьому обсяг їхнього продажу з 1991-го до 1997 року зріс у 20 разів і становить 500 млн. доларів. Сьогодні в Польщі два оператори, але реально квитки продає лише один. Тож уряд Польщі розглядає можливість залишити на ринку його одного. Аналогічна ситуація в Швеції та Швейцарії.

Не можемо й ми проігнорувати цю важливу справу. В Україні свого часу продавалося понад 200 мільйонів квитків у рік. Ще 21 грудня 1990 року Рада Міністрів України прийняла постанову, що спричинила величезну кількість неконтрольованих лотерей. Вже у 1991—1995 роках на вітчизняному ринку працювало 92 оператори лотерей.

Сьогодні в Україні операторів значно менше, але також багато. Півтора десятка з них проводить приватні, а п'ять — державні лотереї. Найбільші

оператори — «Українська національна лотерея» та «МолодьСпортЛото». Обидві компанії мають іноземні інвестиції, адже сучасні лотерейні технології потребують серйозних укладень.

Водночас прибутки операторів не такі великі, щоб сформувати призиви фонди, здатні залучити до гри велику частину населення. Відтак їхня діяльність недостатньо ефективна. І це при тому, що майже десять відсотків українців грають у лотерею постійно, 40 % — час від часу, а ще 20 % готові хоча б раз випробувати долю. Можливо, пересторогою останнім є непрозора діяльність більшості операторів і фактична відсутність механізмів контролю за їхніми фінансами.

Ринок переповнений лотереями, однак збільшення числа операторів не призводить до істотного зростання обсягів продажу і відрахувань у бюджет. Порівняно з іншими країнами, прибутки бюджету від цього виду діяльності невеликі. У 2001 році загальний обсяг продажу легальних державних лотерей становив майже 220 млн. гривень, а сплачені від цієї діяльності податки — біля 34 млн. грн.

У доходну частину державного бюджету України на 2002 рік, як надходження від грошово-речових лотерей, було включено 50 млн. грн.

У проєкті державного бюджету України на 2003 рік від цього ж виду діяльності заплановано отримати вже 60 млн. грн. Однак, на думку фахівців, цей прибуток має бути щонайменше удвічі більший. Отже, держава має можливість без збільшення власних витрат отримати достатньо велику суму грошей для розв'язання нагальних соціально-економічних проблем.

З огляду на важливість для держави лотерейної

справи, розуміючи необхідність державної монополії на лотерейну діяльність і перерозподілу отриманих прибутків через бюджет, Президент України у серпні цього року провів робочу нараду. Я брав у ній участь і фактично наполіг на необхідності зосередження уваги уряду на регулюванні лотерейної діяльності. За її підсумками Президент України видав Указ «Про деякі заходи щодо регулювання лотерейної діяльності».

В Україні з 10 жовтня 2000 року відповідно до Закону «Про внесення змін у деякі законодавчі акти України з метою введення державного контролю за здійсненням лотерейної діяльності» діяльність випуску і проведення лотерей підлягає ліцензуванню. З метою врегулювання цього питання перша сесія Верховної Ради нового скликання включила до порядку денного проект закону «Про державне регулювання діяльності з випуску та проведення лотерей і грошових розіграшів».

Зазначений проєкт має на меті посилити державний контроль над ринком лотерей, збільшити прибутки консолідованого бюджету, запровадити державну монополію з випуску лотерейних тиражів і проведення лотерей. Закон передбачає фінансову зацікавленість територіальних громад у підтримці розвитку мережі державних лотерей в Україні.

Для гарантування надійності внесків гравців у проєкті закону передбачено певні вимоги щодо операторів державних лотерей, якими можуть бути лише юридичні особи-резиденти України з власним капіталом не меншим за мінімальний розмір капіталу комерційного банку, до того ж грошова частина сплаченого статутного фонду має бути еквівалентна п'яти мільйонам євро. Бюджети не ризикують своїми коштами під час запровадження державної лотереї, проте встановлюється сувора відповідальність за порушення закону.

На державі також лежить відповідальність за створення чітких, стабільних правил, забезпечення дотримання операторами чесності і відкритості всіх процедур. Утрата довіри населення хоча б до однієї лотереї або оператора завдасть серйозного удару по ринку. Оператори повинні бути впевнені у стабільності правил і мати реальні стимули для підвищення ефективності діяльності, впровадження сучасних технологій і продуктів.

Ми розуміємо, що реформування лотерейної діяльності не повинно вимагати бюджетних втрат. Але й уряд має зрозуміти, що жорсткість умов (збільшення відрахувань у бюджет, оподаткування вигравшів) у період фактичного становлення ринку державних лотерей не дасть бюджетного ефекту, бо він лежить у сфері лотерейних технологій, а не фінансового адміністрування. Число операторів має бути мінімізовано, а кількість продуктів — оптимізована самими операторами під контролем держави. Це забезпечить формування привабливих для більшості населення призових фондів, мережу поширення лотерей, спростить контрольні функції держави, підвищить надійність ринку.

Олег ПЕТРОВ,
народний депутат України.

САМОВРЯДУВАННЯ

Співпраця зі знаком плюс

Сступивши на землю Олексіївської сільської ради, яка Споєднує два села — Олексіївку та Михайлюки, одразу помічаєш: тут живуть дбайливі господарі. А взагалі цей не помітний на мапі куточок нагадує «картинку з минулого». Але існує він не на папері чи на словах і не у спогадах, а сьогодні, в нашому реальному житті, з усіма його негараздами і проблемами.

Ошатні споруди Будинку культури, школи, дитячого садка, сільської медамбулаторії та фельдшерсько-акушерського пункту, кафе, магазину, перукарні... Є навіть спортивні команди і власний літак — щоправда, у вигляді пам'ятника загинлим під час Великої Вітчизняної війни. Сказати правду, було дивно побачити й почути, що в Будинку культури навіть сьогодні, коли, здавалося б, усі думають лише про те, як заробити собі копійчину на хліб і нагодувати сім'ю, досі працюють два оркестри народних інструментів, вокальні ансамблі, танцювальний колектив, кожні ви-

хідні для молоді проводять дискотеки. А в залі для глядачів, площі та дитяйну якої може позазайти й районний БК, демонструються фільми.

Це не фантастика, а результат взаємодії Олексіївської сільської ради, як органа самоврядування, з підприємствами, що розташовані на його території, —КСП імені Кірова та імені Держинського, а також єдиним, що зберіглося з прибуткових підприємств торгівлі системи споживкооперації — Олексіївським сільпо, трьома фермерськими господарствами та іншими. Найбільший внесок у розвиток села, збереження та примно-

ження матеріальної бази соціальних закладів робить трудовий колектив сільгосппідприємства імені Кірова і особисто його керівник Василь Овчаренко.

Сільський голова Григорій Михайлюк, відповідаючи на наше запитання про дію закону про місцеве самоврядування, каже, що повноважень у нього — більш ніж треба. Та от самостійних можливостей замало: за новим Бюджетним кодексом усі об'єкти сільської «соціалки» — школа, садок, лікарня, клуб мають передаватися на баланс сільради. Але бюджет сільради, що формується з платні за землею, торгових та інших місцевих зборів, усі потреби перекрити не в змозі. І якщо не було б міцного аграрного господарства, все благополуччя села і селян залишилося б тільки на картинці з минулого. Адже саме за допомогою

господарства здійснено програму з переведення об'єктів соцкультпобуту на автономне газове опалення, учні Олексіївської середньої школи (до речі, україномовної) навчаються в теплих класах, а в дитсадку — взагалі «ташкент». А олексіївський Будинок культури став першим опалюваним закладом культури в Новоайдарському районі, чим особливо пишається сільрада.

Така взаємодія органів місцевого самоврядування з керівниками підприємств, розташованих на території ради, приводить до конкретних позитивних змін у житті селян. Тут навчилися жити й працювати і за чинними, хай і не досконалими, законами, а не лише жалітися та нарікати на Верховну Раду.

Алла АНТИПОВА.
Луганська область.

ВІСТІ З ВОЛИНИ

Борщ від тещі

Випускати популярні українські страви швидкого приготування під новою оригінальною маркою «Тещин продукт» розпочав колектив ВАТ «Володимир-Волинський консервний завод».

Харчовики одразу порадували господинь першою фірмовою стравою — смачним українським борщем. Можна купити класичний — наваристий з м'ясом, апетитною картоплею і запашними приправами. Для вегетаріанців і тендітних панянок пропонується пісний червоний і щавлевий борщі.

Атаки на підпільні тартаки

Державне лісогосподарче об'єднання «Волиньліс» оголосило справжню війну нелегальним пилорамам, які всіяло потурають крадіям лісу. Лісівники влаштували масштабну інвентаризацію і перевірку всіх тартаків у краї, аби з'ясувати їхню клієнтуру.

На такий крок працівників об'єднання підштовхнула статистика державної лісової охорони. З початку нинішнього року вартові природних багатств нарахували майже півтисячі лісопорушень. Браконьєри лише в держлісфонді нелегально зрубали понад 660 кубометрів деревини, завдавши збитків на 700 тисяч гривень. Проте майже 400 уже інвентаризованих пилорам в області не надто переймалися тим, чи крадений ліс вони пиляють.

Веселощі скінчилися в лікарні

Понад двадцять гостей, які гуляли на весіллі у Нововолинську, потрапили до лікарні з харчовим отруєнням. Як повідомив головний санітарний лікар міста Василь Мельник, збудником масового захворювання є підступна сальмонела. Нею виявилися зараженими смажена риба та торт домашньої випічки.

«Накрутили хвоста»

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Співробітники Горохівського райвідділу міліції ліквідували добре організовану банду викрадачів худоби, яка впродовж року тероризувала тутешніх господарників.

Злодії вантажівкою викрадали здебільшого добре вгодованих биків, корів і коней. Не гребували й телятами. М'ясо зарізаного худоби здавали без жодних документів переважно у приватні ковбасні цехи, а виручку ділили між собою. У такий спосіб злочинці завдали збитків селянам на більш як 20 тисяч гривень.

Як повідомив начальник райвідділу міліції Ігор Богонос, оперативники затримали п'ятьох членів банди, які мешкали у тутешньому селищі Мар'янівка. Однак є припущення, що до злочинів причетні ще кілька подільників. Слідство триває.

Морквяний бізнес

Мешканці Ратнівського та Любешівського районів на Волинському Поліссі захопилися вигідною справою —виросчуванням моркви. Минулого року селяни засіяли нею по 50—70 соток, дехто навіть по гектару. А нині доволі вигідно збувають урожай соковитих коренів.

Загалом в області морквою засіяно майже 1750 гектарів. З них півтори тисячі припадає на приватний сектор. Однак завдяки рейдам заготівельників з південних і східних областей попит перевищує пропозицію. Тому заїжджі покупці за кілограм моркви платять 60 копійок.

Оптимістично-бурякова фінішна пряма

За тиждень господарники Волині завершать збирання цукрових буряків, яких посіяно на 31 тисячі гектарів. Поки що викопано 80 відсотків вирощених солодких коренів. Накопано майже 400 тисяч тонн, а вивезено 360 тисяч тонн цукристих.

За словами начальника відділу рослинництва обласного управління сільського господарства і продовольства Юрія Кругляченка, цьогоріч корені вродили, їх вирізняє висока цукристість. Отож урожай очікується не гірш попереднього. Здебільшого господарства і населення жнивають без набридних проблем з технікою та «горючкою». Цукрові заводи безперебійно приймають сировину і на місці розплачуються «живими» грішми. Зокрема, Гнідавський цукровий завод Луцького району вже прийняв від буряководів майже 150 тисяч тонн солодких коренів. А до кінця сезону тут сподіваються заготовити близько 180 тисяч тонн.

Роман ЖИЖАРА.

Чому нинішня влада ненавидить і боїться Юлію Тимошенко

Роздуми у зв’язку з поданням від 22 серпня 2002 року Генерального прокурора до Верховної Ради України на надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності та арешт Юлії Тимошенко

Ось уже більш як шість років Генеральна прокуратура України, з відома Президента України Леоніда Кучми, ставить завдання ізолювати від суспільства Юлію Тимошенко.

Про дві спроби прямого фізичного знищення Юлії Тимошенко знають усі. З офіційної заяви 11 квітня 2001 року на засіданні Верховної Ради України колишнього народного депутата Олени Мазур про те, що 12 квітня 2001 року мало стати днем страти в Лук'янівському СІЗО Юлії Тимошенко за допомогою лише одного уколу або з арсеналу психотропної зброї, або такого, що спричинює штучну аритмію серця. Ця мужня і смілива заява Олени Мазур врятувала тоді життя Юлії Тимошенко.

Про другу спробу — дорожньо-транспортну пригоду в лютому 2002 року — ще пам'ятають усі.

Третій шлях до політичної ізоляції Юлії Тимошенко — через довичне ув'язнення, бо на скільки років треба засудити, якщо, за заявою Президента України Кучми 14 вересня на телебаченні, на неї завели справу, яка містить «сорок тисяч томів». Як завзято треба було працювати тим 120 слідчим Генпрокуратури, щоб написати близько 4 млн. сторінок (якщо том у середньому містить лише 100 сторінок).

Чи може бути якісна робота попереднього слідства, якщо справу, яку згідно із законодавством мали завершити за два місяці, ведуть уже майже сім років з урахуванням ще 42 днів незаконного ув'язнення Тимошенко в Лук'янівському СІЗО, і додають кожен день (без вихідних і свят) у середньому по 20 сторінок.

Щоб лише ознайомитись з цією справою, потрібно тримати людину у в'язниці не менше 10 років. Голова Верховної Ради України В. Литвин 12 вересня повернув назад це подання до Генпрокуратури, бо, за одностайним рішенням Комітету з питань Регламенту, воно необґрунтоване, не має достатніх доказів вини Юлії Тимошенко і не відповідає вимогам законності.

Навіть у юридичній енциклопедії застерігається, що «законність не повинна підмінятися політичною доцільністю».

12 вересня 2002 року це був перший випадок у Верховній Раді (а я вже депутат третього скликання ВРУ поспіль), коли народний депутат Юлія Тимошенко не ухилилась, не зятягувала розгляд справи, а наполягала на її розгляді, але пропрезидентські, провладні фракції наполягали на тому, щоби відправити це подання на таке «доопрацювання», щоб була гарантія хоча б видимості обґрунтованості і доказовості.

Усі пункти цього подання всім добре відомі, бо воно повністю, ще й з коментарями Генпрокурора, опубліковане 6 вересня 2002 року в пропрезидентській газеті «2000», що є грубим порушенням кримінально-

го законодавства України.

На моє запитання про цю незаконну публікацію перший заступник Генпрокурора С. Винокуров відповів, що Генпрокуратура не давала матеріали і фото кабінету Генпрокурора в цю газету. Але дивна річ — Генпрокуратура, в порядку нагляду, чомусь до цього часу не порушує кримінальну справу проти газети! Головний редактор, мабуть, добре знав, на що йшов і кому служить, хто його прикриє!

Усі депутати, незалежно від фракції, були одностайні в тому, що Генпрокурор С. Піскун порушив ст. 124 Конституції України — привласнив собі функції суду, вимагаючи негайного арешту Юлії Тимошенко, щоб завадити підготовці акції громадянського протесту «Повстань, Україно!», дату початку якої, 16 вересня, було оголошено в середині літа. І одразу у відповідь — «необґрунтоване і незаконне» (за висновком комітету) подання.

А чому так відбувається? Може, тому, що, як написано в першому інтерв'ю С. Піскуна в газеті «Столичные новости» (№32, 28 августа—2 сентября 2002 г.), «на нашей памяти не было еще в Украине Генерального прокурора, который бы просил ... контроль над собой». І справді, як показує об'єктивний аналіз цього подання, Генпрокурор С. Піскун потребує контролю.

Якби ми жили в демократичній країні, то за ті порушення законів з боку Генпрокурора, які є в цьому поданні, проти нього самого вже давно можна було б відкрити кримінальну справу, або, принаймні, депутати висловили б йому недовіру. Перелякані вимогою Ю. Тимошенко терміново та публічно розглянути подання, можновладці поспішили його схвати та повернути до Генпрокуратури.

Влада вимагає — доопрацьовуйте подання доти, поки не доконаєте людину.

Іх не цікавить презумпція невинуватості, їх драгтує справедливість і об'єктивність суддів.

«Диктат» з боку Генпрокурора щодо суддів підтверджує висловлювання самого С. Піскуна (див. ту саму газету «Столичные новости»):

«Тогда юристы отвергли это обвинение (контрабанда газа. — Авт.), мы же квалифицируем эти деяния как хищения государственной собственности. И эта версия имеет право на жизнь, а правоведы, которые еще были с нами, не согласны, сегодня поменяли (подчеркнуто автором) свою точку зрения». Це справді так, бо який суддя не змінить свою точку зору, коли його звільняють з роботи, переслідують, порушують кримінальні справи, якщо він діє за законом, а не за вказівкою (приклад із суддею М. Замковенком, який постраждав після того, як визнав матір Гонгадзе постраждалою стороною, а також визнав незаконним арешт Генпрокуратурою Юлії Тимошенко. Такі факти непоодинокі).

Я працював у робочій групі комітету з підготовки питання стосовно згаданого подання. Ті звинувачення щодо Юлії Тимошенко, які, за словами Президента, містяться в «сорока тисячах томів», спростовуються на двох сторінках тексту, якщо врахувати те, чого не враховує і не хоче врахувати Генпрокуратура (бо куди тоді політи 4 млн. сторінок звинувачення і за що майже сім років платять зарплату слідчим Генпрокуратури? Чого варті тоді коментарі Генпрокурора на телебаченні, ота таємна інструкція, про яку писали в газетах і говорив народний депутат М. Томенко?). А Генпрокуратура не враховує пояснень Юлії Тимошенко, висновків експертів, відомих правознавців, учених, академіків, судів, які повністю перекреслюють фальсифікації ГПУ.

Головні звинувачення Генпрокуратури побудовані на версіях: про розкрадання державної власності шляхом підробки документів і створення боргу України перед Росією за газ; про лобіювання компанії ЄЕСУ Лазаренком, нібито дачі хабарів Лазаренку і військовим Росії, привласнення коштів за відшкодування ПДВ і зловживання службовим становищем, коли вона була віцепрем'єром України.

Політично найвпливовіше і найчастіше звучить звинувачення в розкраданні коштів у дуже великих розмірах, але його найлегше спростувати (якщо, звісно, дотримуватися законності, а не політичної доцільності). Ідея нібито доказів Генпрокуратури тут така. Спочатку була контрабанда газу, а звідти — великі незаконні кошти. Тепер цю версію про контрабанду Генпрокуратура знімає, але нібито докази, що були за цією версією (підробка договорів №4 ГУ-96 та №3 ГУ-97), залишає.

Тепер джерелом незаконних прибутків стає «борг» України перед Росією за газ. Довідка з підрозділу Кабінету Міністрів, яку він надає адвокату Ю. Тимошенко, руйнує повністю і цю версію Генпрокуратури: в 1996—1997 роках Україна не мала боргів перед Росією за газ. Отже, предмет розкрадання в дуже великих розмірах зникає. Що далі?

Генпрокуратура весь час наголошує на підробці зазначених договорів. На моє прохання до представника Генпрокуратури: «Покажіть підробку» відповідь була такою: «Нема в договорах будь-якої технічної підробки». В них є «інтелектуальна підробка». За переконанням Генпрокуратури, яка спирається лише на Кримінальний кодекс України (ККУ), Ю. Тимошенко нібито незаконно створила солідарне об'єднання ЄЕСУ та англійської фірми «United Energy International», яке вони в договорах з РАТ «Газпром» називали з одного боку «Корпорація», а з другого — «Газпром». Це і є головна суть «інтелектуальної підробки».

Але з'ясовується, що науково-правова експертиза,

виконана висококваліфікованими фахівцями при Інституті держави і права імені В. Корещького НАНУ, нагадала Генпрокуратури, що, крім ККУ, є ще цивільне законодавство України, закони України «Про підприємства в Україні», «Про зовнішньоекономічну діяльність», Віденська Конвенція ООН «Про договори міжнародної купівлі-продажу» (1980 р.).

З урахуванням цього законодавства з'ясовується, що нема у справі Юлії Тимошенко стосовно договорів №4ГУ-96, №3гу-97 не тільки технічної, а й «інтелектуальної підробки». Все законно — ось висновок учених правознавців. Тоді, якщо поважати логіку і справедливість: версія Генпрокуратури про «інтелектуальну підробку» в згаданих договорах виявилась інтелектуальною підробкою Генпрокуратури, яка, мабуть, у цій ситуації законність підмінила політичною доцільністю. Це за логікою і справедливістю. Але, на жаль, деякі політичні рішення нинішньої влади не завжди логічні та відповідають здоровому глузду і національним інтересам.

А як же у цю справу впелсти П. Лазаренка? Прізвище «Лазаренко» дуже потрібне Генпрокуратурі, бо воно на слуху і добре спрацює на компрометацію Ю. Тимошенко.

Вихід було знайдено і дуже швидко.

З точки зору Генпрокуратури те, що за вказівкою прем'єр-міністра П. Лазаренка було надано державну гарантію за «боргами» України за газ перед російським «Газпромом» усім без винятку українським постачальникам газу, — це лобіювання ЄЕСУ і є «злочином». Але, як з'ясувалося, «боргів» у 1996—1997 рр. не було зовсім. Та це не зупиняє Генпрокуратуру. Постає лише одне природне запитання — що робити з усіма тими прем'єр-міністрами, в тому числі і з Л. Кучмою (1992—1993 рр.), за яких були борги України за газ перед Росією? І сьогодні в договорах, підписаних Прем'єр-міністром А. Кінахом, є умова Росії надати державну гарантію за борг постачальників газу. То як розуміти на цьому тлі об'єктивність Генпрокуратури і відсутність в їхніх діях політичної доцільності?

Мало того, адже суд першої інстанції в квітні цього року вже скасував усі звинувачення Генпрокуратури у справі з розкрадання у «великих» розмірах державної власності (через контрабанду), будь-якої підробки документів і будь-яких хабарів П. Лазаренко від Ю. Тимошенко.

Оскільки в такій постанові суду немає елементів політичної доцільності, то, мабуть, саме тому Генпрокуратура наполегливо опротестовує таке рішення судами вищої інстанції (в яких «сьогодні поменяли свою точку зрения», слава Богу, ще не всі).

Усі інші звинувачення Генпрокуратури звучать дуже дивно, наївно і не дотягують навіть до інтелектуальної підробки та не заслуговують навіть на те, щоб

про них писали.

«Найцікавіше» останнє звинувачення — це «зловживання Тимошенко Ю. В. у 1999—2000 рр. своїм службовим становищем віцепрем'єр-міністра України з питань паливно-енергетичного комплексу за завищених цін під кредит Ошадбанку імпортного вугілля для енергогенеруючих компаній».

Головну суть звинувачення у поданні викладено так: «Відповідно до вказаної постанови (мається на увазі Постанова Кабінету Міністрів України від 21 січня 2000 р. № 83. — Вставка автора.) Тимошенко Ю. В. не мала повноважень видавати розпорядження Кабінету Міністрів України про придбання імпортного вугілля за визначеними нею цінами».

Якби це підтвердилось, то справді було б перевищенням службових обов'язків. Але коли робоча група комітету попросила заступника Генпрокурора показати хоча б одне розпорядження КМУ, підписане нею, то прокуратура чесно визнала, що немає в природі жодного такого розпорядження, підписаного Юлією Тимошенко. Тоді це означає, що і ця версія є мильною бульбашкою та інтелектуальною підробкою Генпрокуратури.

Але в «сорок тисяч томів» (зі слів Президента) Генпрокуратура вписала (мабуть, не один том) безліч протокольних доручень Кабінету Міністрів України, які справді підписувала Юлія Тимошенко для забезпечення виконання постанов КМУ (від 19 липня 2000 року №1138, від 16 червня 2000 р. №976 тощо), коли Україна була забезпечена вугіллям на зиму, коли вперше в Україні було проведено тендер із закупівлі 10% від потрібної кількості імпортного вугілля за цінама на 30—35% нижчими (а не вищими, за твердженням Генпрокуратури), ніж у попередні роки і, найголовніше, за гроші, а не бартером.

Справді, в період діяльності Ю. Тимошенко як віцепрем'єр-міністра в уряді України ми пам'ятаємо, як полегшилося життя, ми відчули, що ті майже 10 млрд. гривень, які Юлія Тимошенко забрала із тіні у фірм кримінальних олігархів, що сьогодні при владі, і віддала до бюджету, подали надію народу на краще майбутнє. Але з'ясувалося, що діяльність Юлії Тимошенко в інтересах народу, відстоювання національних інтересів не задовольняє олігархічні клани.

Як бачимо із необґрун-

тованого подання Генпрокуратури, за ці 10 млрд. гривень, що були перерозподілені на користь народу, Юлії Тимошенко на вигоду кримінальних кланів потрібно заплатити багатьма роками тюремного ув'язнення, а то й життям.

Щоб знала Юлія Тимошенко і всі інші, хто в диктатурі господар.

Прокуратура, порушуючи закони, вимагає без суду заарештувати Юлію Тимошенко. (На засіданні робочої групи один із депутатів запитав представника Генпрокуратури, а чому б не вимагати відразу розстріляти Юлію Тимошенко з політичної доцільності).

А то й справді владі стало б значно легше діяти без Юлії Тимошенко як активного, сміливого і розумного політичного діяча, що відстоює інтереси народу, а не зраджує їх так, як вони.

Бо Президент України бореться із кримінальними олігархами за допомогою «указів», а Ю. Тимошенко показала, як можна «придушити» їх фінансово.

Президент почав говорити про необхідність системних змін політичного устрою в Україні (політологі-конформісти в захваті називають це революційними кроками Президента, відводячи йому роль першопрохідця), але, з'ясовується, цього вже давно вимагали нинішні опозиційні партії і фракції у Верховній Раді.

А позиції партії «Батьківщина», її стратегія щодо нового демократичного політичного устрою та реального наукового обґрунтованого шляху України в коло розвинених держав, етапи входження до ЄС викладено в законах (засади національних інтересів, засади внутрішньої і зовнішньої політики), в наукових монографіях Юлії Тимошенко і вчених з її команди в період 1996—2002 рр.

Отже, з точки зору пріоритетів щодо нових ініціатив Президента, то вони давно викладені Юлією Тимошенко. І через це її теж потрібно «ізолювати», це вона і її прибічники показали, як потрібно відстоювати національні інтереси, а не зраджувати їх, як не забалакувати, а науково обґрунтувати реформи, як не сприяти бідності, а ліквідувати її в Україні.

Отож, як бачимо, Юлія Тимошенко — це «непримирненна опозиція», це послідовний борець за інтереси народу, а тому її потрібно знищити.

Я сподіваюся, що ця об'єктивна стаття багатьом відкриє очі на те, хто є хто в український політиці, хто відстоює інтереси народу, а хто їх зраджує в інтересах олігархічних кланів, що заволоділи майже всіма засобами масової інформації і послідовно зомбують і дезінформують та залякують народ.

Сподіваюся також, що ця стаття допоможе багатьом зрозуміти, чому влада так ненавидить і боїться Юлію Тимошенко.

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ,
народний депутат,
доктор технічних наук,
доктор економічних наук,
професор.

Від «перевиробництва» до дефіциту — один крок

Минулого сільськогосподарського сезону 144 цукрозаводи виготовили 1,67 мільйона тонн солодких кристалів. Розуміючи, що потреби внутрішнього ринку набагато більші (з урахуванням спожитого торік бурякового, тростинного — квтового і нелегального цукру), а кількість працюючих цукрозаводів набагато менша, уряд доручив Мінагрополітики провести державну реєстрацію підприємств. Усе вказувало на те, що реально перероблятиме цукрові буряки кожен третій завод. Так, зрештою, і сталося: за переробку взялися 135 цукрозаводів, хоча 18 зупинилися одразу через брак сировини. А до фінішу технологічного сезону дістануться лише ті, хто інвестував сільгоспвиробників і правильно проензував ситуацію на ринку ще в сезоні 2001 року. Але вже тепер оператори прогнозують дефіцит цукру на внутрішньому ринку в межах 100—350 тисяч тонн. Результат «перевиробництва» підсолодить чай країн близького і далекого зарубіжжя.

Сіяли буряки, пожинаємо збитки

Серед фаворитів сезону, звісно, ВАТ «Пальмірацукор», яке в Золотоніському районі на Черкащині опікує потужна Агропромислова асоціація «Група компаній «Укррос». Тут ще торік обновили обладнання станції фільтрації соку, автоматизували технологічні процеси у кристалізаційному та мийному відділеннях бурякоцеху, встановили додаткові ваги для свіжого жому тощо. Це дало змогу заощаджувати 0,5 відсотка умовного палива до маси буряків, які надходили в переробку.

Цього року реконструювали випарну станцію і встановили три сучасні вакуум-апарати виробництва Данії. Отже, до початку сезону цукроваріння підійшли, як-то кажуть, у всеозброєнні. Якість цукру Пальмірського заводу навіть краща, ніж того вимагає Держстандарт. Однак очікуваних 350 тисяч тонн цукрових буряків тут не перероблять, незважаючи на колосальні інвестиції в зони бурякосіяння. (За попередніми підрахунками, в господарства, які мають партнерські стосунки з цукрозаводами асоціації і працюють на орендованій землі, цього року інвестовано майже 5 мільйонів доларів. Для порівняння: минулого сезону в зони бурякосіяння своїх заводів асоціація вклала 2 мільйони доларів). Причина — низька якість буряків нового врожаю. Буряки, які надходять на Пальмірський цукрозавод, містять цукру на 3—4 відсотки менше, ніж було торік. Таку мізерну цукристість сировини керівники заводу пояснюють церкспорозом — хворобою, яка вражає посіви через несприятливі погодні умови. Вихід цукру із солодких коренів досяг критичної межі у 10—11 відсотків.

Ситуація на Пальмірському цукрозаводі — нетипова для більшості підприємств галузі. Голова Національної асоціації «Укрцукор» Микола Ярчук відзначав, що половина цукру, виробленого з буряків нового врожаю, не відповідає стандартам — в Україні вже на кінець вересня переорали до 60 тисяч гектарів посівів. Вісті з цукрових полів примушували Мінагрополітики корегувати свої прогнози. Квота «А», призначена для внутрішнього споживання, буде виконана, щонайбільше на 1,35 мільйона тонн цукру, замість 1,85 очікуваних. Принаймні це стверджують члени Агропромислової асоціації

«Група компаній «Укррос».

Добра схема... і проблема

Ще один член асоціації — ВАТ «Чортківський цукровий завод» на Тернопіллі — чи не найефективніший цукровар України. Потужності Чортківського цукрозаводу дають змогу переробляти 7 тисяч тонн цукрових буряків на добу. Після реконструкції теплосилового господарства заводу витрати умовного палива не перевищують 3,5 відсотка, тоді як по галузі цей показник дорівнює 7 відсоткам. Завод не перший рік доводить ефективність схеми пільгового кредитування сільськогосподарського виробництва під орудою ефективного власника — агропромислової асоціації. Усе, як на Пальмірському цукрозаводі: одержують кредити під заставу свого майна, інвестують виробництво сировини, забезпечують її збирання та переробку, повертають кредити після реалізації кінцевої продукції.

Цукрозавод надає сільгоспвиробникам насіння, пальне, міңдобрива, засоби захисту рослин, техніку для обробітку землі і посівів, інші ресурси. Одне слово, справу веде спільно з господарствами. Мало того, у союзниках чортківських цукроварів давно ходить одноосібник, якому завод завжди йде назустріч у питаннях матеріального забезпечення. Саме для одноосібників тут відкриють п'ять окремих бурякоприймальних комплексів з усім необхідним обладнанням, в тому числі з лабораторними лініями для визначення цукристості. Усе б добре, якби на кожну розумну схему, не чатувала на ринку цукру принаймні одна адміністративна проблема.

У листопаді уряд має на меті розподілити між заводами квоту на виробництво цукру для внутрішнього споживання. Пролунають чергові обіцянки прибутків і стабільності цін на внутрішньому ринку. Так було і дотепер, проте на практиці виявилось, що, закон про цукор, який встановлює фіксовану мінімальну ціну однієї тонни цукру на рівні 2370 гривень, так і не запрацював. Хоч як прикро — через перевиробництва пропозиції солодких кристалів над попиту (окрім лічених днів у другій половині серпня та на початку вересня н. р.) і контрабанду, яка обвалювала ринок. Куці бюджетні доходи унеможливили впровад-

ження механізму заставних цін на цукор. А мізерні обсяги централізованої його закупівлі (на виконання указу Президента «Про додаткові заходи з вирішення соціальних проблем на селі і з подальшого розвитку аграрного сектору економіки») розвіяли останні сумніви у тому, що держава спроможна регулювати попит і пропозицію шляхом створення інтервенційного фонду.

Ми, на жаль, продовжуємо боротися не з причинами хвороби, а її наслідками. Тому й ціни виробників корегують не державні законотворчі акти, а масові пропозиції дешевого давальницького або контрабандного цукру.

Не солодко, а гірко. Від недолугої торгівлі втрачено прибутки цукрозаводів. Через це господарства в серпні не змогли запобігти зараженню бурякових плантацій — не було грошей; це також унеможливило бодай якісь інвестиції у господарства, котрі здають на переробку цукрові буряки. Саме хронічна нестача повноцінного фінансування не дала змоги багатьом відновити потужності ще до початку сезону цукроваріння. Національна асоціація виробників цукру, жалючись на вироблений технічний ресурс галузі, відзначала, що упродовж 1986—1990 років основні фонди цукрозаводів постаріли на 51 процент, а вже наприкінці 2001 року — на 70. Не переробили очікуваних обсягів буряків, не виробили достатньої кількості цукру за обіцяними цінами, отже — не сплатили державі належної суми податків, не віддали вчасно кредити.

Від початку сезону цукроваріння ціни на цукор, за словами віце-прем'єра міністра Леоніда Козаченка, вже знизилися на 10 відсотків. Унаслідок теперішньої надмірної пропозиції солодких кристалів на ринку вони впадуть ще на 5—7 до кінця року. Тож про реальні збитки цукрозаводів говорити ще рано. Зате, послухавши віце-прем'єра, виробники запропонували урядові знизити рівень мінімальної ціни на цукор до 2 тисяч гривень за тонну, а разом — сплатити податки замість грошей цукром (обсягом приблизно 200 тисяч тонн). За словами голови Державного департаменту продовольства Міністерства агропромислової політики Юрія Жихарева, це дало б можливість не лише активізувати централізовану закупівлю

цукру (ще одна проблема), а й знизити обсяг внутрішньої пропозиції. Пенсійний фонд згоден. Податківці — у роздумах.

Ми — в банкрути, ви — на ринок

Думати нікому з нас не зайве. Україна сьогодні не імпортує цукор. Завезення його з оплатою ввізного мита у 300 євро за тонну робить збитковим легальний імпорт. Нагадаю, що упродовж 2001—2002 років Україна вилучила цукор з переліку товарів, які завозилися з Росії, Білорусі та Молдови в режимі вільної торгівлі і були першопричиною цінових негараздів на ринку. Це добре, якби такий захист інтересів вітчизняного виробника став правилом. Але цукор як надходив на ринок контрабандним шляхом, так і продовжує надходити. Нині переробляють контрабандний цукровий сироп на Володимир-Волинському, Котовському і Запलाзському цукрозаводах. Усе минуше, тільки невігластво — вічне. Бо як ще розцінити згоду Міністерства аграрної політики запровадити щорічну квоту на імпорт цукру-сирцю обсягом у 200 тисяч тонн, аби прискорити вступ України до Всесвітньої торговельної організації. На думку Міністра аграрної політики Сергія Рижика, квота у 200—260 тисяч тонн — це не той предмет важких переговорів, який може завадити вступу до ВТО. А що скажуть з цього приводу цукрозаводи України?

Асоціація «Харківцукор» поінформувала про це Кабінет Міністрів. На її думку, запровадження постійної квоти на імпорт цукру-сирцю негативно позначиться на цукровій галузі, не сприятиме вирощуванню цукрових буряків. Це — делікатно кажучи. Відкривши кордони для цукру-сирцю (зі сплатою мита у 2 відсотки і поступовим збільшенням імпоротної квоти до 350 тисяч тонн), Україна фактично поставить хрест на традиційній технології виробництва цукру — з буряку. І задовольнить вимогу країн — членів робочої групи Австралії, Бразилії, Куби, Індії та Аргентини, яким, власне, цього і треба. Галузь матиме банкрутів, вишеназвані країни — вільний ринок, а споживач — тростинний сурогат цукру.

Сергій ВЛАД. На знімку: устаткування Пальмірського цукрозаводу.

СПОРТ

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 14-й тур. «Арсенал» — «Спартак». 0:3. «Сокіл» — «Красилів». 2:1. «Закарпаття» — «Система-Борекс». 1:0. «Полісся» — «Вінниця». 2:1. «Прикарпаття» — ЦСКА. 1:2. «Сталь» — «Борисфен». 1:2. «Нафтовик» — «Карпати-2». 2:0. «Зірка» — «Миколаїв». 1:0. **Лідирують:** «Зірка» — 29 очок, «Сталь» — 27, «Динамо-2» — 26.

...І Михайличенко кинув у бій гвардію

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 13-й тур. «Таврія» — «Металіст». 2:0. 5 000 глядачів. Голи: Осипов, 47, Гайдаш, 68. «Металург» Зп — «Дніпро». 0:2. 5 000. Матюхін, 50, Костишин, 66. «Шахтар» — «Чорноморець». 2:0. 17 000. Воробей, 36, Флоря, 83. «Волинь» — «Металург» Д. 1:1. 9 000. Сіанкам, 81 — Закарлюка, 59. «Кривбас» — «Поліграфтехніка». 1:1. 5 500. Кудинів, 28 — Козакевич, 74. «Ворскла» — «Оболонь». 0:0. 4 000. «Динамо» — «Металург» М. 2:0. 1 500. Шацьких, 81, 90+1. На 72-й хвилині з поля вилучено маріупольця Красноперова (два попередження). Кияни грали в такому складі: Шовковський, Мелашенко (Рінкон, 66), Чернат, Гусін, Гоане, Леандро (Шацьких, 55), Ідахор (Белькевич, 46), Боднар, Несмачний, Саблич, Леко. «Арсенал» — «Карпати». 1:1. 4 000. Мізін, 34 — Чернов, 57.

	В	Н	П	М	О
Дніпро	11	2	0	24—4	35
Шахтар	10	2	1	26—12	32
Арсенал	8	3	2	28—13	27
Динамо	8	2	2	28—8	26
Металург Д	7	3	3	19—12	24
Волинь	7	1	5	17—19	22
Кривбас	3	6	4	11—13	15
Таврія	4	2	7	16—20	14
Карпати	3	5	4	12—14	14
Металург М	3	4	6	15—18	13
Металіст	3	4	6	8—17	13
Поліграфтехніка	2	6	5	12—20	12
Ворскла	3	1	9	8—25	10
Оболонь	2	4	7	11—17	10
Металург Зп	2	4	7	8—17	10
Чорноморець	2	1	10	6—20	7

Триває безпрограшна серія лідера. Хоча цього разу в Запоріжжі «Дніпрові» довелося нелегко. Господарі — футболісти «Металурга», опинившись у складній турнірній ситуації, прагнули будь-що здолати суперника. Але, на жаль, їхня гра не відзначалася чистотою і джентльменством.

Наскочила коса на камінь у Луцьку, де місцева команда приймала бронзового призера попереднього чемпіонату. «Волинь», яка вдома почувається особливо впевнено, лише під кінець поєдинку вдалося врятуватися від поразки.

Можливо, матч «Арсеналу» з львів'янами і не привернув би особливої уваги до себе, але напередодні сталася неординарна подія. Було звільнено з посади президента київського клубу Олексія Боровикова. Про причини поки що відомо мало. Тепер «Арсенал» очолюватиме Михайло Поживанов — заступник київського міського голови. До речі, коли був мером Маріуполя, пан Поживанов успішно виконував обов'язки президента ФК «Металург». Про подробиці таких змін у стані «канонірів» постараємося оперативно інформувати наших читачів.

Перед сьогоднішнім матчем Ліги чемпіонів у Ньюкаслі Олексій Михайличенко вирішив дати відпочити легкотравованим Хацкевичу, Дмитруліну, Гавранчичу. Не вийшли у стартовому складі також Рева, Белькевич, Шацьких, Кадуррі, Рінкон. Отже, у лавах «Динамо» ми побачили одразу дев'ятьох свіжих футболістів. Однак налагодити командну гру їм так і не вдалося, бо бракувало зіграності і взаєморозуміння. Та ще й мокре, в'язке поле аж ніяк не сприяло динамівцям продемонструвати швидкості і техніку.

Назрівала чергова сенсація. Адже нічия робила досить проблематичними претензії динамівців на чемпіонство. Вони відставали б від лідера вже на одинадцять очок. Це, погодьтеся, чимала фора. Спробуй тоді наздожити...

Отож, зважаючи на складність ситуації, Михайличенко змушений був по черзі кинути в горнило боротьби гвардію — Белькевича, Шацьких і Рінкона, котрий дедалі впевненіше вписується у динамівську гру. Це було цілком правильне рішення. Це тріо помітно змінило хід подій на полі. А Шацьких ще раз довів своє вміння бомбардира. Взагалі Максим, як кажуть, на очах перетворюється на доброго майстра — стабільного й універсального.

— Тепер нам дуже важливі очки в чемпіонаті, — сказав тренер «Динамо». — Немає другорядних матчів. Адже після поєдинків у Лізі чемпіонів ми часто зазнаємо втрат. А за три дні важко відновити сили. Ви сьогодні переконалися в тому, що зарано казати про два рівноцінні склади в нашому клубі. Річ не лише в індивідуальних діях, а й у зіграності.

А тим часом сьогоднішній суперник «Динамо» в Лізі чемпіонів — англійський «Ньюкасл» — у черговому матчі чемпіонату прем'єр-ліги здобув домашню перемогу над клубом «Чарльтон» — 2:1. Хоча рахунок на 30-й хвилині відкрили гості (Бартлетт), потім підопічні Боббі Робсона перехопили ініціативу. На 37-й хвилині Ендрю Гріффін установив рівновагу, а на 59-й Лоран Робер вивів «сорок» уперед.

Насамкінець інформація про національну збірну України. Нинішній рік вона завершить товариським поєдинком зі збірною Словаччини 20 листопада у Трнаві. Того самого дня наша молодіжна збірна у Братиславі поміряється силами зі своїми словацькими однолітками.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ. ▼

Не зраджуймо ідеали освіти

Якщо вірити офіційним органам, то в нас безперервно поліпшується морально-етична, розумова, фізична, екологічна, патріотична освіта і виховання. Але при цьому замовчується, що суспільству робити з дитячим алкоголізмом і наркоманією, з дитьми-пов'язаними, неповнолітніми грабіжниками і навіть вбивцями? Що робити з сиротами за живих батьків? Як зупинити жахливий вал катастрофи, що швидко насувається? Як пояснити, що освічених людей стає більше, з'являються нові заклади освіти, а кількість правопорушників зростає.

У світі відбувається перехід до нової інноваційної економіки, яка базується на новітніх технологіях і знаннях. Конкурентоспроможними стають не ті, хто використовує дешеві природні і людські ресурси, а ті, хто успішно і безперервно запроваджує ці нововведення. Ми порушуємо питання пріоритетності освіти виходячи не з корпоративного, вузькопрофесійного інтересу, а як найважливішу вимогу сьогодення. Пригадаємо, що Київська Русь набула могутності і визнання не тоді, коли вела війни за Святослава чи Володимира, а за часів великого просвітителя Ярослава, якого народ не випадково назвав Мудрим.

Після того, як у 1957 році було запущено супутник, а 1961-го в космос полетів перший космонавт, до Союзу почало приїжджати чимало американських делегацій, які просили ознайомити їх не з технологіями, а з системою середньої і вищої освіти. Після повернення до США у доповіді глави делегації в Конгресі було сказано, що якщо США не вивчать і не впровадять кращу на той час радянську систему освіти, то всім американцям доведеться вивчати російську мову.

І все-таки визначальним критерієм стосовно формування стратегії та прогнозування розвитку держави була і залишається середня освіта. Від її успіхів залежатиме й успіх вищої освіти, розквіт науки, економіки. Безумовно, за роки незалежності здійснено важливі кроки з реформування освіти. Система загальної середньої освіти в основному інерційно зберігає й утримує певний рівень завдяки раніше створеному кадровому, матеріально-технічному ресурсу та самовідданій праці педагогічних працівників і батьків. Утім, цей ресурс швидко вичерпується, потребуючи значного оновлення.

Проте стан розвитку освіти і в цілому, і загальної середньої визначається нашим комітетом та громадськістю України як кризовий. Про це свідчать і масові справедливі виступи вчителів, зокрема у Львові, Івано-Франківську та інших місцях.

І це відбувається тоді, коли економічно розвинені країни щорічно кардинально збільшують свої витрати на освіту, забезпечуючи у такий спосіб свій розвиток. Ми постійно економічно на освіті, позбавляючи себе найменших можливостей прогресу, а й навіть на подолання кризи, що триває. Щоб подолати ці негативи, потрібно, аби частка внутрішнього валового продукту, яка витрачається на освіту, становила не менш як 10 відсотків, а на наукові дослідження — 3—5 відсотків.

Нагадаю, що США витрачають на ці цілі 16, Німеччина — 12, Франція — 16, Фінляндія — 7,2 відсотка. А Україна за останні роки витрачає на освіту майже чотири відсотки ВВП, хоча ст. 61 Закону «Про освіту» вимагає витрат на ці потреби не менш як 10 відсотків національного доходу, або приблизно 8 відсотків ВВП.

Не змінюючи такого ставлення до освіти, ми ніколи не зрушимо з місця, не зробимо життя краще.

Надзвичайно тривожить і те, що починаючи з 1995 року через відсутність фінансування майже не видавалися навчально-методична література і серія художніх книг «Шкільна бібліотека». Затягнулися до безкінечності розмови про надання пільг українському книгодрукуванню. Як наслідок — наші школи забезпечені підручниками лише

пропозиції і буде наполягати на розв'язанні зазначених проблем. Не менш гострою залишається проблема оснащення освіти, забезпечення технічного стану будівель і споруд, їх експлуатації. Нині в аварійному стані перебуває 925 приміщень загальноосвітніх навчальних закладів, найбільше — у Закарпатській, Чернівецькій та Львівській областях. 46 будівель професійно-технічних навчальних закладів також аварійні, непридатні для подальшої технічної експлуатації. Невтішний стан збереження та використання студентських гуртожитків. Предметом уваги місцевих органів влади повинні стати інтернатні заклади. Більшість з них потребують ремонту, розташовані в аварійних приміщеннях. Потрібно завершити капітальне будівництво ще понад 600 загальноосвітніх навчальних закладів, 30 відсотків будівель вищих і професійно-технічних навчальних закладів. Кабінет Міністрів, органи виконавчої влади не проявляють наполегливості щодо впровадження в життя норм Закону України «Про освіту». З року в рік у тексті закону про Державний бюджет України зустрічаємо сумнозвісне формулювання: «Зупинити на такий-то рік дію таких статей закону!».

Ось і блокується постійно ст. 57 Закону «Про освіту» щодо встановлення середніх посадових окладів педагогічним працівникам на рівні, не нижче за середню зарплату працівників промисловості.

Не встигло чорнило висохнути на підписі Президента на Законі «Про позашкільну освіту», а Кабмін за своє: зупинити частину другої статті 18 стосовно наповнюваності груп і організації індивідуального навчання, про тижневе навантаження 18 навчальних годин. І так щороку. Що це за підхід до виконання законів? Хіба ці пани не розуміють, що за абзацами — живі люди, авторитет влади, майбутнє країни? Позицію неутрачання зайняв і Президент, його адміністрація.

Негайно треба внести зміни до Бюджетного кодексу, Закону «Про місцеве самоврядування» щодо джерел фінансування середньої освіти. Як передбачає ст. 43 Закону «Про загальну середню освіту», заробітна плата вчителів врешті-решт мусить сплачуватись із Державного бюджету, а утримання матеріально-технічної бази шкіл покладатись на місцеві бюджети. Не треба боятися фінансування з бюджетів двох рівнів! Уряду потрібно під час визначення міжбюджетних стосунків враховувати потреби позашкільної освіти, перенести її фінансування до так званого першого бюджетного кошика. Слід усе зробити, аби кошти, які заробляє навчальний заклад, спонсорську допомогу, яку йому надають, звільнити від будь-якого оподаткування за умови, що ці кошти буде

витрачено на цілі освіти і виховання молоді.

Хоча у статтях 30 — 33 Закону України «Про загальну середню освіту» чітко визначено вимоги та критерії стосовно формування державного стандарту, науково обгрунтованого змісту загальної середньої освіти, але проблем тут ще багато.

Наприклад. Запланована тривалість навчання в майбутній 12-річній школі становить майже вісім тисяч навчальних годин, тоді як у Нідерландах — понад 12 тисяч, Великій Британії, Франції, Бельгії — 11 тисяч годин. Чим пояснити таке «недовантаження» учнів в Україні? Як бути з інтеграцією в Європу?

На сьогодні ми маємо лише затверджений урядом державний стандарт початкової загальної освіти, а стандарти для основної та старшої школи ще не розроблено.

Торік нарешті відбулася знаменна подія: в Україні були надруковані навчальні програми з предметів, передбачених типовими навчальними планами. Але постають закономірні запитання. Чому не виконано вимоги законодавства, і фахівці Національної академії наук України не змогли активно працювати над цими документами? Звідси і непоодинокі справедливі нарікання педагогічних працівників, батьків, громадськості стосовно недосконалої наукової обгрунтованості багатьох навчальних програм.

Трапляються і парадоксальні ситуації, коли в окремих регіонах поширюється, скажімо, навчальна програма з російської мови, в якій передбачено 60 відсотків навчального часу на організацію мовчазного читання. Спостерігається приниження самобутнього культурного та інтелектуального розвитку українців, а в опісанні процесів Всесвітньої історії новітнього часу України, навіть у складі Радянського Союзу, зовсім не згадують.

У деяких інших підручниках з історії застосовано суб'єктивістські концепції, згідно з якими, скажімо, на Івана Франка покладається відповідальність за «початок та результати другої світової війни».

Аналогічні проблеми і з програмами з української мови та літератури. Безпідставно допускати домінування у визначенні змісту підручників, посібників міркувань і оцінок українців зарубіжжя. Чи можемо ми собі уявити, щоб правопосісні норми з англійської мови у Великій Британії встановлювали на вимогу, наприклад, представників зарубіжної еміграції США чи Австралії?

Іспити з усіх навчальних предметів мають здійснюватись за єдиними критеріями і стандартами, що однозначно є вимогою Закону «Про освіту».

Турбує нас і позиція місцевих органів влади, керівників більшості областей, управлінь освіти, які допус-

кають невиконання варіативної складової навчального плану, тобто Державного стандарту освіти в цілому. На жаль, це діється з мовчазної згоди Міносвіти, Державної інспекції.

Державний стандарт освіти не дотримується ще й тому, що тривалість навчального року постійно скорочується через відключення навчальних закладів від опалення, освітлення. Найжахливіша тут ситуація з профтехучилищами, приміщення яких узимку не опалюються, і вони практично не працюють. Коли ж буде зупинено знушання з молодих робітників? Уряду треба негайно погасити борги училищ перед енергетиками. Такого не повинно бути в нашій практиці, а винних потрібно притягнути до жорсткої відповідальності. Комітет вважає за необхідне внести відповідні зміни до законодавства, які встановлюватимуть відповідальність за зрив навчально-виховного процесу, невиконання Держстандарту освіти.

Однак усе сказане залишиться нереалізованим без Учителя.

За висловленням К. Ушинського, зовнішньо скромна праця Учителя є однією з найважливіших справ історії.

Невиконання цього закону ускладнює проблему забезпечення педагогічними кадрами. Ми стали свідками того, як скорочується кількість педагогічних працівників з вищою освітою з основ наук, іноземної мови, інформатики та комп'ютерної техніки. Стало нормою, коли в школі вже не читають 3—4 предмети, до-речі, і в Києві. Низька заробітна плата, постійна заборгованість, недоступність до системи охорони здоров'я, відсутність житла — основні причини значної плинності педагогічних кадрів, зниження їхнього професійного рівня.

Обличчям держави, школи є її Учитель. Перемоги, здобутки нація отримує завдяки Учителеві. Всьому світові відомі педагогічні школи Сковороди, Пирогова, Ушинського, Макаренка, Захаренка, Ткаченка, геніального практика і теоретика педагогіки Василя Олександровича Сухомлинського, твори якого знайшли своїх прихильників і видаються в Америці, Китаї, Німеччині, Японії багатотисячними тиражами.

Ще пам'ятають в Україні про новаторську, інноваційну, подвижницьку діяльність Язюна, Гузика, Шаталова, Палтишева, Лисенкової.

Але, на жаль, за останні 10 років ми не можемо назвати жодного Учителя, про якого знала б уся Україна.

Чому? Хіба їх немає. Є! Сотні талановитих педагогів-новаторів. Але громадськості про них не відомо. Зате ми знаємо через телекрани всіх злодіїв, вбивць, терористів! Чому так відбувається? Чому чиновники, засоби масової інформації повертаються спиною до вчителів?

Український учитель потребує не словесного захисту, а нашої реальної поваги і підтримки в його нелегкій повсякденній праці. Думаю, це завдання і для Академії піднаук України, і для органів влади.

Останнім часом істотно оновилися діяльність педуніверситетів, педучилищ. Тільки 2002 року вступили до вищих педагогічних навчальних закладів 17,5 тис. осіб, у тому числі 13,5 тис. — на денну форму навчання. Добре зробило Міносвіти, збільшивши держзамовлення, відновивши підготовку педагогів за Держбюджет на заочному навчанні.

Але цього мало! Вищі педагогічні навчальні заклади потрібно фінансувати за окремими нормативами, підвищити стипендії студентам, зацікавити їх у результатах навчання.

З жалем ми змушені констатувати, що затверджена урядом державна програма «Вчитель», по суті своїй — формальний документ, а не реальна програма поліпшення життя вчителів. Хоч там написано все правильно. Але ще древні казали: «Коли я кажу — я одягаю маску, коли роблю — знімаю її».

Без маски, чесно треба зазначити, що і уряд, і парламент, ми, законодавці, часто забуваємо, коли приймаємо Держбюджет, про свої передвиборні зобов'язання. І тому ми маємо нині мінімальну ставку педагогічного працівника — 180 гривень, тоді як тонна вугілля коштує від 250 до 350 гривень (на зиму потрібно 2—3 тонни). А ще оплата за світло, телефон, проїзд! Отож «чи є у Бога люте зло?» — колись запитував шановний Тарас. Є! — відповідають нині вчителі. Це — школа, особливо сільська, кинута напризволяще, в холоді і бідності.

Безвихідь переслідує сільську інтелігенцію. 260 тисяч сільських учителів мають право на безоплатне житло з опаленням і освітленням, але це право можуть реалізувати менш як на 10 відсотків. Понад 30 тисяч працівників сільської школи не мають власного житла. Окремі керівники реформованих господарств, новітні хазяї в селах примушують вчителів викупати житло, в якому вони прожили по 20 і більше років. Серйозно підірвала економічну основу життя сільських вчителів земельна реформа. У тяжкому стані перебувають учителі міст, які постійно змушені шукати якийсь приробіток. Забули вони за державне житло, а про придбання нового і мріяти не сміють. Усього життя на це не вистачить! Без розв'язання житлової проблеми, пільгового кредитування молоді, надання безкоштовного житла міська школа буде завжди без кадрів.

Станіслав НІКОЛАЄНКО, голова Комітету ВР з питань науки і освіти. (Із виступу на парламентських слуханнях з питань розвитку середньої освіти 16.10.2002 р.)

«Молодість» дозріла

ОРФЕЇ І КОРИФЕЇ

Вік — поняття відносне. Воно відносне стосовно прожитого часу, психологічно-го самопочуття і набутого досвіду. Якщо брати ці складові, то XXXII Міжнародний кінофестиваль «Молодість» цього разу за віком більше тяжів до зрілості, за психологічним настроєм — до аутизму, а за пережитим досвідом — до платної системи акредитації.

Київська «Молодість» для кількох поколінь кіномитців, кіноаматорів, представників тусовки і богеми була визначальним стилем проведення часу. Сам кінофестиваль претендував на свого роду презентацію щорічних досягнень світового і вітчизняного молодого кіно. Форум намагався відстежити кінопроцес у певному його результаті. Це завдання з роками не змінювалося. Та цього разу «Молодість» якось постарішала. Мабуть, втомила-ся шукати рік-у-рік гроші, спонсорів, одностудійців і — власне кіно...

Лаври Єжі Гофмана не дають спокою

Відкрився фестиваль у Національному палаці «Україна» певним культурним шоком. Принаймні в такому стані перебували деякі глядачі, яких почастили всеукраїнською прем'єрою повнометражної художньої стрічки Миколи Машенка.

Коли біля входу до «України» святково вичепурену публіку зустрічали старовинні карети і швейцари в пишних лівреях, ніхто й подумати не міг, що насправді являє собою «Богдан Хмельницький». Найслабонервніші почали залишати зал буквально після перших кадрів, дивуючись, навіщо пан Машенко перетворив національного героя на відверто кічево-лубочний персонаж: Богдан Хмельницький у виконанні ак-

Фото Дмитра КОЛОСОВА

тора Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка Володимира Абазопуло здавався малопереконливим, а часто-густо просто смішним. Публіка, витримавши дві години перегляду, зрештою почала просто веселитися, зустрічаючи кожного режисерського, операторського, монтажний, акторський прорахунок дружними аплодисментами. І лише старі бійці вітчизняного

значно менше, тож не тільки журі, а й журналісти, кінокритики, режисери, актори змогли, нарешті, працювати на фестивалі, а не боротися за місце на підлозі під час фестивальных показів. Хоча й цього не бракувало. У Будинку кіно демонстрували конкурсні роботи, а також позаконкурсні програми «Кіно про кіно», ретроспективу болгарської кіношколи «NATFIZ», всі українські

повнометражні фільми двох останніх років та спецпокази гостей і членів журі фестивалю. Решту програми «Молодість» організатори винесли за стіни Будинку кіно — до найкращих столичних кінотеатрів.

Враження від кінофестивалю «Молодість» — двоїсте. З одного боку, дивлячись на спектр країн-учасниць і показані ними роботи, розумієш, що кіно не померло. З другого боку, виставлені на конкурсі українські стрічки дедалі більше переконають тебе, що вітчизняний «пацієнт скоріш мертвий, аніж живий».

— Молодість — штука, котру розуміють розширювально, — каже член журі міжнародного кінофестивалю Юрій Макаров. — Тут показано студентські роботи ВДІКа. Їхнім авторам відповідно десь років по 20. І поряд роботи людей 70-х років народження, тобто дорослих дядечків і тітоньок. А разом із ними Михайло Герасимович Ілленко... Все відносно. Я особисто до Михайла Ілленка ставлюся добре, але погано ставлюся до того, що він бере участь у конкурсі цього фестивалю.

На конкурсну програму фестивалю декан факультету кіно і телебачення Державного театрального інституту ім. Карпенка-Карого Михайло Ілленко виставив одразу дві свої роботи: короткометражку «Невеличка подорож на великій каруселі» і мультфільм «Одноразова вічність».

У багатьох спостерігачів від перегляду української програми залишилося відчуття якоїсь не молодості, а старості. Побачене трохи пахло кінематографом 70-х років. Такий собі кінокапусник, буквально за одним-двома винятками. До них, мабуть, можна зарахувати

сприйняти як якусь карикатуру. Та стрічку вочевидь знято на повному серйозі, без жартів.

Таке враження, ніби світова культура, котра за останні одинадцять років стала для нас доступна, обминула багатьох наших творців, — коментує побачене на кінофестивалі член журі Юрій Макаров. — Вони несуть себе, безсмертних. При цьому все, що відбувається зі світом, з людством, з людьми, з цивілізацією, з духовним життям пройшло повз них.

Але трамвай № 9 її наздогнав

Короткометражний анімаційний фільм українського режисера Степана Ковалю «Ишов трамвай №9» став справжньою сенсацією фестивалю. Це мультимедіа про одну поїздку в трамваї у годину пік. Наше пластилінове життя їде в переповерхненому салоні трамвая. Від поштовхів нерівної колії трансформуються не лише обличчя та спини пластилінових героїв, а також їхнє власне «я»... Суспільство ліпить із людської глини зручних для нього індивідів і править цей піддатливий матеріал під себе.

«Трамвай» одержав спеціальний приз глядацьких симпатій та премію за кращу короткометражну роботу.

Про амбіції молодих режисерів

Поганий той молодий кіношник, який не мріє про «Оскара». Але мріяти, виявляється, замало. Треба робити. З огляду на нашу злиденну дійсність постає логічне запитання: як? Мовляв, ситий голодний... Ну, і так далі. У Макарова власний погляд на цю проблему. На озвучене мною запитання «як?» Юрій відповів:

— Хто? Я запитую — хто? Я й досі не бачу справжнього творчих заявок від молодих. У Володимира Тихого (режисер фільму «Мийники автомобілів») стрічка, погодьтеся, недовіда. Але в нього принаймні була якась дебютна ідея. З другого боку, це дуже комфортна ситуація для молодих. Мовляв, мені не дають знімати, а то я б! Допоки буде це «а то я б», людина може собі дозволити почуватися комфортно і просторікувати в такий спосіб. А от як їй дадуть гроші, і вона заходиться ваяти, отут, я певен, для багатьох настане трагедія...

Ольга ВАУЛІНА.

Р. С. «Молодість» закривала картина Андрона Кончаловського «Дім дурнів». Зважаючи на останні події у Москві, цей фільм (до речі, висунутий цього року на «Оскар») відкоригував нашу свідомість. Він про чеченську війну, яка зазирнула до психікарні, що опинилася на лінії фронту. Щоб дати таку людську інтерпретацію чеченській проблемі і зуміти подивитися на неї з іншого, альтернативного офіційній Росії, боку, треба мати не тільки авторську позицію, а й громадянську сміливість. З 1 грудня «Дім дурнів» — в українському прокаті.

На знімку: Микола Машенко на знімальному майданчику «Богдана Хмельницького». Один у полі воїн?

ВІТАЄМО!

Подвійний ювілей

Першим, кого ви побачите на знімальному майданчику студії «Ілюзіон-фільмз», буде колоритний солідний чоловік з голосом полководця. І ви подумаете: оце і є найголовніший режисер!

Ні, Анатолій Вишневський зветься інакше — режисер-координатор. Він — права рука продюсера «Ілюзіон-фільмз» Романа Балааяна, організатор знімального процесу, а ще постачальник, дипломат і хто завгодно. Одне слово, координатор!

Щойно йому виповнилося 50 років. Цей славний ювілей збігся із ще одним: рівно тридцять три роки тому Вишневський розпочав свій творчий шлях на кіностудії імені Довженка. Нині у нього за плечима двадцять сім фільмів, серед них «Овід», «Ярослав Мудрий», «Бережи мене, мій талісман» та інші. Анатолія Володимировича удостоєно не одного почесного звання — від «Відмінник кінематографії СРСР» до «Заслужений діяч мистецтв України». Та, мабуть, найпочесніше в його житті — режисери та актори, з якими він працював і працює: Роман Балааян, Леонід Биков, Григорій Кохан, Андрій Бенкендорф, В'ячеслав Криштофович, Володимир Балкашинов, Анатолій Хостікоєв.

Він і сам колоритний актор, згадаймо хоча б його алкаша у фільмі «Самотня жінка бажає познайомитися» чи парторга в картині «Розпад». Для Балааяна Вишневський взагалі став своєрідним талісманом — його участь у найменшому епізоді забезпечує стрічці успіх. Утім, життя Вишневського могло б стати сюжетом для цілого фільму. Виховувався він на Кіровоградщині, у Бобринецькому дитбудинку, зв'язок з яким підтримує й донині. Після семирічки пішов у Кременчуцьке будівельне училище, служив в армії, закінчив Київський інститут культури, керував аматорським театром.

Він знаходить спільну мову з усіма і вміє робити все — і зіграти на баяні в хорошій компанії, і бути (знову-таки) режисером-координатором програми «Людина року».

І дай йому, Боже, здоров'я та енергії на довгі роки!

Людмила ГЛОМОЗДА.

На знімку: Вишневський — талісман Балааяна.

Для справжніх меломанів

У Національному будинку органної та камерної музики відбувся вечір творів Г.-Ф. Генделя. Звучали Соната мі мінор для флейти і клавесина, а також Дев'ять німецьких арій. Виконавці: Людмила Федотова-Сакс (сопрано), Володимир Дмитрів (флейта), Наталія Свириденко (клавесин).

Пані Наталія у вступному слові зазначила, що цей вокальний цикл особливий. Великого Генделя іронічно називали «італізованим німецьким композитором, який майже все життя прожив у Британії». Для своїх пісень він добирив вірші англійських авторів. А тут звернувся до збірки поезій земляка Брокеса. Можливо, то була ностальгія...

Салонна музика XVIII ст., що звучала в концерті, через надмірну декорованість спочатку здається ненатуральною. Але крізь мереживо примхливого стилю чуєш хвилювання мелодії. Того вечора великий холодний органний зал (публіка навіть не здавала до гардероба верхній одяг) був заповнений ледь на третину. Майстерність, вишуканість таких програм, на жаль, можуть оцінити лише меломани.

Оксана ЧИСТА.

«СіЧ»овики зібралися

Презентація 500-го номера журналу «Слово і Час» (частіше його звуть просто «СіЧ») зібрала справді науково-літературний бомонд. Часопис видають Інститут літературознавства та Спілка письменників України. Роль його у літературознавстві важко переоцінити. Все тут концептуально, виважено, точно, без зайвих слів. Аналогічні видання є у Львові та Мюнхені, але ті часописи дуже велемовні. «Слово і Час» — елітарний журнал, за ним потужний інтелектуальний потенціал і чимала історія. Тут працювали Іван Світличний, Григорій Штонь, Володимир Моренеч, тут уперше з'являлися забронені імена Донцова, Хвильового. На презентації повідомили, що вже виходить друком 501-й номер журналу.

Аттила МОГИЛЬНИЙ. ▼

ЖИТТЯ ДІАСПОРИ

Рік України в Росії — звучить гордо. Здавалося б, такий шанс і громадську думку росіян на свій (тобто український) бік схилити, і економічні зв'язки налагодити, і, зрештою, допомогти землякам, яких у Росії чимало. Проте самі ж українці — чи то через брак державницького досвіду, чи просто через політичну короткозорість — не використовують очевидних шансів.

Зокрема, в реалізації освітньої програми для української діаспори, яка проводилася в рамках Року України в Росії. Наміри нашого Міністерства освіти від початку здавалися досить прогресивними. Мета програми — надати 100 державних стипендій на 2002—2003 навчальний рік громадянам Росії українського походження, які мешкають у Ханті-Мансійському та Ямало-Ненецькому автономних

округах, для здобуття освіти у вузах України. Але ошчасливили такою радісною звісткою українців Сибіру аж 26 червня 2002 року. Зрозуміло, що наприкінці червня випускники вже не думають про те, куди вступати. Подібне звернення української влади було б доречне в березні—квітні. Де-де, а в Міністерстві освіти це мали б розуміти. Однак знайшлися сміливці, які все-таки

вирішили використати наданий історичною батьківщиною шанс і навчатися в Україні. Слід, проте, зазначити, що п'ятдесят місць зі ста запропонованих, м'яко кажучи, не підходили для сибіряків. Адже 20 стипендій виділялося на спеціальність «Педагогіка та методика середньої освіти». Звісно, що в Україні та Росії підходи до викладання в середній школі різні. Тому, щоб стати кваліфікованим учителем у Росії, бажано закінчувати російський педагогічний вуз. Ще 15 стипендій було виділено на навчання у Львівському універси-

теті за спеціальністю «Українська мова та література». Не зрозуміло лише, що випускники міста Лева з такою спеціальністю робитимуть у Сибіру. Ще одна цікава спеціальність — «Журналістика». Та як молоді журналісти, навчаючись українською мовою, писатимуть потім російською, теж не відомо. Друга половина стипендій, на які звернули особливу увагу абітурієнти, призначалася на опанування таких професій, як інженер, перекладач та художник. На жаль, запропоновані для цього вузи розташовані здебільшого в ро-

сійськомовних регіонах: Харків, Донецьк, Луганськ. Діти, які прекрасно говорили українською вдома, тепер мали б уповні відчувати, як цю мову поважають на батьківщині. Однак більшість сміливців цього не дочекалася: повідомлення про зарахування прийшли аж у середині серпня... Отож одні вирішили чекати наступного року і вступати до російських вузів, а інші, не чекаючи на диво з Києва, самотужки вступили до раніше обраних навчальних закладів. До речі, аналогічна програма діє для росіян в Україні. Але в Москві

краще розуміють, що зв'язок із діаспорою — це стратегічно важлива державна справа, тому всіляко сприяють вступу до російських вузів дітей з діаспори. Аби вони, увібравши російський дух, поверталися додому і поширювали інтереси Москви. Що ж до Року України в Росії, то, як мені повідомили батьки бідолашних абітурієнтів, він проходить у... жорстких межах наукових конференцій, офіційних зустрічей, поздоровлень та привітань. Одне слово, нічого істотного. **Тетяна ПАСОВА.** Сургут—Київ.

ФОТОФАКТ

У Сеулі відбулася антиурядова демонстрація. Майже 100 колишніх південнокорейських шпигунів, закинутих свого часу на північнокорейську територію, вимагали визнання своєї секретної місії та виплати компенсацій. В акції брали участь і родичі загиблих розвідників, серед яких була ця жінка в траурному білому вбранні. На знак протесту вона дозволила обстригти собі волосся.

Фото АП.

Міс Латвія і містер Сейм

Центрвиборчком Латвії опублікував остаточні результати виборів до Сейму, що відбулися 5 жовтня. Повідомлення Центрвиборчкому було драматичним. Підтверджено помилку в передаванні телефоном даних про вибори. Внаслідок цього стався перерозподіл місць у Сеймі. Праволіберальна Народна партія втратила мандат, який дістався лівоцентристському блокові «За права людини в єдиній Латвії» (ЗаПЛЕЛ). Тепер його представники займуть рівно чверть із ста місць у парламенті.

Після виборів Сейм оновлено на 59 відсотків. Серед депутатів лише 18 жінок. Наймолодшому депутатові 23 роки, найстаршому — 74. 79 депутатів — латиші, 14 — росіяни. По одному поляку, єврею, карелу. Здебільшого нові депутати працюють у структурах влади: 41 — у нинішньому Сеймі, 6 — міністри, 5 — депутати Ризької думи, 16 трудяться в місцевих самоврядуваннях, керівництві партій. Є чотири екс-прем'єри. Струнки чиновницькі лави прирасила «Міс Латвія-91». Лише одиниці з майбутніх законодавців працювали в школах, лікарнях, селянських господарствах. Один узагалі був безробітний.

Латвійська виборча система основана на пропорціональному принципі — голосування відбувається тільки за партійними списками. Проте виборець може викреслити або поставити «плюс» навпроти прізвища кандидата. Найпопулярніші політики, котрі отримали щонайбільше «плюсів», — голова партії «Новий час» Ейнарс Репше (колишній президент Банку Латвії), лідер опозиційного блоку ЗаПЛЕЛ Яніс Юрканс і голова Народної партії Андріс Шкеле (тричі був прем'єром). Серед тих, хто отримав найбільшу кількість і «плюсів» (36 260), і «мінусів» — найчастіше за інших було викреслено (11

344) — маестро Раймонд Паулс, навколо імені та дій якого давно точаться суперечки. Результати виборів свідчать про бажання виборців бачити нових людей при владі. Щоправда, без зміни політичної орієнтації. Що з цього вийде, покаже час. А поки що правління двох партій, які не потрапили до Сейму, і націонал-радикального блоку, чийх представників у Сеймі значно поменшало, подали у відставку. Новообрані депутати активно готуються до першого засідання нового Сейму, призначеного на 5 листопада. Тим часом «старі» парламентарії потурбувалися про своїх колег, не переобраних до Сейму. На передостанньому засіданні вони ухвалили рішення втричі збільшити невдахам виїзну допомогу. Тож тепер їм сплатять по 1965 латів (близько 17 389,4 гривні). **Володимир СТРОЙ.** Рига.

Розширення дипломатичної відсутності

Схоже, що про жодне «розширення дипломатичної присутності» України за кордоном наступного року й годі казати. Хіба що мріяти. Бо в проєкті бюджету України на 2003 рік, ухваленому Верховною Радою України в першому читанні, на ці потреби видатки не передбачено. Мало того, Комітет ВР у закордонних справах вважає недоцільним виділяти кошти на відкриття нових диппредставництв за кордоном за умов хронічного недофінансування наявних.

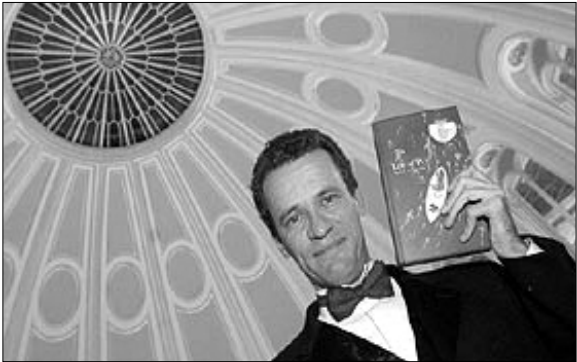
За словами заступника завідувача секретаріату Комітету ВР у закордонних справах Євгена Сулими, видатки за бюджетною програмою «Розширення мережі власності України за кордоном у вигляді нерухомого майна для потреб дипломатичних установ України» за дев'ять місяців цього року було профінансовано на 52,5 відсотка. Власних приміщень бракує, тому більш як чверть всіх видатків на утримання закордонних представництв «з'їдає» орендна плата. У Комітеті ВР підтримали прохання МЗС про збільшення фінансування консульської служби. З цієї метою із спеціального фонду держбюджету (згідно з ухваленим у першому читанні проєктом) на потреби всіх закордонних диппредставництв, зокрема 18

консульських відділів у посольствах, 19 генеральних консульств та 6 консульських агентств, буде додатково виділено 4,02 млн. гривень. Це приблизно третина суми, яку просив МЗС на ремонт нового будинку цього відомства на Великій Житомирській. Отож ризикну припустити, що і наступного року у консульств «зайві гроші» не з'являться. Як і можливість надавати істотнішу допомогу співгромадянам, що потрапили у біду на чужині. Комітет у закордонних справах підтримав пропозицію МЗС про збільшення видатків на програму «Керівництво та управління в сфері держполітики щодо зовнішніх зносин» — на 25,7 млн. гривень. Один мільйон з них піде на облаштування та утримання нових консульських пунктів у

Сімферопольському та Одеському аеропортах, Одеському морському порту і 12 мільйонів — на завершення капремонту і реконструкції вже згадуваного приміщення МЗС на Великій Житомирській. Ці пропозиції комітет має намір відстоювати під час винесення законопроекту на друге читання. Загалом на 2003 рік із загального фонду держбюджету Міністерству закордонних справ заплановано виділити 565 млн. гривень (майже 101 млн. доларів США). За останні роки це наймізерніша сума, яку навіть порівняно із запланованою на 2002-й значно зменшено (на 13,5 відсотка). Поки що невідомо, скільки відведуть у бюджеті на сплату внесків України до різних міжнародних організацій, яким ми заборгували понад 230 мільйонів доларів. Цього року із 209 мільйонів гривень, запланованих на ці потреби, дали лише 16. Через невиконання своїх фінансових зобов'язань Україна загрожує втрату права голосу в ЮНІДО (Орга-

нізації Об'єднаних націй з промислового розвитку), а ближче до 1 січня 2003 року — і в Генасамблеї ООН. Загалом станом на 18 жовтня цього року видатки на зовнішньополітичну діяльність профінансовано лише на 42,8 відсотка від запланованих. У результаті пошук грошей на кожне закордонне відрядження, зокрема й на переговори про вступ України до різних європейських структур, перетворюється на проблему. Бюджетні асигнування за програмою «Реалізація МЗС повноважень з проведення зовнішньої політики України за кордоном, організація та контроль за діяльністю закордонних дипломатичних установ України» (куди входять і закордонні відрядження) за дев'ять місяців цього року становили 39 відсотків від запланованих. Не дивно, що у питаннях євроінтеграції ми далеко не просунулися. Та й з позитивним міжнародним іміджем, не підкріпленим ВКВ, якимось не складається. **Ганна ЛУКАНСЬКА.**

Фото АП.

«Терористи знали, що серед заручників є громадяни України»

— Розкажіть про вашу роботу з урятування громадян України.

— По-перше, я вдячний «Голосу України». Це перша газета, яка звернулася до мене з проханням дати інтерв'ю після завершення трагічних подій у Москві. Адже в основному журналісти за минулі страшні три дні більше ганялися за сенсаціями.

Хроніка участі посольства України та моєї особистої в усіх подіях, пов'язаних із захопленням заручників у концертному залі, така. О 22 годині в четвер мені вперше повідомили про те, що в центрі Москви захоплено більш як тисячу заручників. Я відразу подумав: цілком природно, що серед захоплених людей можуть бути громадяни України. Зібрав у посольстві наших дипломатів. Спочатку були самі лише емоції, переживання, але потім ми розробили план роботи посольства на випадок непередбаченої ситуації.

Уранці я виїхав на місце подій. І серед перших іноземних дипломатів опинився в оперативному штабі. Те, що мені російська сторона одразу дозволила перебувати в штабі, свідчить: нам, українським дипломатам, удалося встановити тісні контакти з російською владою різних рівнів. Ми обмінялися інформацією з керівником оперативної групи, заступником голови ФСБ Володимиром Пронічевим, мером

23 жовтня о 21.05 у центрі Москви понад 50 озброєних терористів захопили концертний зал, в якому перебувало більш як 1000 глядачів та артистів популярного мюзиклу «Норд-Ост»... 26 жовтня о 5.32 внаслідок операції російських спецслужб усіх заручників було визволено, а більшість терористів знищено. Від отруєння газом «інкапаситан», який застосовували під час визволення заручників, померло, вже після визволення, понад 120 осіб. Серед померлих є і громадяни України.

Відповісти на запитання «ГУ» погодився Надзвичайний і Повноважний Посол України в РФ Микола БІЛОБЛОЦЬКИЙ. Було видно, що Микола Петрович глибоко пережив драму із заручниками: стомлений вигляд, червоні від безсоння очі.

Москви Юрієм Лужковим, помічником президента РФ Сергієм Ястржемським. Саме тоді я дізнався про те, що серед заручників є багато громадян України.

— А як ви про це дізналися?

— Ця інформація стала наслідком оперативної роботи штабу — передусім контроль за мобільним зв'язком, тими дзвінками, що надходили з концертного залу.

— Ви могли бодай у якійсь формі вести переговори з терористами, висловити їм якесь прохання стосовно українських громадян?

— Я офіційно звернувся до Володимира Пронічева, щоб він знайшов можливість передати моє прохання терористам про моє бажання зустрітися з ними. Проте, як відомо, терористи спочатку зажадали, щоб переговори вели російські політики Явлинський, Немцов, Хакамада. Їх на місці не було. Але особисту ініціативу

виявив Йосип Кобзон. Я підійшов до нього і попросив з'ясувати в терористів, чи готові вони звільнити громадян України. З таким проханням я звернувся і до Явлинського (адже він наш земляк), Хакамади, Немцова. Принаймні терористи знали, що я, як посол України, прошу зустрічі з ними для ведення переговорів про долю українських громадян. Саме від Йосипа Кобзона я вперше дізнався, що в заручниках перебувають тридцять громадян України і терористи заявили, що знають, що «Україна є невоюючою стороною, і громадяни України в залі зібрані в окрему групу». Водночас я дізнався, що окремо терористи не бажать зустрічатися зі мною.

— Але була інформація, що керівники терористів виявили бажання зустрітися з главами диппредставництв усіх країн, громадяни яких були в заручниках.

— Так, дипломати могли б піти на переговори з терористами. Але, на жаль, на час, призначений терористами, всіх дипломатів на місці подій не було. Потім ми все-таки зібралися, вишикувалися перед будинком концертного залу (я стояв, тримаючи в руках прапор Міжнародного Червоного Хреста) і почали чекати, коли терористи захочуть пустити нас на переговори. Але терористи впустили до будинку лише представника Червоного Хреста і взяли списки, які їм передали дипломати.

— А чим у цей час займалися українські дипломати в посольстві?

— Вони збирали інформацію про родичів заручників, з'ясовували їхні адреси. Ми готувалися в посольстві до того, що рідні заручників прийдуть до Москви.

— Після звільнення заручників у суботу над рішенням яких проблем працювали ви та українські дипломати в Москві?

— По-перше, ми з'ясували, в яких лікарнях перебувають громадяни України. По-друге, налагодили контакт з їхніми рідними і почали надавати їм всебічну допомогу. Сьогодні ми маємо список усіх громадян України, котрі постраждали внаслідок терористичного захоплення концертного залу...

Р. С. За ті сорок хвилин, які приділив мені посол, йому телефонував Президент України Леонід Кучма, Міністр закордонних справ Анатолій Зленко, він встиг дати вказівки працівникам посольства, з'ясував важливі процедурні деталі зі своїми російськими колегами-дипломатами і навіть упродовж трьох хвилин, у прямому ефірі, давав інтерв'ю якомусь київському телевізійному каналу. Віктор ТИМОШЕНКО. Москва.

Фото АП.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Тбілісі

Серед заручників були й громадяни Грузії

Президент Грузії Едуард Шеварднадзе зробив спеціальну заяву у зв'язку із захопленням заручників у Москві. У ній, зокрема, йдеться, що "у відповідності з досягнутими на Кишинівському саміті СНД домовленостями, ми знову підтверджуємо свою готовність співробітничати з російською стороною в боротьбі з міжнародним тероризмом у всіх його проявах. Немає сумнівів, що тільки успіх у цій боротьбі сприятиме досягненню стабільності і на Кавказі, і в Росії".

Перший заступник міністра державної безпеки Іраклій Аласанія практично відкидає зв'язок терористів, які захопили заручників у Москві, з Панкиською ущелиною. За наявною інформацією, угруповання Бараєва ніколи не було помічено в Панкиській ущелині. Мало того, "бараєвці" у 1992-1993 роках воювали проти грузинської армії в Абхазії, що також практично виключає їх перебування в Панкисі останніми роками. Аласанія зазначив, що між МДБ Грузії та ФСБ Росії установлено контакти і грузинська сторона готова надати допомогу колегам.

Серед заручників було кілька громадян Грузії. Дані про них уточнюють.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ

■ Нью-Йорк

Тиждень на роздуми

Держсекретар США Колін Пауелл заявив, що Рада Безпеки має прийняти текст нової резолюції стосовно Іраку впродовж тижня. Інакше Білий дім діятиме самостійно.

■ Копенгаген

Саміт Росія—ЄС перенесено до Бельгії

Попри вимоги Росії, влада Данії відмовилася заборонити проведення Всесвітнього чеченського конгресу. Водночас представники цієї країни заявили, що саміт Росія—ЄС відбудеться не в Копенгагені, як планувалося раніше, а в Брюсселі.

■ Ісламабад

Сліди бен Ладена

До рук поліції Пакистану потрапили паспорти трьох дружин і кількох дітей бен Ладена. Це сталося під час арешту міжнародного терориста еменця Рамзі бен аль-Шіба. Він повідомив, що не знає про нинішнє місцеперебування бен Ладена, проте визнав, що в березні зустрічався з його старшим сином.

■ Вашингтон

Білий дім підтримує Кремль

Білий дім поклав вину за загибель заручників під час штурму театру на Дубровці на терористів. За словами представника Білого дому, нинішні події «є свідченням того, яка трагедія може розігратися в разі вилазки терористів», яку загрозу становить тероризм для сучасного світу.

■ Багдад

Ірак вимагає припинити авіавторгнення

Ірак звернувся до ООН з вимогою покласти край порушенням його повітряного простору військовою авіацією США та Великої Британії і залякати їх до юридичної відповідальності відповідно до норм міжнародного права і резолюцій Ради Безпеки ООН по Іраку.

На знімку: тим часом у Багдаді не припиняються демонстрації на підтримку Саддама Хусейна.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Захід змінює точку зору щодо Чечні

Усі інформаційні зв'язки ЗМІ в ці дні розпочинаються з останніх подій у Москві. Спочатку місцем дії був театр, де під час спектаклю «Норд-Ост» було захоплено заручників, а тепер — лікарня, де перебувають ті, хто вижив після застосування в ході штурму театру нервово-паралітичного газу. Німецькі медики, рятуючи від його впливу двох німецьких громадян, намагаються розгадати, який саме газ було використано. І співчують російським колегам, не розуміючи, як ті лікуватимуть жертв терору, не знаючи самої природи походження нервово-паралітичного чи наркотичного засобу.

До 11 вересня минулого року практично всі засоби масової інформації Німеччини засуджували воєнні дії Москви в Чеч-

ні, публікуючи фотодокументи, що викривають жорстокість і безглуздість цієї війни. Після трагедії в США, розповідаючи про війну в Чечні, вони різко змінили тон. Інакше, як терористами, чеченців уже ніхто не називав. Але криваве завершення історії із заручниками в московському театрі змусило політиків замислитися про долі світу. На саміті Європейського союзу, який відбувся наприкінці тижня, ще не встигли переосмислити те, що сталося в Москві, однак європейські політики пообіцяли, що найближчим часом з'явиться документ, який регулюватиме відносини Росії з Чечнею. Якщо досі російського президента зображували мало не як героя і борця за державну цілісність, то тепер

газети пишуть, що Путін не розрахував духу гордості чеченського народу, будучи переконаним, що зможе підкорити його з допомогою сили та закону.

І хоча Німеччина засуджує тероризм, у матеріалах ЗМІ про драму заручників у Москві з'явився новий тон: так, тероризм це погано, але... чеченців можна зрозуміти... Мабуть, навіть новини всередині країни не коментувалися в Німеччині так детально, як нинішні події в Москві. Обговорювали й аналізували різні теми і найнеймовірніші версії. Починаючи від того, чому терористи все-таки не підірвали театр із заручниками, і закінчуючи тим, наскільки морально стосовно своїх громадян вчинив президент Росії Володимир Путін. І чи

варте бодай одне-єдине «рідне» життя всіх тих нафти і газу та всієї Чечні, разом узятих? Путін сказав, що Росію не вдалося поставити на коліна. Але ж заплачено таку нечувану ціну! — прокоментували німецькі газети.

З точки зору німецьких журналістів, справді важко зрозуміти, чому москвичі практично ніяк не висловили своє ставлення до чеченської війни навіть після кривавих подій у театрі. Адже війни в Іраку ще, може, й не буде, але десятки тисяч німців, почепивши на шию плакати з написом «Ні — війні!», виходять на антивоєнні демонстрації, як на роботу. А в росіян, у чій домівки війна вже прийшла, з'ясується, є інші проблеми.

Валентина ПИСАНЬКА. Франкфурт-на-Майні.

Терористи заявили, що знають, що «Україна є невоюючою стороною, і громадяни України в залі зібрані в окрему групу»

Перелюб заснований у XVI столітті. Патріоти села не пов'язують його назву із значенням слова і мають щодо цього свою красиву легенду.
— *Іхав колись козак і йому дуже захотілося пити,— розповідає сільський голова Перелюба Сергій Салівон. — Аж бачить — тече річечка. Зачерпнув він із неї води і промовив: «Ох, яка прелюба». З того часу річечку називають Перелюбкою. А як поселились на берегах її люди, то село назвали Перелюб...*

Може, воно так і було. Хоча слова «прелюба» і «перелюб» не дуже пов'язані за змістом. Можливо, пращури перелюбівців мали здатність любити не так, як у навколишніх селах? У коханні вони були надмірні, воно в них, як то кажуть, «зашкалювало», переливалося за край?

Свідченням того й нинішні реалії — податківце, який перевіряв перелюбську бібліотеку, що за 9 місяців цього року надала читачам платних послуг на 850 гривень і вийшла на перше місце в області, зробив для себе «відкриття»:

— Та це ж у вас народ просто не може жити без романів про кохання! Ого який попит!

Бібліотекарка В. Сидоренко:
«Найбільше перелюбівці люблять читати книжки про кохання»

Завідувачка бібліотеки Валентина Сидоренко конкретизувала згадане кількома промовистими деталями. Попереднього тижня у п'ятницю ввечері вона привезла куплені за виручені кошти 33 нові книги. А вже ввечері у суботу вони були на руках у її читачів (за кожную книговидачу «про кохання» — 50 копійок. — Авт.)! Найголовніше, що основний контингент такого читива — не тільки

місцевими жителями подружньої вірності? В. Сидоренко переповіла ще одну сільську легенду, яку їй повідала її бабуса. Мовляв, колись поблизу села у лісі стояв монастир. У ньому жили якісь ченці-розпусники. Вони запрошували на роботу перелюбівських жінок і по два-три дні не відпускали додому. Грішили самі і у гріх вводили місцеве жіноцтво. Перелюбівські чоловіки з цього

приводу поскаржилися цариці, і вона закрила монастир. Але ж гаряча кров тих ченців, схоже, нуртує у їхніх нащадках? Чи заспокоїлась? Як із цим делікатним питанням нині?

Це запитання всерйоз багатьох перелюбівців спочатку спантеличило. Але розбалакувались і скоро я вже сам дивувався почутому: не може такого бути! Та в Перелюбі, з'ясується, може! Тільки на одній з вулиць народилося від війни до сьогодні 50 безбаченків! Звідки знаєте? «А хіба у селі, де все особисте життя на виду, щось від когось сховаєш?» — почув у відповідь.

У 34-річної листоноші Ліди Євменової кохання було в 17 років, а тепер не знає, що це таке. Вийшла заміж після 8 класу. Але через два роки її Михайло зрадив і перейшов жити до іншої. А вона, начебто на зло, вийшла вдруге заміж за його друга. Тепер сама.

— А що ж трапилося?
— Другий чоловік запис, — пояснила.

Від першого чоловіка — донечка, від другого — син. Михайло і з новою жінкою не вжився. Мешкає сам.

— Може, тепер зішлись б? — запитую.

— Нащо він мені здався... — сміється загадково.

Пізніше дізнаюся, що Ліда вже «зайнята» молодим чоловіком. Може, це і є доля? Без усіляких офіційних оформлень?

Доля багатьох перелюбівських жінок — не побажаєш і ворогу своєму. У Н. ревнивий чоловік — як побачить, що з кимось поговорила десь - напивається і б'є дружину. Але живуть! Сімдесятитрирічна Ганна Самійлівна теж свого часу не раз ночувала не в своєму домі.

— Була якась допізна

робота, — розповідає вона. — Це ще в 50-х роках трапилося. Мій Іван шофером робив. А він красень — на все село. На току мені кажуть: тільки що з В. пішов вулицею, доганяй. Я за ними. В. — красуня. Гарна одинока жінка. Трохи з чоловіком пожила, а тоді його вбили. В неї тільки дочка і нікого нема. Я тоді в кінець городу, де Перелюбка тече. Бачу — стоять, обнімаються на березі! І такий гнів, образа мене охопили. Схопила я лозину та її по плечах, по плечах! А він мерщій тікати... Приходжу додому, а Іван уже лежить на печі, наче нічого й не трапилося!

— Не кинули його?

— Якби були живі батьки (батька розстріляли фашисти, а мати у війну померла. — Авт.), хіба я принижувалася б? Втекла я, плачучи, до сестри. А в неї — своя сім'я. Заспокоїла: «Тебе, сестричко, од стола не одганяють. Заспокойся! Иди до дітей». Я жила із свекрухою в їхній хаті. І обох він нас, коли постарів, п'яним ганяв.

— Після того, як «застукали», більше вас не зраджував?

— Де там! В. навіть під вікно наше приходила, виглядала. Любила чоло-

Листоноша Л. Євменова:
«Я вже не знаю, що таке любов...»

ГОРЕ МАКОВЕ

Лічимо «білих ворон»

«І голову схопивши в руки, дивуюся, чому не йде апостол правди та науки». Може, тому, що Алла Федірко вчителька літератури, на думку приходять вивчені у шкільні роки поетичні рядки. Сидимо, схопившись за голови, над анкетами восьмикласників. Запитали ми їх, юнаків та дівчат, чи вживають алкоголь і наркотики. Тому й беремося за голови, що багатьом дітям не до апостола науки. Його замінив скороминучий ідол кайфу, наркотичного туману, що нанівець зводить моральність та інтелект.

Шістнадцять учнів восьмого класу знають, які відчуття з'являються після випитих 100 грамів горілки, 25 — якщо 200 грамів вина, і по одному — якщо закурити один «косяк», ковнути одне «колесо», прийняти одну «ширку». «Косяк» чи «корабль» — це десять грамів макової соломки, «травки», за які треба дати десять гривень, «колесо» — то п'ять польських таблеток за той же червінець, а «ширка» — то укол важкого наркотика за 15 гривень. Ціни вказали самі учні.

У класі 22 школярі спілкуються з однолітками, що вживають алкоголь, 23 — з тими, хто палить цигарки, а один має друга наркомана. Хочеш втягнути заборонений дим? Один із опитуваних пробував його навіть у класі, інший — у коридорі, троє на ганку, четверо в туалеті.

Де наркотики, там і гроші. Їх відбирають, вимажують ті, кому без наркоти вже не жити. У шкільному туалеті з п'ятьох восьмикласників «вибивали» гроші... Десятьох пропонували викурити «косяк», двом — «колесо». Тож у школі без проблем можна придбати наркотики, чимало дітей знають, де шукати їх поза навчальним закладом...

Перелюб

Бабуся Г. Мацок: «Мораль у селі підупала...»

віка дуже! Її наші кутківські за це побили. Народила вона від мого Івана сина.

— Ви знали про це?

— Та він сам хвалився. Та й від кого? Вона ж його любила.

— Чого він вас не кинув і не перейшов до неї?

— Та ж він мене, дурний, ще більше любив!

— Як це?

— Та такий же ревнивий був, якби ви знали. Я тільки десь на снін затримаюсь, чи що — то такі мені сцени влаштовував. А під старість узагалі здурів — з кулаками доводив свою правоту...

— І ви не зрадили його на зло жодного разу?

— Ні. От такого за

мною не знають. А він і до сусідки ходив! Вона самотня — все просить: поможи, Іване, те, друге. Аж раз інша сусідка і каже: ти не знаєш, що твій чоловік поробляє? Смикнули ми двері одинокої — а вони замкнені. Дивлюсь у вікно, а на стільчику штани мого Івана. То я з усієї сили каменюкою у вікно.

— А що чоловік?

— Він винуватим довго себе не почував. Ще й дорікав: для чого вікно розбила...

— Давно він помер?

— У 1985 році.

— Не спробували вдруге вийти заміж?

— Сватався до мене один чоловік. Однак я йому сказала: «Вибач, але я вже раз була заміжною. Більше не хочу».

Ганна Самійлівна нині співає у церковному хорі, вона також у церкві — псаломниця. Її непокоїть, що у відроджений храм ходить постійно лише 5-6 прочан. Решта згадують Бога лише на Паску та інші великі релігійні свята. Можливо, тому, на її думку, перелюбівці більше сидять у барах і лише примножують гріхи...

— Мораль у селі підупала, — каже вона. — Люди не оглядаються ні на що. Я взагалі за молодих боюся — дівчата ку-

Ковток

Ах, які знаючі, які сміливі, розкуті діти. Точнісінько як у фільмах, що ними начинене, аж верне, наше телебачення!

Обкурюватися стало модним. Кілька років тому познайомилася з підлітком, який не прижився в елітній школі, бо не... пробував. Не мав за що і не хотів. Так і залишився «білою вороною» до самого випуску. Якщо вірити анкетам, у класі небагато таких.

— Найбільше викурюють наркотиків саме в кам'янець-подільських школах, — зазначив депутат, начальник обласного управління охорони здоров'я Анатолій Таран.

Коментар міського голови Олександра МАЗУРЧАКА:

— Сьогодні наше місто має позитивний досвід, який може перейняти вся Україна: ми відкрили «Дружню клініку для молоді». Вона визнана кращим соціальним проектом Хмельниччини на молодіжному конкурсі програм. Абсолютно анонімно, конфіденційно, фахово щодня молодих людей консультують нарколог, венеролог, психолог. За три місяці існування клініки — 700 звернень! Депутати міськради проголосували за фінансову підтримку цього вкрай необхідного проекту.

Горищами за втраченим дитинством

Прошуся в рейд разом з оперативними службами у справах неповнолітніх. Нещодавно до основних вогнищ наркоманії та токсикоманії на вокзалах Кам'янця додалося нове — у «спальному» мікрорайоні Жовтневий.

МИТНИЦЯ

Вікно в кордоні

Його прокладено об'їзними дорогами на ділянці україно-білоруської межі в Рівненській області підприємливим мешканцем Костополя. Так, через Білорусь із Литви в Україну переправлялися легкові автомобілі престижних марок. Контрабандну лавічку викрили співробітники відділу по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю УСБУ в Рівненській області спільно з колегами з Комітету держбезпеки Республіки Білорусь. Вони задокументували факт контрабандного ввезення в Україну двох автомобілів «Ауді-А6» та АМерседес» коштом більш як 120 тисяч гривень. Авто вилучено, а стосовно хитруна порушено кримінальну справу за ознаками злочину.

Олександра ЮРКОВА.

Чужою сокирою по наших лісах

В обхід митного контролю намагалися провезти з Буковини на територію Молдови два автофургони з буковою деревиною жителі цієї республіки. Ще один автопоїзд із смерековими дошками робив спробу нелегально перетнути кордон на цій самій ділянці. В обох випадках не дрімали наші прикордонники. Проти затриманих порушено кримінальні справи.

Контрабанда буковинської деревини, особливо цінних порід, набирає загрозливих розмірів. У Молдові за високими цінами її скуповують представники зарубіжних меблевих фірм.

Василь БАБУХ.

у Перелюбі

рять, випивають. Які в них будуть сім'ї? Страшно подумати!

У Перелюбі з 920 мешканців близько 80 самотніх жінок. Галина Григорівна Летута пізнала сімейне щастя лише у 50 років!

— Мої хлопці загинули на війні, — згадувала. — Я з мамою діувала. Пристав до мене у приймочоловік, але тільки два роки пожив... У нього й до мене сім'я була. Але й знову пішов. Уже двадцять років я сама. Важко, та вже так склалося, як склалося.

Познайомився і з жінкою, яка знає місцевих донжуанів і не засуджує їх:

— Із гарної сім'ї чоловік не біжить. Правда? А самотня жінка винна, що вона одна, що в селі п'ятих чоловіків на пальцях можна порахувати? Той розпився, той сопливий, кривий, негодящий. Чого самотня повинна на собі ставити хрест? Вона теж має право на щастя у цьому житті. Хоча б невеличке, хоча б таємне, але своє.

— Не всякій дружині ваша логіка сподобається!

— У нас у Перелюбі деякі ставляться до своїх чоловіків, як до робочої скотини. А їм у цій грізній, нескінченній роботі на тракторі чи на фермі з ранку до ночі треба ж, може, хоч одне ласкаве слово почути. Я не кажу вже про любов...

Жінка розповіла про Я. Уже який вік має, а на нього у кількох дворах собаки не гавкають — свій! Хлопці «на стороні» всі у нього! П'ятеро дітей! Або старий Н. У нього «на стороні» такий чудовий син виріс. Працює лікарем у Чернігові. Має авторитет.

І все-таки в Перелюбі перелюбників громадська думка не виправдовує і засуджує. Навіть якщо і з безбаченків виростають непогані люди. Одну жінку навіть жорстоко прозвали за п'ятеро дітей, народжених від різних чоло-

віків. Змушена була недавно забиратися із села світ за очі. Чергові «викриття» таємних взаємин — щотижнева інформаційна пожива для вуличних бабусиних посиденьок. Хоча мова про те, що «от часи настали», часто переростає у дискусію зі знавцями «справи»: «А пам'ятаєте, скількох дітей тут у війну з лісу напартизанили? А які шури-мури були після німців із заїжджими шоферами? А ми про сьогоднішніх говоримо».

...Ой, годі про це. А є у Перелюбі ідеальна сім'я, яка була б для всіх зразком?

Майстер лісу Василь Шматок, почувши запитання, почував потилицю:

— Так одразу, знаєте, і не скажеш. У Перелюбі, мені здається, це все одно, що голку у стозі сіна шукати.

Дізнався, що років зо два тому у клубі проводили вечір «Краща сім'я». Організаторів його шокував ущертй заповнений зал — у клубному приміщенні вмістилося півсела! Усіх, як з'ясувалося, пекла цікавість, хто ж не зраджує одне одного, не свариться, живе в злагоді і любові. Яке ж було здивування і розчарування багатьох, коли на сцену піднімалися деякі пари, в яких у житті теж усяке траплялося.

Усе-таки мені вдалося

Дід Іван та бабуся Олександра знають секрет справжньої подружньої вірності

побачити ідеальне подружжя (воно, до речі, знехтувало з якихось причин вищезгаданий захід. — Авт.). Ганна Самійлівна по-доброму йому заздрить:

— Та Олександра усе життя — як сир у маслі каталася...

Це — про Олександру Андріївну Борисенко, яка зі своїм чоловіком — теслярем Іваном Кузьмовичем виростила трьох дочок і трьох синів.

— Ви їхню хату відразу впізнаєте, — сказали перелюбівці.

— Чому? — Побачите! Справді, будинок тесляра — це неповторний

витвір дерев'яного різблення. І віконниці, і вхідні двері, і піддашся, і стіни вражають різьбленими візерунками. З любов'ю зроблене житло!

І. Борисенко задоволено сміється, коли чує від мене, що його дружина «катається, як сир у маслі».

— Невже ніколи не сварились? — запитую.

Подружжя думає.

— Наче ні, — каже чоловік.

— І дружина на вас не бурчить?

— А за віщо, — дивується вона. — Ну, буває, мені щось не подобається. Але змовчу, подумаю, що, може, він і правий, що так робить. Тому ми разом.

— Вам пощастило на чоловіка?

— Ой, як нікому...

Обом — за сімдесят. Ще тримають корову, поросля, кільканадцять вуликів. Усе в них у господарстві акуратно розміщене, розкладене. Одне слово, в усьому відчувається сімейна злагода.

...Ідеальне, безхмарне кохання — лише для обраних? Чи воно є там, де його оберігають, не дають зачерствіти, запліснявити?

Сергій ПАВЛЕНКО.
Корюківський район
Чернігівської області.

Фото автора.

го провів, усміхнувся: «Це ж моя вчителька!» За його словами, багато вчителів нині, як після ковтка клею — байду до того, що десь там учні щось курять. За таку зарплату, виправдовуються, не лише хліб черствим їстимеш, — зачерствіє і душа. Але де гарантія, що, доставши вищу платину, збайдужілий вчитель розбудить свою совість?!

От і залишається надія в основному на співдружність семи «оперів» кримінальної підліткової, допомогу відділу з боротьби з незаконним обігом наркотиків, дільничних інспекторів, котрі добре знають «вибухові» родини. А ще на Лілію Бевз, завідувачку служби у справах неповнолітніх міськвиконкому, депутата міської ради.

— Цього року у нашому районі біля Дністра працював обласний табір «Бакота» для підлітків із дев'яною (з відхиленнями) поведінкою. Туди «підселили» і шістьох наших підопічних. Ці діти були «останніми героями», виживали в природних умовах, самі доставляли продукти, готували їжу. Хоч «джерела» були поруч, бо мак та коноплі не на асфальті ростуть, на щастя, ніхто не зірвався. Не дуже хотіли й додому роз'їжджатися, бо багатьох там чекало зовсім не таке захопливе життя, як було в Бакоті. Такі табори потрібні як повітря. І не тільки для «важких». Скоро конкурс оголошуватимемо серед наркозалежних, щоб вибрати гідних поїхати до табору. Є табори громадських організацій, як, наприклад, «Пласт», козацтво, є оздоровчі загальнодержавні програми, але туди беруть тільки тих, з ким немає клопоту. Нас звинувачують у тому, що приховуємо справжню ситуацію підліткової наркоманії, але ми не можемо показувати більше, ніж реєструє наркологічний диспансер. Світова статистика рекомендує, обчислюючи істинну картину наркоманії, помножувати зареєстрованих на десять.

Хмельницька область.

Віра ШПИЛЬОВА.

ПОСЛУГИ

У пенсіонерів і мільйонерів зуби болять однаково

Українські стоматологи впевнені, що наші співгромадяни похмурі не через відсутність настрою, а через відсутність... здорових зубів. Хоч би скільки по телевізору рекламували різноманітні пасти, щітки, але все одно роботи лікарям вистачає. Принаймні, судячи з того, що чи не на кожному кроці можна побачити вивіски нових стоматологічних кабінетів та поліклінік. На жаль, не завжди у нововідкритих медичних закладах вартість наданих послуг відповідає їх якості.

— Попит породжує пропозицію. Тому й з'являються численні невеличкі стоматологічні клініки та приватні кабінети. До того ж деякі з них працюють «у тіні». А отже, їх ніхто не контролює і про якість послуг говорити не доводиться, — коментує ситуацію директор Стоматологічної клініки Печерського району на вулиці Немировича-Данченка Валерій Базельчук. — Ми не хочемо чимось скривдити колег, але справді пацієнти нашої поліклініки, які з тих чи тих причин зверталися до інших стоматологів, через деякий час поверталися знову до нас.

За тридцять років, що існує цей медичний заклад, важко сказати, скільком пацієнтам тут допомогли. Принаймні фахівці без роботи не сидять. Проте й черг немає. Тут цінують і свій, і чужий час. Власне, ця клініка — це сучасний медичний заклад, де зроблено все для блага клієнтів. Навіть колір стін вибирали за порадами психологів. А тому й природний жах перед бормашиною відступає на задній план. До слова, обладнані кабінети сучасною технікою, що дає можливість надавати всі види стоматологічних послуг за реальними цінами. Залежно від платоспроможності пацієнта використовують відповідні матеріали. Але це аж ніяк не впливає на якість роботи фахівців.

— Наші лікарі проходять відповідні курси підвищення кваліфікації, беруть участь у семінарах тощо. А отже, й знайомі з усіма новинками й тенденціями сучасної стоматології. Звісно, відіграє важливу роль і великий практичний досвід фахівців. Багато з них отримали патенти на власні розроблені методики лікування хвороб — додає Валерій Лазарович.

Цікаво, нині, щоб влаштуватися на добре оплачувану роботу, окрім необхідних знань потрібно мати й... здорові зуби. Особливо на це звертають увагу у представництвах іноземних компаній. І не лише тому, що «посмішка героїв фільмів жахів» може злякати потенційних клієнтів, а ще й тому, що від стану зубів залежить і стан усього організму.

Причини захворювань різноманітні. Насамперед, це неправильний догляд за зубами. Начебто всі знають, що їх треба чистити двічі на день. Проте більшість до цього ставляться суто формально. Впливає на хвороби також і нерациональне харчування та екологія. Окрім цього, до хвороб призводить і надмірне вживання газованої води та концентрованих соків. А ще — нерегулярне відвідування стоматолога. Хоча за останні роки ситуація змінилася.

Трапляються і курйози. Ще й досі згадують пацієнта двометрового зросту із широченними плечима, який сів у крісло і ледь не знепритомнів. Або коли дружина силоміць привела до лікаря свого чоловіка і залишилася чекати його в коридорі. А поки лікар готувався до роботи, той утік через інший вхід. Хто хоч раз лікувався у стоматологічній поліклініці Печерського району, вже не боїться «страшного» крісла.

Богдан ДОВНИЧ.

У Кам'янці-Подільському відбулася Всеукраїнська нарада-семінар з проблем стоматології. Прогноз розвитку вітчизняної стоматологічної галузі був підкріплений виставкою медтехніки. Зацікавили учасників семінару не імпортні пристрої та препарати, а розробка ВАТ «Кам'янець-Подільський електромеханічний завод» — комплексний електротерапевтичний апарат «Мета-1», який можна використовувати і з лікувальною, і з оздоровчо-профілактичною метою.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

повітря

— На обліку кримінальної міліції у справах неповнолітніх — 14 місцевих наркоманів та токсикоманів від 14 до 18 років, — розповідає її начальник Віктор Мельничук. — Улітку до Кам'янця з'їхалося чимало циган, тоді показники зросли. Циганські діти вживають майже всі. Місцеві з ними не контактують.

Серед «аборигенів» є одна дівчина. На рахунок якої — крадіжка. Втім, як і в більшості хлопців. Майже кожен із родини, де п'ять.

Рейд по горищах у вересні увінчався сумним успіхом — відкриттям кримінальної справи. Проти хлопця із нібито й порядної родини. Компанія штовхнула на розповсюдження. Батьки не відали, вчителі не знали...

І все-таки, на думку криміналістів, бити треба не по цих дітях, а по тих, хто вирощує наркотики. Торік у Кам'янець-Подільському районі накрили цілу родину таких «хліборобів».

Опитані восьмикласники чули, чим пахне відповідальність за наркотики. А головне — можуть перерахувати компоненти гримучої суміші хвороб, які переслідують наркозалежних. Та коли дискотека мліє в «балдьожі», спокуса спробувати — велика. У нестійких. Хтось із релігійних діячів писав: якщо дитині не дати доброї їжі — вона почне їсти отруту.

Учитель, як після ковтка клею

У кримінальній міліції здивувалися, коли довідалися про анкетування в школі. Мельничук, почувши, хто йо-

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНКУРС

ГЕНЕРАЛЬНІ СПОНСОРИ

ОФІЦІЙНІ СПОНСОРИ

СПОНСОРИ

Урочиста церемонія
нагородження переможців
Національного конкурсу
«Золоті торгові марки»
відбудеться
6 грудня 2002 року
в Національному
палаці «Україна»

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ

МЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО КОНКУРСУ «ЗОЛОТІ ТОРГОВІ МАРКИ»:

Популяризація та вшанування провідних торгових марок, що мають відмінну якість своєї продукції і послуг, бездоганний імідж та виступають спонсорами чи меценатами благодійних заходів, спрямованих на поліпшення соціально-економічного становища в Україні.

Генеральна дирекція конкурсу: тел./факс: +38 (044) 235-7207, 235-7263, 235-6260, 235-6141, 235-4112

ЗОЛОТІ ТОРГОВІ МАРКИ

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ

МЕДІА- ІНТЕРНЕТ- АРТ- ПАРТНЕРИ КОНКУРСУ

УКРАЇНА СЬОГОДНІ

НАГОРОДИ ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ:

- НАЦІОНАЛЬНА ПРЕМІЯ «БІЗНЕС-ОЛІМП»
- ЗВАННЯ «ЗОЛОТА ТОРГОВА МАРКА»
- ПОЧЕСНИЙ ДИПЛОМ ПЕРЕМОЖЦІА КОНКУРСУ

Генеральна дирекція конкурсу: e-mail: info@golden-trade-marks.ua; <http://www.golden-trade-marks.ua>

Не дивляться в корінь

На Сумщині згортається виробництво буряків і цукру

РЕАЛІЇ

У 1913 році на території нинішньої Сумської області було вирощено майже півтора мільйона тонн солодких коренів. За радянських часів буряковий бум припав на початок 60-х років. Тоді щороку тут засівали цукристими 130 і більше тисяч гектарів. Валовий збір сягав 3 мільйонів тонн, а область належала до еліти бурякопереробних регіонів Союзу. Діяло 17 потужних цукрових заводів.

А як же зараз? Щоб про це дізнатися, дзвоню в асоціацію «Сумицукор».

— Навіщо даремно людям голови морочити? — чую в трубці сердитий голос. — Такої давно вже немає — ліквідовано як непотрібну...

— Це правда, — підтвердив останній директор асоціації Іван Сідельник. «Сумицукор», який підтримував і захищав буряківників та переробників області, ще торік припинив своє існування. Нині тут з горем навпіл працює лише шість цукроварень. Невже настільки скоротилися і посіви, і урожаї солодких коренів? В обласному управлінні сільського господарства сказали — як відрізали:

— Коментарів не буде.

На власні очі побачити, як буряківникам і цукроварам області показали, де раки зимують, запросив усе той же Іван Сідельник. З ним поїхали на Грязнянський цукровий комбінат, що в Краснопільському районі. За вікном «Жигулів», куди не кинь оком, один і той же гнітючий пейзаж: тисячі гектарів ще не зораної землі, лише

де-не-де поцяткованої клаптиками чорної ріллі. На смарагдові ж бурякові плантації навіть натаку немає. Хоча ні. Ось промайнула зелена латка гектарів на сім-вісім. За наступні чверть години вгледіли ще одну — десь удвічі меншу за попередню. Обидві нагадували сиротливі оази на тлі пустелі. Подумалося: якщо в селянина нестатки на осінню оранку, то звідки у нього візьмуться кошти на вирощування трудомісткої технічної культури? Чи не тому буряковий лан Сумщини за час незалежності і скоротився майже учетверо, займає нині тільки 34 тисячі гектарів. З урожайністю справи також кепські. Більше 170 центнерів з гектара на круг накопати навряд чи вдасться. А відтак цьогорічний валовий збір солодких коренів не перевищить 550 тисяч тонн.

Слідом, як у ланцюговій реакції, дійшла черга і до бурякопереробної галузі. Заводи зупиняються один за одним.

— Знищення буряківництва і цукроварень для Сумщини — головна причина занепаду села,

якщо не всієї області, — переконаний Іван Сідельник. — Адже ще десять років тому 17 відсотків надходжень у місцеві бюджети припадали на долю цієї галузі.

Колись кожна цукроварня забезпечувала роботою та годувала щонайменше половину населення в кожному сільському районі. Де споруджувалися надпотужні тваринницькі комплекси з відгодівлі свиней та великої рогатої худоби? Звичайно, що в зоні дії цукрових заводів, звідки безперервними потоками надходили жом і м'яса. Там же зводилися і цегельні, котрі забезпечували будівельним матеріалом більшість сільських будов. За кошти цукрозаводів будувалися клуби, бібліотеки, ремонтні майстерні, асфальтувалися дороги, споруджувалися ферми і житлові...

«Вибивання» цукроварень з технологічної обійми розпочалося в другій половині минулого десятиріччя. Щоб не привертати уваги, «вибивали» автономно, поодиноку. Першим чорну мітку від новоявлених реформаторів отримав колектив Тернівського цукрокомбінату в Недригайлівському районі. Переконавшись, що обладнання пройшло непоміченою, без особливих ексцесів, «новатори» поставили на «профілактику» друге, третє... надцять переробне підприємство. Спочатку закривали на-

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

че тимчасово — консервували. Незабаром, мовляв, запрацюють знову. Та недовго музика грала. Викинули на вулицю більше чотирьох тисяч цукроварів.

А тим часом зупинені підприємства знищуються. Як ось і Грязнянський, на який ми приїхали. Описати без емоцій побачене важко. Цукрокомбінат перетворився на суцільну руїну. Без вікон, без дверей і даху, без жодних ознак життя. Дифузій, центрифуг, випарювальних і газових котлів, електродвигунів, інших технологічних машин вартістю десятки мільйонів гривень немає, наче їх ніколи і не було. Мов корова язиком злизала і нову п'ятикілометрову залізничну колію, яка зв'язувала цукрокомбінат зі станцією Корчаківка.

— Усі рейки новоявлені господарі порізали і здали на металобрухт, — зітхає останній директор цукрозаводу Віра Скороход. — Я з усіх сил намагалася зупинити цей шабаш, та мене ніхто не слухав...

Така ж доля спіткала Тернівську, Мезенівську, Шалигінську, Куянівську, Першотравневу та інші цукроварні.

— Обов'язково напиши, що все це сталося з мовчазної згоди Сумської облдержадміністрації, — наполягав Іван Сідельник.

А на черзі Правдинський і Чупахівський цукрові заводи. Вони уже три роки як «законсервовані». Ще стоять. Але де гарантія, що завтра їх також не здадуть на металобрухт?

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Лише три цукрозаводи переробляють буряки в Чернівецькій області. Четвертий, що в селі Нелипівцях Кельменецького району, простояє. Після недавнього банкрутства підприємство передали кредиторам. Вони й вирішили: запускати потужності немає сенсу, оскільки через безгрошів'я не встигли відремонтувати обладнання. Та якби завод і підготувався до сезону, все одно залишився б без сировини. Торік дирекція не розраховувалася із селянами, і бурякосійні господарства возять вирощене в сусідній Хотинській район. Дехто доставляє сировину на переробку аж у Хмельницьку область, повідомляє наш власний кореспондент **Василь БАБУХ.**

Запізніла реформа

Село Залісся Друге в Кам'янець-Подільському районі завжди було в передовиках. Спочатку учасник сільгоспінституту, а потім — відокремлене від вузу державне сільгоспідприємство «Заліснянське» мало кому поступалося показниками і прибутками...

Раніше воно чи не всю область забезпечувало елітним насінням пшениці, а тепер по обидва боки від дороги — не зорані в зиму поля. Минулого літа краді землі марнувалися під лободою та осотом, а на решті врожай зернових «з'їла» сажка. У тваринництві збитки становили майже триста п'ятдесят тисяч гривень. При цьому чимало працівників уже дев'ять років не отримували зарплати.

Колись тут мали «найбільше в районі молоко»

— по 8 тисяч кілограмів від корови. Нині якщо за рік по тисячі надоять, то й добре. У загонах худі, мов скелети, залишки стада — 42 худобини з 1500 в недалекому минулому. Та чи й ці перезімують? Замість 63 тонн сіна надбали лише сім, соломи — ні грама...

Донедавна «Заліснянське» залишалося державним сільгосппідприємством. Отож розпаювання його обминало. Людей це ніби й задовольняло. Мало хто переймався тим, щоб «зу-

пиняти обвал в нікуди» та «припиняти розтягування залишків колишнього процвітання». Адже ще у квітні Фонд держмайна прийняв рішення про роздержавлення господарства, але тільки тепер, восени, селяни зійшлися на доленосні збори, щоб узяти на себе «функції управління майном». Районна влада ініціювала і «підганяла» цей процес. Аби зібрання було легітимним, довелося якнайшвидше «довозити» народ. А потім ще й просити його не розходитися — хай домашні клопоти і непопорана вдома худоба почекають...

— Хочеться-таки, щоб свою землю ви взяли спершу в колективну, а згодом у приватну власність. Обробляли та засівали як слід і мали з неї зиск, — казав людям голова райдержадміністрації Сергій Тимчук. — Не можемо далі миритися із занепадом господарства. Боляче спостерігати, як воно рветься на шматки, а нинішні його керівники не бояться криміналу...

Збори тривали вісім годин. Зрештою керівником господарства обрали запропонованого С. Тимчуком Володимира Мельника. Хоча у сільчан була своя кандидату-

ра — Сергій Федорчук. Це колишній агроном, а нині фермер. Може, й вистачило б йому голосів, та почав божитися, що газ проведе, має «хороших друзів», які на правах інвесторів «допоможуть пальним та грошима». Стосовно газу люди просто не повірили Федорчуку. Утопія! Який газ, коли нема чим у клубі над головою дірки латати? А щодо інвесторів, то весь Кам'янець-Подільський район недавно шокувала мученицька смерть від рук подібних «спонсорів» голови одного із сільгоспідприємств Миколи Катеринчука. «Друзі» приїхали до нього вибивати борги...

Хоча земельна «революція» в Залісся Друге прийшла із запізненням, тутешніх мешканців вона застала зненацька. Вони її ніби й не чекали. До останнього не вірили, що держава так «безжалюбно» з ними вчинить. Далася взнаки і відсутність інформачії про досвід та про помилки інших, хто вже пережив «епоху потрясіння», бо уроки та наслідки «роздержавлення» аграрного сектору економіки у нас досі здебільшого замовчуються.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

БЕЗРОБІТТЯ

Зайві люди

Вінницький обласний центр зайнятості населення зафіксував випадки масового звільнення з роботи трудівників у деяких новостворених агроформуваннях. Протягом останніх місяців безробітними стали 513 працівників агрофірми «Агротех» з Могилева-Подільського (268 з них уже зареєструвалися у службі зайнятості). Така сама участь спіткала 173 селян із виробничого кооперативу «Дружба» Гайсинського району. Змушені шукати роботу 136 аграріїв із СТОВ «Поділля», що у Барському районі.

За словами директора центру Володимира Басюка, вперше за багато років рівень безробіття в сільській місцевості вищий, ніж у місті. Хоча раніше все було навпаки. Реєструватися на біржах селяни почали відтоді, як господарями колишніх КСП стали приватні власники. Хоч як прикро, на вулиці опиняються не тільки ледарі чи пияки. Через дефіцит техніки без роботи залишаються досвідчені механізатори. А зменшення поголів'я тварин призвело до скорочення працівників ферм.

Юридична неграмотність більшості сільського населення, а також відсутність у селах юридичних консультацій не дає можливості захистити свої права навіть у випадку незаконного позбавлення роботи. Як стверджує співрозмовник, попереджувати селян навіть не реєструвалися у центрах зайнятості населення. Одні просто не знали про існування такої процедури, іншим важко дістатися районного центру: не з кожним селом є тепер автобусне сполучення.

За прогнозами фахівців, найближчим часом кількість безробітних у сільській місцевості збільшиться. Зазвичай узимку роботи на селі меншає. Не дивно, що вінницькі селяни, особливо молоді і середнє покоління, дедалі частіше вирушають на заробітки до великих міст — Києва, Москви, Санкт-Петербурга...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Скандал у «благородному» аграрному домі

Антимонопольний комітет розглядає справу проти ірландської компанії Пест Контрол ЛТД. Фірма, за схвалення Міністерства аграрної політики, надавала послуги з фумігації зернових в Україні за значно більшими розцінками, ніж робиться це в інших, навіть сусідніх з нами державах. Річ у тім, що від зернотрейдерів вимагається, аби кожна партія експортованого зерна проходила процес знезараження.

У такий спосіб у збіжжі знищують можливі хвороби і шкідників. Якщо у Західній Європі, приміром, за фумігацію треба викласти 30 центів за тонну, у Росії — 70 центів, то з українців беруть, як з «рідних» — 1 долар 35 центів. Трейдери не раз зверталися до уряду з проханням припинити здиригство. Під час перевірки з'ясувалося, що свого часу Мінагрополітики провело тендер. Як уже можна

здогадатися, перемогу вітсвяткувала Пест Контрол ЛТД. Ірландці отримали монопольне право надавати ці послуги. Інші компанії-конкуренти, отже, було усунуто з цього ринку. За статистичними даними, торік Україна експортувала 5 мільйонів тонн зерна. Неважко підрахувати прибутки фірми. Звідси загадка: хто, окрім самої компанії, нажився на цих оборудках? **Іван ЛАЗНЮК.**

І все-таки курчат рахують восени

Якщо вірити повідомленням Міністерства агрополітики, селяни заклали озимину вже на 8,4 мільйона гектарів з 9 мільйонів запланованих. Це відповідає намірам зібрати наступного року 38—40 мільйонів тонн зернових. Хоча зазвичай озимина гине майже на мільйоні гектарів, і ці площі доводиться пересівати ярими культурами. У Криму, Закарпатській області, деяких інших регіонах посівна кампанія ще триває.

ПРОГНОЗИ

Лебеді приводнилися — зима близько

На озерах поблизу села Чорторія Кіцманського району Чернівецької області приземлилася велика зграя лебедів-шипунів. Вони тут постійно зимують. Адже підземні дже-

рела не дають воді замерзнути. Крім того, в цих кришталево чистих озерах навіть у морозні дні зеленіють зарослі водоростей, які є чудовим кормом для птахів.

Старожилів здивував ранній приліт лебедів. Зазвичай, вони з'являються тут наприкінці листопада. Синоптики вбачають у цьому натяк на близьку зиму.

Нещодавно сесія Чернівецької обласної ради надала цим місцям статус заповідної зони, і тепер лебеді перебувають під наглядом природоохоронних органів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЗНАЙ НАШИХ!

Росте валюта в заплавах

Суцільною непрохідною стіною обступили очерети волинські водойми, яких в озерному краї налічується близько трьох сотень. І вже справжнє очеретяне море розкинулося в межиріччі тихоплинних Прип'яті та Стоходу, сковуючи чудернацько вигнуті русла і витісняючи їхні води з обжитої місцевини. Здавна тутешні мешканці вирубували очерет, аби прочистити ріки й озера. А високими міцними стеблами вкривали дахи хатинок, хлівів і клунь. Досі на Волинському Поліссі стоять дерев'яні домівки з очеретяною покрівлею. Проте цей тепло- і звукоізолюючий будматеріал віднедавна почав давати поліщукам добрий зиск. З'ясовується, урбанізована Європа залюбки використовує очерет як екологічно чистий добротний будматеріал. Відтак Любешівське спеціалізоване лісгосподарське підприємство налагодило експорт цього природного дару.

Нова справа видалася напорчуд вигідною насамперед для мешканців сіл. За один сніп очерету підприємство платить селянам по три гривні «живими» грошима. За день ро-

ботячий поліщук у такий спосіб може заробити від 30 до 50 гривень. Щоправда, снопик мусить бути не менш як 20 сантиметрів у діаметрі. А висота стебла — сягати щонайменше

півтора метра. Однак ці вимоги не лякають тутешніх заготівельників, які раді будь-якому заробітку. Не залишається в накладі й господарство. Одержавши дозвіл обласного управління екобезпеки та столичного Інституту ботаніки на вирубку і заготовлю очерету, підприємство експортує цупкі стебла до Данії та Польщі. Продає невеликі партії і місцевим замовникам, які вкривають ним оригінальні колиби, дачні будинки, шинки і корчми. — Європейці гідно оцінили переваги дешевого екологічного чистого будматеріалу, який не рівня шкідливому азбесту і цементу, — зазначає директор Любешівського спеціалізованого лісгосподарського підприємства Віктор Симонович. — Ліпшого ізоляційного матеріалу годі й шукати. Влітку від нього віє блаженною прохолодою, а взимку з очеретяною покрівлею жоден лютий мороз не страшний. До того ж дахи з очерету слугують десятки літ. У тутешньому селі Бучин є хати столітньої давності. Осіли від старості, бідолашні, а очеретяним покрівлям — хоч би що. Для певності в Європі цей будматеріал просочують спеціальним розчином. І очерет не бере навіть вогонь. Варто згадати й про красу цього природного

матеріалу. Він — справжня знахідка для дизайнерів. Однак начувані про очеретяний бізнес крайни запитують: чи вистачить на нашого брата очерету і чи не шкодить довіллію подібна справа? Віктор Симонович категоричний. Очерету на Волині, як снігу взимку. Щороку ця водна рослина загарбує ріки й озера, сповільнює течі й засмічує їх відмерлими стеблами, поступово перетворюючи водойми на болота. Тому заготовля очерету корисна для природи. Діяльність підприємства офіційно підтримали столичні спеціалісти-ботаніки і співробітники обласного управління екобезпеки. А депутати облради погодилися виділити ліміти на заготовлю очерету. Натомість експортери відраховуватимуть 10 відсотків коштів до місцевого бюджету. Заспокоює природоохоронців і те, що очерет вирубують лише осінньо-зимові пори — з листопада по березень, аби не завдавати шкоди місцевим фауні та флорі. І головне: заготовля дає поліщукам додатковий заробок. Відтак селяни не спокушаються браконьерством і нелегальною вирубкою лісу, а очеретяні зарослі називають не інакше, як волинською валютою. **Роман ЖИЖАРА.** Волинська область.

Мігрує... худоба

АКТУАЛЬНО

Літня посуха не дала можливості господарствам північних районів Рівненщини заготовити вдосталь кормів. Скажімо, у Рокитнівському їх припасли 53 відсотки до потреби, у Зарічненському — 44. Тож зимівля худоби тут проблематична. — Питання вирішуватимемо, зокрема, міграцією худоби з північних поліських районів області у південні, де припасли вдосталь кормів, — розповідає начальник управління агропромислового комплексу Рівненської

облдержадміністрації Віктор Рудницький. — Південні райони готові прийняти сім тисяч голів худоби. Звичайно, на договірних умовах, тобто керівники господарств домовлятимуться між собою. А ось у Сарненському та Дубровицькому районах вирішили не вивозити худобу за межі районів, а перерозподілити її у господарства, краще забезпечені кормами. Активна міграція худоби очікується з настанням холодів. А поки що стада на випасах. **Олександра ЮРКОВА.** Рівненська область.

Цукрові ріки обміліли, а істина в зерні

Минулий аграрний тиждень пройшов під знаком солодкого. Уряд з останніх сил спробував загнудати цукровий ринок, що, врешті-решт, втілилося в засідання Кабінету Міністрів, присвячене, зокрема, і цій темі. Ринок, слід сказати, геть відбився від рук і вийшов із-під контролю — лишається тільки запроваджувати надзвичайний стан. У процесі цукрова-ріння, як завжди, не обійшлося без підніжки з боку небесної канцелярії. Через відсутність буряків з причини дощів зупинилося понад двадцять цукрових заводів. Це майже п'ята частина з пушених підприємств. У національній асоціації «Укрцукор» б'ють на сполох: у більшості регіонів, які масово сіють коренеплоди, опади не припиняються ось уже кілька тижнів, що не дає змоги аграрникам вивозити буряки з полів. Певна річ, впали обсяги виробництва солодкого піску. На заводах його зварили поки що майже 500 тисяч тонн — на 20 відсотків менше порівняно з аналогічним періодом минулого року. Якщо не припиняться дощі, фахівці прогнозують зупинку дедалі більшої кількості переробних підприємств.

Але найбільш хвилюючим моментом на засіданні була інша проблема: «боротьба» з так званими перехідними запасами солодкого піску, який накопичено на складах заводів з минулого і навіть позаминулого років. Його, за різними оцінками, — до півмільйона тонн. Навіть людям, далеким від переробки буряків, зрозуміло, як сильно тисне така кількість «зайвого» цукру на внутрішній ринок. Обвал цін на стратегічний продукт у цьому разі неминучий. Свого часу уряд, аби не допустити різкого здешевлення цукру, зафіксував відпускні ціни на нього на рівні 2 гривні 37 копійок за кілограм і передбачив штрафні санкції для підприємств-неслукхів, котрі продавали цукор дешевше. Але всупереч бажанням урядовців солодкий пісок уперто не хотів продаватися за підвищеними цінами і накопичувався на складах переробних підприємств. Врешті-решт, в уряді змушені були змиритися з провалом політики фіксування цін в галузі і наказали цінам падати. Нова межа, нижче якої переробникам не можна опуститися у разі реалізації солодкого продукту, — 2 гривні 5 копійок за кілограм.

У Кабміні мають намір зробити ще один крок, спрямований на боротьбу з надлишками. Вирішено придбати цукор для закладення в резерв держави. На жаль, лише 25 тисяч тонн. Такі незначні обсяги закупок пояснюють браком коштів для цього. Хоча плани із «врятування» галузі від «зайвого» солодкого піску спочатку були значно грандіозніші. У лютому поточного року Президент видав указ, згідно з яким у Держрезерв мало бути закуплено 300 тисяч тонн цукру. Зокрема, Кабмінові доручалося зробити внутрішній ринок легше на 100 тисяч тонн цукру, звареного з буряків урожаю 2001 року. Держкомрезерв через відсутність грошей закупив тільки 10 тисяч тонн цієї продукції.

А от на зовнішньому зерновому ринку з'явилася оптимістична новина. Бразилія відновила імпорту нашої пшениці, припинений через виявлення в партії збіжжя грибка. Щоправда, ввозити колоскові там збираються на умовах додаткової ретельної перевірки. Високі аграрні посадовці заперечують український слід у справі появи в партії пшениці, яку відправляли до цієї латиноамериканської країни, грибка. Віцепрем'єр Леонід Козаченко висловив думку, що грибок потрапив туди під час транспортування, бо в нашій країні такий його різновид геть відсутній. Або трюми судна були недостатньо оброблені.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Мал. Анастасія АНДРЕЄВА.

Людина, яка живе світловими роками

Українці, Микола Кибальчич і Юрій Кондратюк, а також росіянин Костянтин Ціолковський кожен з цих трьох геніальних винахідників свого часу побували у місті, яке сьогодні називається Дніпропетровськом, на його Монастирському острові, що наче з'єднаний невидимою аурую з космічною безоднею та її вселенським розумом і черпає з них неземну енергію

ЕЛІТА НАЦІЇ

(Початок на 1-й стор.).

Янгель—Уткін—Конюхов

Станіслав Конюхов виріс у Дніпропетровську. І Комсомольський острів — а саме так перейменовували за радянських часів древній Монастирський — був у школярські роки його улюбленим місцем.

А як уже кінчав школу, дізнався, що у Дніпропетровському держуніверситеті відкрили якраз новий факультет — фізико-технічний. Факультет цей афішували-то широко тоді, однак не пояснювали до пуття, кого він готує. Лякали, що вступити на нього дуже й дуже тяжко. Батько в Станіслава був військовим юристом, він і вніс синові ясність. Уже кілька літ у Дніпропетровську працює секретне і особливе конструкторське бюро, яке створює бойові та космічні ракети і навіть штучні супутники Землі. Досі в це бюро набирали випускників винятково знаменитих технічних і авіаційних вузів Москви, Ленінграда, Києва і Саратова. Станіслав відразу і заявив батькові, що вступатиме лише на фізтех.

І тепер ось уже сорок п'ятий рік минає, як працює він у КБ «Південне». Доля розпорядилася так, що відразу став учнем і першого головного конструктора КБ Михайла Янгеля, і воднораз Володимира Уткіна, який згодом замінив на посаді головного Янгеля. Річ у тім, що КБ якраз одержало завдання створювати стратегічні ракети середньої дальності і Янгель особисто відбирав усіх до одного претендентів у групи провідних конструкторів цих майбутніх ракет. Несподівано звернув увагу і на зовсім молодого Конюхова. Розподілив же його у відділ, який тоді очолював Уткін. Кажали, наче це Конюхову неймовірно поталанило. Таке везіння трапляється, мовляв, раз у житті. Але не заперечують їй досі того, що Михайло Янгель, нащадок українця бунтаря з Чернігівської губернії, котрого запроторили на каторгу в Сибір, практично не помилявся в людях і вгадував найтямущих серед них. Та хоч би як там було, а останні роки КБ «Південне» очолює саме Станіслав Конюхов. Він став третім за всю історію, після Янгеля та Уткіна, його головним конструктором — тепер генеральним.

Кремль проти Місяця

Кар'єра Конюхова в унікальному КБ дивовижна тим, що йому справді довелося пройти від креслярської дошки, жодного разу не розминувшись з найскладнішим, над чим працював цей колектив. Уже відразу після того, як, по суті, це початківець інженер-конструктор Конюхов завершив свою участь у випробуваннях першої «Півден-машівської» балістичної ракети стратегічного призначення, його призна-чають провідним конструктором з роз-

робки нового надпотужного ракетноносія суто космічного призначення. Це було щось виняткове і неймовірне! Адже надійшло замовлення створити ракету, яка була б здатна виносити за межі земного тяжіння «вантаж» вагою не менш як 40 тонн. Як згодом стало відомо, в тодішньому Радянському Союзі збиралися здійснити політ на Місяць раніше за американців. Для цього у Дніпропетровську і розробляли «спецмашину» —Р-56. Та згодом від ідеї летіти на Місяць в останній момент у Кремлі відмовилися.

Розчарування у Конюхова було велике. Та нові завдання швидко примусили забути про несправджені сподівання...

Оскільки вже два покоління ракетних комплексів стратегічного призначення перебували на тривалому бойовому чергуванні, військові від них зажадали максимальної надійності і змоги забезпечувати та контролювати цю надійність. Задля цього в КБ «Південне» чи не вперше в аналогічних засекречених «майстернях див» заснували так звану службу надійності головних розробників ракетних комплексів. Очолити її довірили Станіславу Конюхову. Із завданням він упорався блискуче. До речі,

Інженерна думка: від креслярської дошки до ракетного старту.

проблеми надійності бойових ракет - це була тема і кандидатської дисертації Станіслава Миколайовича.

А тим часом конструкторське бюро «Південне» разом з Південним машинобудівним заводом розгорта-ло випуск бойових ракет третього покоління — з двигунами на рідкому паливі. Котрі за задумом мали злітати за принципом «мінометних» залпів з транспортно-пускових контейнерів. Приміром, з залізничних платформ у русі. Так-от, і розробкою цих залізничних пускових контейнерів, і випробуваннями «викидання» з них ракет зайнявся

спеціально створений відділ, начальником якого було призначено Конюхова.

А в ті роки в Радянському Союзі діяло вже кілька подібних ракетних КБ. Одне з них раніше намагалося створити аналогічні контейнери, та нічого в нього не вийшло. І потім там були страшенно вражені, що колектив «якогось» Конюхова виконав завдання. Та так, що його ідеї і розробки відразу стали класикою бойового ракетобудування. А ми тепер, забігаючи наперед, чи не вперше скажемо більше: саме з цього науково-практичного надбання народилися згодом ідеї «морських» та «повітряних» (тобто з великих плавучих океанських барж та потужних літаків у польотах) пусків суто космічних ракетноносіїв.

Четверте покоління

Тим часом Дніпропетровськ створив і ядерні бойові твердопаливні ракетні комплекси четвертого покоління. Які досі вважаються неперевершеними поміж усіх, коли-небудь створених на нашій планеті людством. Це й ті міжконтинентальні балістичні ракети, котрі дістали назву «Сатана». Отож ракети воістину настільки страшні, що відразу виникла потреба забезпечення їх невразливості як у пускових механізмах, так і в польотах.

Станіслав Конюхов демонструє іноземним гостям макет одного з космічних апаратів.

Сонця та механізмів його енергетичних зв'язків з нашою планетою. Це сталося тому, що той, хто досі «курирував» тут розробку таких проєктів, опинився на посаді головного конструктора самостійного КБ у Москві.

Отож те, що врешті-решт КБ «Південне» очолив Конюхов, цілком закономірно і справедливо. Розповідають, що зачинатель ракетно-конструкторського КБ «Південне» Михайло Янгель був людиною гарячою і неспокоїною, багатою на ідеї, реалізації яких нетерпеливо домагався від колективу одразу. Володимир Уткін вирізнявся тим, що з першого разу ніколи не квапився приймати рішень, а завжди багато і довго вважував, виношував та осмислював, перш ніж раз «відрізати». Станіслав Конюхов від обох успадкував і якимось дивом поєднав ці їхні кращі риси. Бере відповідальність на себе, проте набагато дужче від своїх учителів цінує та сприймає думки інших конструкторів.

Рятівник

Конюхову випало очолити КБ у найскладніший і майже драматичний час. Якраз десять з останніх років тому фактично вирішувалося, бути чи не бути КБ «Південне». Власних космічних програм Україна не мала — то навіщо воно? І це Станіславу Миколайовичу треба дякувати, що збереглося.

Те, що ракетно-космічний потенціал України нині навів не останній на планеті і досить впевнено проник у світові космічні програми, причому найпередовіші, — заслуга винятково Станіслава Миколайовича Конюхова і його колективу. Як і в тому, що тепер є неабиякі попит і запити на наші ракетно-пускові послуги. А чогось досконалішого від космічних технологій у світі зараз немає.

Не станемо вкотре нагадувати про участь українських «Зенітів» у реалізації глобальної міжнародної програми «Морський старт», адже на черзі — наступна, пов'язана зі створенням міжконтинентальних супутникових ситем зв'язку

і телебачення. Запропонований нами для цього модернізований ракетноносій «Циклон» один з небагатьох здатен виносити сьогодні космічні апарати на необхідні геостационарні орбіти зі значним енергетичним виграшем. Особливі перспективи щодо цього відкриваються завдяки будівництву приєкваторіального космодрому Алькантара в Бразилії. Він практично й будеться для запусків навколоземних супутників зв'язку ракетноносіями «Циклон».

А дар провидця, притаманний Конюхову, проявив себе і тоді, коли з його ініціативи зняті з бойового чергування міжконтинентальні ракети СС-18 КБ «Південне» почало «переобладнувати» під цілком мирні й економічно вигідні ракетноносії «Дніпро». Які в рамках міжнародної корпорації «Космотранс» уже вивели на навколоземні орбіти супутники кількох держав — Великої Британії, Італії, Саудівської Аравії, Малайзії й інших. Річ у тім, що нині знову повертаються часи «малих» космічних апаратів. А кращої від «Дніпра» дая них ракети поки що не знайти.

Мало хто ще знає, що українське КБ на чолі зі Станіславом Конюховим для «повторної ери малих апаратів» підготувало принципово нову ракетомашину «Маяк». За якою, є всі надії, велике майбутнє. Недорога, безпечна та екологічно чиста, вона в перспективі має шанси винести в космічний простір навіть не одну сотню мікросупутників.

Нарешті, неперевершеною стала нині система авіаційного космічно-ракетного комплексу — «повітряного старту», як він називався раніше. Мало того, що Конюхов домігся, аби КБ до логічного завершення довело свою ж таки давню ідею. Він ще й побачив її у суто вітчизняному варіанті втілення. З використанням знаменитого нашого антоновського літака «Руслан», авіаційних пускових апаратів та наземних комплексів власного виробництва, не кажучи вже, що й ракет, ясна річ, власних. А це й поготів ак-

туально та перспективно для України, яка не має свого наземного космодрому.

То чи знайти більшого, ніж Станіслав Конюхов, патріота своєї держави? І перший український супутник «Січ», і наступний «Січ-1 М», який уже створено у Дніпропетровську, — це супутники зондування надр та поверхні земної кулі, а також спостереження за процесами, що відбуваються в її атмосфері. Отож мають прислужитися інтересам природокористування, охорони навколишнього середовища та екологічному моніторингу. Але чи знаєте ви, що на цих злободених для людства напрямках використання космічного простору КБ «Південне» залишилося нині чи не єдине, якому належать тут найміцніші позиції? Не випадково тому Станіслав Конюхов домігся, аби воно напрацювало і майбутню експериментальну космічну програму «Попередження». Для відстеження усього, що коїться на нашій грішній землі, та попередження будь-яких природних аномалій, катаклізмів і катастроф, стихійних лих, в тому числі й нищівних буранів, потопів та землетрусів. Станіслав Миколайович не сумнівається, що попит на реалізацію такої програми буде. Не може не бути. Бо ми всі приречені залишатися на своїй голубій планеті.

І не вірити йому, докторові технічних наук і професорові, академіку як Національної академії наук, так і всіх міжнародних та світових, пов'язаних з астронавтикою і освоєнням космосу та сучасними інженерно-конструкторськими технологіями, авторові понад 240 монографій, інших наукових праць і винаходів, не можемо. Адже він з тих небагатьох поміж нас, хто випереджає час десятиліттями і століттями —світловими, як кажуть астрономами, роками, тобто відстанями, котрі світло зі швидкістю триста тисяч кілометрів за секунду долає за земний рік. Ми з вами разом з ним живемо.

Микола НЕЧИПОРЕНКО. Дніпропетровськ.

Як сфотографувати оленя

Це виявилося дуже просто. Треба лише мати простір радіусом 30 кілометрів, оточити його колючим дротом і деякий час вважати це забороненою зоною. А благородні олені прийдуть сюди самі. Спілкуватися з тваринами складно — вони тікають від нас, лишаючи по собі відбитки на фотоплівці. Також лишаються техніка без двигуна, будинки без хазяїна. Кинуті тут, вони нікуди не тікають, лише поглинаються природою. У цьому й несхожі на тварин, яким ось вже 16 років не заважають рости, народжуватися і жити. А нам лишається роками чекати, щоб тут знову було гарно.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Чорнобильська зона.

ЗАТ «АЛЬФА-БАНК»

Ліц. НБУ №61 від 03.12.2001 р.
та письмовий дозвіл НБУ №61-З від 31.05.2002 р.
МФО 300346, Київ, вул. Десятинна, 4/6, тел.: 490 4600

Баланс на 1 жовтня 2002 року			
		(тис. грн.)	
Рядок	Найменування статті	на 01.10.02 на 01.01.02	
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	7877	12417
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
3	Кошти в інших банках	48306	36433
4	Цінні папери на продаж	0	35627
5	Кредити та заборгованість клієнтів	176872	87806
6	Інвестиційні цінні папери	41872	0
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	1	1
8	Основні засоби та нематеріальні активи	14069	8120
9	Нараховані доходи до отримання	3341	1875
10	Інші активи	11239	1440
11	Усього активів	303577	183719
	ЗОВОВ'ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	125198	43691
13	Кошти клієнтів	65770	41737
14	Інші депозити	37527	24291
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
16	Нараховані витрати до сплати	1037	252
17	Інші зобов'язання	530	353
18	Усього зобов'язань	230062	110324
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	73000	73000
20	Капіталізовані дивіденди	0	0
21	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
22	Емісійні різниці	6	6
23	Загальні резерви	356	218
24	Результати переоцінки	4	4
25	Прибуток минулих років	29	29
26	Нерозподілений прибуток	0	138
27	Результат поточного року,	120	0
28	у тому числі		
	Сума переоцінки при вибутті необоротних активів	0	0
29	Усього власного капіталу	73515	73395
30	Усього пасивів	303577	183719
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	0	0

Голова Правління
Головний бухгалтер

Тарасов А. В.
Гладченко Л. Б.

Звіт про прибутки та збитки на 1 жовтня 2002 року			
		(коп.)	
Символ	Стаття доходів	Усього	
	Доходи	3562664601	
60	Процентні доходи	3063319382	
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	135980222	
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	2862778591	
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	56340517	
605	Процентні доходи за цінними паперами	1856522	
609	Інші процентні доходи	6363530	
61	Комісійні доходи	394275819	
610	Комісійні доходи за операціями з банками	8362180	
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	385913639	
62	Результат від торговельних операцій	-20359338	
63	Інші банківські операційні доходи	110678145	
639	Інші банківські операційні доходи	110678145	
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк, операціями	891811	
64	Інші небанківські операційні доходи	14692551	
649	Інші небанківські операційні доходи	14692551	
67	Повернення списаних активів	58042	
671	Повернення списаних активів	58042	
	Витрати	3550676095	
70	Процентні витрати	2627622018	
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	52000491	
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	133315796	
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	96820758	
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	2345484973	
71	Комісійні витрати	22878711	
710	Комісійні витрати	22878711	
73	Інші банківські операційні витрати	100991238	
739	Інші банківські операційні витрати	100991238	
74	Інші небанківські операційні витрати	726999030	
740	Витрати на утримання персоналу	158552414	
7400	Основна і додаткова заробітна плата	114919687	
7401	Внески на державне соціальне страхування,	43180056	
74011	з них: збір на соц. страхув.		
	на випадок безробіття	2424842	
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	355753	
741	Сплата податків та інших обов'язкових пла-тежів, крім податку на прибуток	19905167	
7410	Податок на додану вартість	100402	
7411	Податок на землю	17991500	
7419	Сплата інших податків та обов'язкових пла-тежів, крім податку на прибуток	1813265	
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	132430842	
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	17167393	
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	1020215	
7423	Амортизація	114243234	
743	Інші експлуатаційні витрати	95669776	
744	Витрати на телекомунікації	156241438	
745	Супутні небанківські операційні витрати	120642187	
749	Інші небанківські операційні витрати	43557206	
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп. операціями	105797	
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних	14565098	
770	Відрахування у резерви	24860120	
772	Відрахування в резерви під сумніву	-10295022	
	Прибуток (збиток) до сплати податку	69608506	
79	Податок на прибуток	57620000	
	Чистий прибуток (збиток)	11988506	

Заст. Голови Правління
Головний бухгалтер

Михайльо В. В.
Гладченко Л. Б.

Звіт про прибутки та збитки на 1 жовтня 2002 року
АКБ "КІІВ"

		тис. грн.	
Рядок	Найменування статті	01.10. 2002 р.	01.01. 2002 р.
1.1.	Процентний дохід	25755	30220
1.2.	Процентні витрати	(15029)	(18785)
	Чистий процентний дохід	10726	11435
2.1.	Комісійний дохід	6460	10039
2.2.	Комісійні витрати	(492)	(504)
	Чистий комісійний дохід	5968	9535
3.	Дивідендний дохід	815	99
4.	Чистий торговельний дохід	1301	2477
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	1045	603
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій		48
7.	Інший операційний дохід	288	1374
8.	Операційний дохід	20143	25571
9.	Загальноадміністративні витрати	(6983)	(9396)
10.	Витрати на персонал	(4308)	(4790)
11.	Прибуток від операцій	8852	11385
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(7078)	(3890)
13.	Прибуток до оподаткування	1774	7495
14.	Податок на прибуток	(1021)	(992)
15.	Прибуток після оподаткування	753	6503
16.	Непередбачені доходи/витрати	(543)	(166)
17.	Чистий прибуток	210	6337
18.	Чистий прибуток на одну просту акцію (коп.)	0	22
19.	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (коп.)	0	22

Голова Правління
Головний бухгалтер

М.С.Марченко
Г.Г.Павлюченко

Баланс на 1 жовтня 2002 року
АКБ "КІІВ"

		тис. грн.	
Рядок	Найменування статті	01.10. 2002 р.	01.01. 2002 р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	20993	18499
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
3.	Кошти в інших банках	42326	48874
4.	Цінні папери на продаж	1622	0
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	196712	148292
6.	Інвестиційні цінні папери	1657	3741
7.	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній та дочірніх установ	2986	3380
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	27175	16814
9.	Нараховані доходи до отримання	13694	26291
10.	Інші активи	6654	4591
11.	Усього активів	313819	270482
	ЗОВОВ'ЯЗАННЯ		
12.	Кошти банків	34919	37865
13.	Кошти клієнтів	218054	179421
14.	Інші депозити	0	0
15.	Боргові цінні папери емітовані банком	0	0
16.	Нараховані витрати до сплати	1689	1311
17.	Інші зобов'язання	2545	2467
18.	Усього зобов'язань	257207	221064
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19.	Статутний капітал	36000	36000
20.	Капіталізовані дивіденди	6000	0
21.	Акції, викуплені в акціонерів	(290)	(883)
22.	Емісійні різниці	0	0
23.	Резерви	8009	7671
24.	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	6893	293
25.	Нерозподілений прибуток	0	6337
26.	У тому числі		
	Сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів		
27.	Усього власного капіталу	56612	49419
28.	Усього пасивів	313819	270482

Голова Правління
Головний бухгалтер

М.С.Марченко
Г.Г.Павлюченко

Балансовий звіт АКБ "Прем'єрбанк"

на 1 жовтня 2002р.

		(тис.грн.)	
Статті балансу	1	Сума	2
АКТИВИ			
Валюта, монета і банківські метали	3 064		
Національна валюта	2 270		
Іноземна валюта	794		
Банківські метали	0		
Дорожні та інші чеки	17		
Коррахунок в НБУ	5 798		
Інші кошти в НБУ	0		
Кошти в інших банках	10 837		
Депозити та кредити в інших банках	16 360		
Резерв під заборгованість інших банків	-130		
Цінні папери в портфелі банку :	43 755		
Цінні папери в портфелі банку на продаж	11 229		
Резерв під знецінення ЦП	-104		
на продаж			
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	32 767		
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	-137		
Кредити та фінансовий лізинг, надані клієнтам	101 120		
Резерв під кредити та фінансовий лізинг клієнтам	-8 624		
Інвестиції капіталу в асоційовані компанії	0		
Інвестиції капіталу в дочірні компанії	0		
Нематеріальні активи	313		
Матеріальні активи	35 146		
Інші активи	27 863		
Резерв під можливі втрати за сумнівною дебіторською заборгованістю банку	-4 142		
Активи оборотів між філіями	30 722		
СУКУПНІ АКТИВИ	262 099		
ЗОВОВ'ЯЗАННЯ			
Коррахунки банків	157		
Депозити та кредити банків : в т.ч. кредити, отримані від НБУ	42 153		
Кошти до запитання клієнтів	0		
Строкові депозити клієнтів	40 927		
Цінні папери власного боргу	85 950		
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	4 710		
Субординована заборгованість	0		
Інші зобов'язання	53		
Пасиви оборотів між філіями	3 923		
СУКУПНІ ЗОВОВ'ЯЗАННЯ	30 722		
КАПІТАЛ			
Статутний капітал	40 000		
Зареєстрований статутний апітал банку	45 000		
Несплачений зареєстрований статутний капітал бан(тис.грн.)	-5 000		
Прибутки і резерви	13 342		
Прибутки минулих років	651		
Збитки минулих років	0		
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0		
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0		
Загальні резерви	12 691		
Прибуток поточного року	162		
Збитки поточного року	0		
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	53 504		
СУКУПНІ ЗОВОВ'ЯЗАННЯ			
КАПІТАЛ	262 099		
В. о. Голови Правління	Л. Г. Яхонтюва		
Головний бухгалтер	О.С. Бабічева		

Звіт про фінансові результати АКБ "Прем'єрбанк"

на 01 жовтня 2002р.

		(тис.грн.)	
Рядок	Найменування статті	на 01.10.2002	на 01.01.2002
1	1	3	
1,1	Процентний дохід	22 681	
1,2	Процентні витрати	-18 129	
	Чистий процентний дохід	4 552	
2,1	Комісійний дохід	5 389	
2,2	Комісійні витрати	-4 433	
	Чистий комісійний дохід	956	
3	Дивідендний дохід		
4	Чистий торговельний дохід	8 616	
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів		
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій		
7	Інший операційний дохід	265	
8	Операційний дохід	14 389	
9	Загальноадміністративні витрати	-7 070	
10	Витрати на персонал	-3 873	
11	Прибуток від операцій	3 446	
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-3 052	
13	Прибуток до оподаткування	394	
14	Податок на прибуток	-236	
15	Прибуток після оподаткування	158	
16	Непередбачені доходи/витрати	4	
17	Чистий прибуток/ збиток банку	162	
	В. о. Голови Правління	Л. Г. Яхонтюва	
	Головний бухгалтер	О.С. Бабічева	

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу № Б26/156/02 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Діал» (юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Бажова, 11а), поточний рахунок 260083110 у Філії АБ «Південний» в м. Дніпропетровськ, МФО 306458, код ЄДРПОУ 30168651.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ясногора Ігоря В'ячеславовича (ліцензія АА № 047844), 49040, м. Дніпропетровськ, а/с 2350, тел. (0562) 31-82-12.

Заяви кредиторів про грошові вимоги до ТОВ «Діал» приймаються у порядку встановленому чинним законодавством України, протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Розпорядник майна приймає заяви кредиторів, підтверджені відповідними документами та заяви інвесторів, які виявлять бажання взяти участь у процедурі санації ТОВ «Діал».

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалко, 2) ухвалою від 27.06.02 р. порушив справу № 3821-15/142 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Спаське» (41354, с. Ленінське Кролевецького району Сумської області, код 09337066). Розпорядником майна призначено Мальованого О. П., ліцензія № 250426 від 22.03.02 р. (40030, м. Суми, вул. Кірова, 25, 4-й поверх).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу про банкрутство № 15/2686, Відкритого акціонерного товариства «Гірницький завод залізобетонних виробів» 85487, Донецька область, м. Гірник, вул. Енгельса, 1, код ЗКПО 00175358, р/р № 26000193594003 у КБ «Приватбанк» м. Красноармійськ, МФО 335236. Розпорядником майна призначено Несвіт Л. Ф., ліцензія № 249934. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ

АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "ІНТЕРБАНК"				ІNTEPBAHK	
Звіт про фінансові результати АКБ "Інтербанк"				АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК	
				Балансовий звіт АКБ "Інтербанк" станом на 1 жовтня 2002 р.	
				(тис.грн.)	
Рядок	Найменування статті	Станом на 01.10.01р.	Станом на 01.10.02р.	Статті балансу	
1,1	Процентний дохід	4930	14203	АКТИВИ	
1,2	Процентні витрати	-3575	-8238	Готівкові кошти	
1	Чистий процентний дохід	1355	5965	Банківські метали	
2,1	Комісійний дохід	718	886	Дорожні та інші чеки	
2,2	Комісійні витрати	-196	-203	Кошти в НБУ	
2	Чистий комісійний дохід	522	683	Кошти в інших банках	
3	Дивідендний дохід	-	1073	Резерв під заборгованість інших банків	
4	Чистий торговельний дохід	4360	195	Цінні папери в портфелі банку на продаж	
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-	74	Резерв під знецінення ЦП на продаж	
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-	Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	
7	Інший операційний дохід	55	41	Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	
8	Операційний дохід	6292	8031	Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	
9	Загальноадміністративні витрати	-2941	-4022	Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	
10	Витрати на персонал	-2179	-2427	Основні засоби та нематеріальні активи	
11	Прибуток від операцій	1172	1582	Нараховані доходи до отримання	
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-842	-922	Резерви під сумніву заборгованість за нарахованими доходами	
13	Прибуток до оподаткування	330	660	Інші активи	
14	Податок на прибуток	-9	-	Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівою дебіторською заборгованістю банку	
15	Прибуток після оподаткування	321	660	СУКУПНІ АКТИВИ	
16	Непередбачені доходи/витрати	-6	-	ЗОВОВ'ЯЗАННЯ	
17	Чистий прибуток/ збиток банку	315	660	Кошти банку	
Голова Правління А.С.Крикий				Депозити та кредити банків	
Головний бухгалтер Е.Б.Куртєвєєва				Кошти клієнтів	
Головний офіс: м.Київ, вул.Індустріальна, 27, тел.: 488-4422, факс: 483-6010				Інші депозити	
Ліцензія НБУ № 102 від 03.12.2001р.				Нараховані витрати до сплати	
				Інші зобов'язання	
				СУКУПНІ ЗОВОВ'ЯЗАННЯ	
				КАПІТАЛ	
				Статутний капітал	
				Зареєстрований статутний капітал банку	
				Співнесений зареєстрований статутний капітал банку	
				Викуплені власні акції	
				Результат минулих років	
				Прибуток минулого року, що очікує затвердження	
				Загальні резерви	
				Результат поточного року	
				СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	
				СУКУПНІ ЗОВОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	

Фінансова звітність				Балансовий звіт АТ «ІНДЕКС-БАНК»	
АТ «ІНДУСТРІАЛЬНО-ЕКСПОРТНИЙ БАНК»				(тис. грн.)	
за III квартал 2002 року				на 01.10.02	
Звіт про фінансові результати АТ «ІНДЕКС-БАНК»				на 01.10.02	
				на 01.10.02	
1,1	Процентний дохід	25 568	14 550	1 АКТИВИ	
1,2	Процентні витрати	-16 624	-10 750	2 Кошти та залишки в НБУ	
1	Чистий процентний дохід	8 944	3 800	3 Кошти в інших банках	
2,1	Комісійний дохід	7 524	2 804	4 Цінні папери на продаж	
2,2	Комісійні витрати	-659	-395	5 Інвестиційні цінні папери	
2	Чистий комісійний дохід	6 865	2 409	6 Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	
3	Дивідендний дохід	-	0	7 Основні засоби та нематеріальні активи	
4	Чистий торговельний дохід	3 375	831	8 Чисті нерезалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0	9 Чисті нерезалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0	0	10 Чисті нерезалізовані доходи від отримання	
7	Інший операційний дохід	354	73	11 Усього активів	
8	Операційний дохід	19 538	7 112	12 ЗОВОВ'ЯЗАННЯ	
9	Загальноадміністративні витрати	-11 703	-3 929	13 Кошти банку	
10	Витрати на персонал	-8 521	-3 539	14 Кошти клієнтів	
11	Прибуток від операцій	-686	-356	15 Інші депозити	
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	1 473	1 016	16 Боргові цінні папери, емітовані банком	
13	Прибуток до оподаткування	787	660	17 Чисті нерезалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	
14	Податок на прибуток	156	-55	18 Нараховані витрати до сплати	
15	Прибуток після оподаткування	631	605	19 Усього зобов'язань	
16	Непередбачені доходи/витрати	0	0	20 ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
17	Чистий прибуток/збиток банку	631	605	21 Статутний капітал	
				22 Капіталізовані дивіденди	
				23 Аудит, що викуплені в акціонерів	
				24 Емісійні різниці	
				25 Резерви	
				26 Пересюдка оренди, засобів	
				27 Нерозподілений прибуток	
				28 Усього власного капіталу	
				29 Усього пасивів	

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жиланська, 58 Б) порушив справу № 135/146-02 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Горизонт» (ЄДРПОУ 31070680, адреса: м. Вишгород, вул. Набережна, 4-а, р/р 26004300100512 в АКБ «Східно-Європейський банк», МФО 322658).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Колосінського І. А. (ліцензія № 249638 від 19.10.2001 р., адреса: м. Київ, вул. М. Гречка, 18 д, кв.67).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

АКБ "НОВИЙ"				АКБ "НОВИЙ"	
Баланс станом на 01.10.02 р.				Звіт про прибутки та збитки за 9 місяців 2002 року	
Найменування статті				СТАТТЯ	
(тис.грн.)				тис.грн.	
АКТИВИ				1 Процентний дохід	
1 Готівкові кошти				2 Процентні витрати	
2 Кошти в НБУ				3 Чистий процентний дохід	
3 Кошти в інших банках				4 Комісійний дохід	
4 Нето: кошти в інших банках				5 Комісійні витрати	
5 Цінні папери в портфелі банку на продаж				6 Чистий комісійний дохід	
6 Нето: цінні папери в портфелі банку на продаж				7 Дивідендний дохід	
7 Цінні папери в портфелі банку на інвестиції				8 Чистий торговельний дохід	
8 Резерв під знецінення цінних паперів на інвестиції				9 Інший операційний дохід	
9 Нето: цінні папери в портфелі банку на інвестиції				10 Операційний дохід	
10 Кредити та фінансовий лізинг, які надані клієнтам				11 Загальноадміністративні витрати	
11 Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам				12 Витрати на персонал	
12 Нето: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам				13 Прибуток від операцій	
13 Основні засоби та нематеріальні активи				14 Витрати на безнадійні та сумнівні борги	
14 Знецінені основні засоби та нематеріальні активи				15 Прибуток до оподаткування	
15 Нето: основні засоби та нематеріальні активи				16 Податок на прибуток	
				17 Прибуток після оподаткування	
				18 Непередбачені доходи/ витрати	
				19 Чистий прибуток/ збиток банку	

АКБ "НОВИЙ"				АКБ "НОВИЙ"	
Баланс станом на 01.10.02 р.				Звіт про прибутки та збитки за 9 місяців 2002 року	
Найменування статті				СТАТТЯ	
(тис.грн.)				тис.грн.	
АКТИВИ				1 Процентний дохід	
1 Готівкові кошти				2 Процентні витрати	
2 Кошти в НБУ				3 Чистий процентний дохід	
3 Кошти в інших банках				4 Комісійний дохід	
4 Нето: кошти в інших банках				5 Комісійні витрати	
5 Цінні папери в портфелі банку на продаж				6 Чистий комісійний дохід	
6 Нето: цінні папери в портфелі банку на продаж				7 Дивідендний дохід	
7 Цінні папери в портфелі банку на інвестиції				8 Чистий торговельний дохід	
8 Резерв під знецінення цінних паперів на інвестиції				9 Інший операційний дохід	
9 Нето: цінні папери в портфелі банку на інвестиції				10 Операційний дохід	
10 Кредити та фінансовий лізинг, які надані клієнтам				11 Загальноадміністративні витрати	
11 Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам				12 Витрати на персонал	
12 Нето: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам				13 Прибуток від операцій	
13 Основні засоби та нематеріальні активи				14 Витрати на безнадійні та сумнівні борги	
14 Знецінені основні засоби та нематеріальні активи				15 Прибуток до оподаткування	
15 Нето: основні засоби та нематеріальні активи				16 Податок на прибуток	
				17 Прибуток після оподаткування	
				18 Непередбачені доходи/ витрати	
				19 Чистий прибуток/ збиток банку	

Господарський суд Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу про банкрутство № 3/150Б ДП «Вуглесервіс» ЗАТ «Вугледобуток» 85483, Донецька область, м. Новогродівка, вул. Риночна, 1, код ЗКПО 30013532, р/рахунок № 26006301490494 у Селидівському відділенні ПІБ, МФО 334312. Розпорядником майна призначено Леснікова Є. С., ліцензія № 249555. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

БАЛАНС				Звіт про фінансові результати	
АБ "Старокиевский банк" по состоянию на 01 октября 2002 г.				на 01 жовтня 2002 року	
				(тис.грн)	
АКТИВ		ПАССИВ		За 3 квартал 2002 року	
1. Касса:		1. Уставной фонд		1,1 Процентний дохід	
- в национальной валюте		2. Незарегистрированный Уставной фонд		1,2 Процентні витрати	
- в иностранной валюте		3. Резервный фонд		1 Чистий процентний дохід	
2. Корсчета:		4. Другие фонды и средства, приравненные к ним		2,1 Комісійний дохід	
- в НБУ		5. Корсчета других банков : - в национальной валюте		2,2 Комісійні витрати	
- в других банках		6. Расчетные и текущие счета клиентов в национальной валюте		2 Чистий комісійний дохід	
3. Кредиты, выданные банком - краткосрочные / не учитываая кредиты в валюте/		7. Депозиты юридических лиц в национальной валюте		3 Дивідендний дохід	
- кредиты, выданные банком в валюте		8. Вклады граждан в национальной валюте		4 Чистий торговельний дохід	
4. Основные средства и капиталовложения		9. Срочные депозиты в иностранной валюте		5 Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	
5. Облигации внутреннего государственного займа		10. Средства клиентов в иностранной валюте		6 Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	

ОГЛОШЕНИЯ

ДІАМАНТБАНК

Звіт про прибутки та збитки КБ

на 1 жовтня 2002 року

Форма N2_00.01

320854 "ДІАМАНТ"

(коп.)

Символ Доходу	Усього
60	2805565431
601	3396362160
602	151599654
604	2856675259
605	18374059
61	369713188
610	240158715
611	2585943
62	237572772
63	-830959886
639	4442
6397	4442
Витрати	Усього
70	2745323399
701	692540812
702	351963699
704	232645062
71	107932051
710	12596340
73	12596340
739	71444850
74	71444850
740	533615573
7400	210073446
7401	152117373
74011	57076430
7403	15590378
741	575675
7410	6999008
7411	117381
7419	5307157
742	1574470
7420	120900270
7421	23676824
7423	4631964
743	92591482
744	68198030
745	71803078
749	47807853
7497	7833888
77	7506071
770	1408507675
772	1408505315
Прибуток до сплати податку	2360
79	86860181
Чистий прибуток	26618149
	60242032

Голова Правління
Головний бухгалтер

Є.О.Бесараб
В.Г.Олійник

ДІАМАНТБАНК

Зведений балансовий звіт банку

на 1 жовтня 2002 року

Форма N11.03

320854 "ДІАМАНТ"

(коп.)

Статті балансу	Усього
	01-10-2002р.
АКТИВИ	30349499929
Готівкові кошти	270211296
Банківські метали	0
Дорожні та інші чеки	0
Кошти в НБУ	1746069727
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0
Нetto: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	0
Кошти в інших банках	9002633936
Резерв під заборгованість інших банків	169568596
Нetto: кошти в інших банках	8833065340
Цінні папери в портфелі банку на продаж	1750377221
Резерв під знецінення ЦП на продаж	222679740
Нetto: цінні папери в портфелі банку на продаж	1527697481
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	0
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	0
Нetto: цінні папери на інвестиції	0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	20151382026
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренду), які надані клієнтам	3337048301
Нetto: кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	16814333725
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
Основні засоби та нематеріальні активи	937618589
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	207808645
Нetto: основні засоби та нематеріальні активи	729809944
Нараховані доходи до отримання	46520250
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	2360
Нetto: нараховані доходи до отримання	46517890
Інші активи	381794526
Резерви під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	0
Нetto: інші активи	381794526
СУКУПНІ АКТИВИ	30349499929
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	20045070656
Кошти банків	5297837581
Депозити та кредити банків	4279087500
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0
Кошти клієнтів	10248844314
Інші депозити	0
Боргові цінні папери, емітовані банком	0
Кредити, отримані від міжнародних та інших фінансових організацій	0
у т.ч. кредити, отримані через НБУ	0
Субординована заборгованість	0
Нараховані витрати до сплати	59902451
Інші зобов'язання	159398810
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	20045070656
КАПІТАЛ	10304429273
Статутний капітал	10000000000
Зареєстрований статутний капітал банку	10000000000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0
Нetto: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	10000000000
Капіталізовані дивіденди	0
Викуплені власні акції	0
Результат минулих років	12470624
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0
Емісійні різниці	0
Загальні резерви	231716617
Результат поточного року	60242032
СУКУПНІЙ КАПІТАЛ	10304429273
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	30349499929
Активи-пасиви (має бути 0)	0
Активи NN 380,390,391,392	3496067540
Пасиви NN 380,390,391,392	3496067540
Доходи NN 608,618,638,648	192054388
Витрати NN 708,718,738,7148	192054388
Різниця (має бути 0)	0

Голова Правління
Головний бухгалтер

Є.О. Бесараб
В.Г. Олійник

Акціонерний банк «Металург»			
БАЛАНС ЗА 9 МІСЯЦІВ 2002 РОКУ			
		(тис. грн.)	
Рядок	Найменування статті	Звітний період	На початок звітного року
АКТИВИ			
1	Кошти та залишки в НБУ	28050	12420
2	Казначейські та інші ЦП, що рефінансуються НБУ, та ЦП, емітовані НБУ	987	0
3	Кошти в інших банках	29500	14701
4	Цінні папери на продаж	7252	3119
5	Кредити та заборгованість клієнтів	85338	96328
6	Інвестиційні цінні папери	414	116
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	283	292
8	Основні засоби та нематеріальні активи	6426	6052
10	Нараховані доходи до отримання	975	1743
11	Інші активи	2301	355
12	УСЬОГО АКТИВІВ	161526	135126
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
13	Кошти банків	10	9435
14	Кошти клієнтів	86075	61079
18	Нараховані витрати до сплати	1071	594
19	Інші зобов'язання	7726	1013
20	УСЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	94882	72121
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
21	Статутний капітал	9851	9851
23	Акції, викуплені в акціонерів	(19)	(584)
24	Емісійні різниці	1605	1895
25	Резерви	3710	3404
26	Переоцінка основних засобів, нематеріальних активів	283	305
27	Нерозподілений прибуток	51214	48134
28	УСЬОГО ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ	66644	63005
29	УСЬОГО ПАСИВІВ	161526	135126
ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ЗА 9 МІСЯЦІВ 2002 РОКУ			
		(в тис. грн.)	
Рядок	Найменування статті	Звітний період	На початок звітного року
1.1	Процентний дохід	20997	29838
1.2	Процентні витрати	(5373)	(7309)
1	Чистий процентний дохід	15624	22529
2.1	Комісійний дохід	6469	8733
2.2	Комісійні витрати	(499)	(783)
2	Чистий комісійний дохід	5970	7950
3	Дивідендний дохід	0	1
4	Чистий торговельний дохід	1142	(281)
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	(569)
7	Інший операційний дохід	160	120
8	Операційний дохід	22896	29750
9	Загальноадміністративні витрати	(6176)	(8376)
10	Витрати на персонал	(8166)	(9673)
11	Прибуток від операцій	8554	11701
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(3187)	(2771)
13	Прибуток до оподаткування	5367	8930
14	Податок на прибуток	(1996)	(2831)
15	Прибуток після оподаткування	3371	6099
17	Чистий прибуток/збиток банку	3371	6099

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ ВАТ «АКБ «КАПІТАЛ» на 1 жовтня 2002 року			(тис.грн.)
Найменування статті	На 01.10.2002р	На 01.10.2001р	
АКТИВИ			
Кошти та залишки в НБУ	5001	5393	
Кошти в інших банках	1821	18061	
Цінні папери на продаж	708	80	
Кредити та заборгованість клієнтів	47070	35997	
Інвестиційні цінні папери	6160	2529	
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	259	259	
Основні засоби та нематеріальні активи	3357	3460	
Нараховані доходи до отримання	2200	1934	
Інші активи	1537	3994	
Усього активів	68113	71707	
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Кошти банків	2770	15536	
Кошти клієнтів	35308	28833	
Нараховані витрати до сплати	965	726	
Інші зобов'язання	8207	8412	
Усього зобов'язань	47250	53507	
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
Статутний капітал	18100	15600	
Акції, що викуплені в акціонерів	0	-9	
Емісійні різниці	1049	1049	
Резерви	766	572	
Нерозподілений прибуток	948	988	
Усього власного капіталу	20863	18200	
Усього пасивів	68113	71707	
ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ ВАТ «АКБ «КАПІТАЛ» на 1 жовтня 2002 року			(тис.грн.)
Найменування статті	На 01.10.2002р	На 01.10.2001р	
Процентний дохід	6726	6429	
Процентні витрати	-3946	-3484	
Чистий процентний дохід	2780	2945	
Комісійний дохід	1998	1125	
Комісійні витрати	-470	-223	
Чистий комісійний дохід	1528	902	
Чистий торговельний дохід	66	49	
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	134	16	
Інший операційний дохід	32	18	
Операційний дохід	4540	3930	
Загальноадміністративні витрати	-1837	-1446	
Витрати на персонал	-1227	-1011	
Прибуток від операцій	1476	1473	
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-1173	-1108	
Прибуток до оподаткування	303	365	
Податок на прибуток	-191	-213	
Прибуток після оподаткування	112	152	
Чистий прибуток/ збиток банку	112	152	
Голова Правління Головний бухгалтер			М.Л. Епель Р.Ф. Карлова

У зв'язку із зменшенням
статутного фонду
ТОВ «Агронафтосервіс»
(код 30280728) заперечення креди-
торів приймаються протягом місяця
від дня публікації цього оголошення.

**Правління Закритого акціонерного товариства
«УкрКарібеїмпекс»**

повідомляє про скликання Загальних зборів ЗАТ «УкрКарібеїмпекс», що відбудуться 17 грудня 2002 року об 11.00 годині за адресою: м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1, кім. 57.

Порядок денний:

1. Про прийняття до Товариства нових акціонерів.
2. Про збільшення Статутного фонду Товариства.
3. Про внесення змін до Установчих документів Товариства.
4. Напрямки діяльності Товариства у 2003 році.

Додаткова інформація:

1. Збільшення Статутного фонду Товариства проводиться з метою розширення діяльності Товариства, залучення додаткових інвестицій для більш ефективного управління Товариством за рахунок додаткової емісії акцій на суму 260000,00 (двісті шістдесят тисяч) гривень. Мінімальний розмір збільшення Статутного фонду становить 260000,00 (двісті шістдесят тисяч) гривень.

2. Проект змін до Статуту Товариства, пов'язаних із збільшенням Статутного фонду:

«7.1. Для здійснення статутної діяльності Товариства створюється Статутний фонд в розмірі 420000,00 (чотириста двадцять тисяч) гривень.

7.2. Статутний фонд Товариства поділений на 420 (чотириста двадцять) простих іменних акцій номінальною вартістю 1000,00 (тисяч) гривень».

то 1000,00 (одна тисяча) гривень кожна. Акції Товариства випускаються в документарній формі.

7.3. Акціонери сплачують свої акції в строк, порядку, розмірах та способами, визначеними Загальними зборами Товариства.

7.4. Товариство має право на випуск акцій з моменту реєстрації свого попереднього випуску акцій. Розміщення додаткового випуску акцій без реєстрації попереднього не допускається, а всі договори купівлі-продажу акцій додаткового випуску вважаються недійсними з наслідками, передбаченими діючим законодавством».

3. Додатково випускаються прості іменні акції в кількості 260 (двісті шістдесят) штук номінальною вартістю 1000,00 (одна тисяча) гривень кожна на загальну вартість 260000,00 (двісті шістдесят тисяч) гривень.

4. Акціонери користуються рівним переважним правом на придбання додатково випущених акцій у кількості, пропорційній їх частці у Статутному фонді Товариства на дату прийняття рішення про емісію.

5. Внаслідок додаткового випуску акцій права акціонерів не змінюються, збитки та їх відшкодування не передбачаються, необхідності в компенсації збитків немає.

Реєстрація акціонерів відбувається 17 грудня 2002 року з 10.30 до 11.00 за адресою проведення зборів.

Акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам — доручення, засвідчене у відповідності до законодавства та паспорт.

Контактний телефон: 226-31-38.

Власність потребує захисту

ДОРОЖНІЙ РЕПОРТАЖ

Державній службі охорони 50 років. З цієї нагоди журналістам організували автобусний пробіг центральними та східними областями України.

Несуни ще не перевелися

Побачити, як оберігаються від крадіжок дачні будинки, обладнані сучасними засобами охоронно-пожежної сигналізації, в Бориспільському районі так і не вдалося — хазяї виявилися негостинні. На Полтавщині з «екскурсоводом» — начальником полтавської служби охорони Віктором Міщенком — завітали на Пирятинський сирзавод. З'ясувалося, що підприємство користується послугами державної служби охорони вже 19 років. За цей час значних крадіжок не було. Хоча спроби, як то кажуть, мали місце неодноразово. Якось намагалися вивезти вершкове масло на 50 тисяч гривень.

Затримуючи зловмисника на гарячому, керівництво не подає позов до суду, а обмежується виховною роботою і занесенням його прізвища до чорного списку. А він чималий: незважаючи на те, що працівникам видають щомісячний пайок, дехто прагне поцупити з заводу ще хоча б шматочок сиру.

Оббирати поля куку-

рудзи, соняшнику, цукрового буряку, маку (670 гектарів), після того як за їх охорону взялася державна служба, у мешканців довколишніх сіл, схоже, бажання зникає. Хоча надії вони теж не втрачають. Заради цього йдуть на всілякі вигадки. Торік, наприклад, дівчатам, які приїхали до полтавського краю на заробітки (полоти буряки), місцеві наркомани доплачували: поки вони вирізували мак, оголені дівчата відвертали увагу охоронців.

Оберігають урожай співробітники підрозділу зі службовими собаками. Часто патрулюють на конях або на УАЗиках. Коштують послуги чотирьох охоронців, двох собак і коня для сільськогосподарського ТОВ «Дружба» у Гребінківському районі 1800 гривень на місяць. За словами керівника господарства Віталія Тимченка, приватники беруть значно менше. Але їхні можливості, на відміну від держслужб, обмежені. Ті не мають права під час затримання застосовувати силу і не гарантують вам повного відшкоду-

Фото Ольги ДУМАНСЬКОЇ.

вання збитків у разі недобросовісного виконання своїх обов'язків.

Труба кличе!

Скільки коштує охорона для Солохівського газопромислового управління «Полтавагазвдобування», начальник промислу Василь Хмелевський не уточнював. Та й правду він не замовчував.

— У нас на підприємстві, — визнавав Василь Васильович, — крадуть: матеріали, газовий конденсат, бензин...

Якщо за матеріалами та бензином ще можна встежити, то як проконтролювати, що діється на 200-кілометровому відрізу газової труби, яка пролягає на глибині від 40 см до метра? Тому при перекачуванні газу з об'єкта на об'єкт лічильник, бува, засвідчує нестачу енергоносія.

Отже, десь зроблена врізка. Наряд вирушає на її пошуки. Таких випадків на рік — чималенько! Востаннє витік конденсату виявили між Полтавою і Кіровоградом. Затримали КАМАЗ з причепом, а там — 35 кубів газоліну. Траплялися навіть випадки, коли поруч із врізкою охоронці знаходили труп зловмисника. Газ — не соняшник.

Стріляли. Але було не страшно

У працівників харківської служби охорони гостювали наступного дня. Її начальник Олег Угровецький на полігоні керував діями своїх підлеглих під час практичного навчання: обеззброювали нападника на касира. І служба інкасації, і охоронці за якусь мить знешкодили бандита. Стріляли. Звісно, не зі

справжньої зброї, а пейнтбольної.

За 9 місяців поточного року службою охорони в Харківській області попереджено більш як 4 тисячі злочинів. При цьому вона відповідала за 9 тисяч об'єктів та 2756 квартир. Наскільки складно їх контролювати, побачили на так званому пульті — пункті централізованого спостереження. Тут встановлена автоматизована комп'ютерна система «Дунай», яка дає можливість максимально точно отримувати сигнал тривоги. За словами операторів пункту спостереження, сигналів з приватних помешкань надходить у 3—4 рази більше, ніж з інших об'єктів охорони...

Муніципальна — ще рідніша

Вечоріло, коли автобус в'їжджав у Дніпропетровськ. Дівчата в уніформі вітали нас хлібом-сіллю. Шкода, погода не дозволила політати на дельтаплані, за допомогою якого вже протягом року служба охороняє поля, нафто- та газопроводи. При затриманні злодіїв на полях використовували леглих під час практичного навчання: обеззброювали нападника на касира. І служба інкасації, і охоронці за якусь мить знешкодили бандита. Стріляли. Звісно, не зі

ників пляжів, і від міських служб.

На черзі були «оглядини» Бердянська. Вже протягом трьох місяців там, з легкої руки міського голови Валерія Баранова, діє муніципальна міліція — як один із спецпідрозділів держслужби охорони. Незважаючи на те, що закону про муніципальну міліцію в Україні ще не прийнято, у Бердянську в цьому плані є вже певні успіхи. Не задоволені діяльністю муніципалів хіба лише наркомани, хулігани, перекупки, що торгують у заборонених місцях. Зворушлива деталь: охоронці, на зразок гайдарівських тимурівців, узялися ще й за вирішення побутових та приватних проблем мешканців міста. Найбільше з того радіють старі люди.

Нині в ДСО працює близько 47 тисяч працівників. Під їх охороною майже 56 тисяч квартир та понад 50 тисяч об'єктів різних форм власності. І, як запевняє начальник Головного управління Державної служби охорони при МВС України, генерал-лейтенант міліції Володимир Шаповал, — коефіцієнт надійності держслужби охорони становить майже сто відсотків.

Лілія ПРИЛЬ.

На знімку: затримання зловмисника під час збройного нападу на склад.

ЮВІЛЕЇ

■ Рівне

Ужинок «Водника»

Український державний університет водного господарства та природокористування відсвяткував своє 80-річчя. Він став альма-матер для 45 тисяч випускників. «Водник» (так ласкаво називають його студенти), як заведено в день ювілею, підбив підсумки. І має вагомий ужинок і з підготовки висококваліфікованих фахівців, і в науковій діяльності — половина винахідників Рівненщини працюють саме тут. Лише за останні десять років науковці вузу отримали більш як триста охоронних документів на винаходи, два — на відкриття. Тож багатьом літа тобі, «воднику»!

Олександра ЮРКОВА.

■ Одеса

Оперета-іменинниця

В Одеському театрі музичної комедії імені Михайла Водяного відбулася 300-та вистава «Летючої миші» — не старіючої оперети Йоганна Штрауса. Поставлена тут уперше в 1983 році, вона й тепер для одеситів — один з найулюбленіших спектаклів. Про що засвідчила переповнена зала театру під час ювілею. Передовсім зачаровує чудова музика, хоча чимало залежить і від виконавців. Багато аплодисментів було адресовано, зокрема, народному артистові України Володимиру Фролову (Фальк), заслуженим артистам України Наталі Завгородній (Розалінда), Станіславу Ковалевському (Генріх), Аліні Семеновій (Адель).

Георгій ВОРОТНЮК.

Фото УНІАН.

Вшанували піснею героїв

Луцька музична студія Павла Завади, яка записує нові альбоми «волинського соловейка» Василя Зінкевича, випустила аудіокасету з повстанськими і стрілецькими піснями «Гей, там, на півночі Волині».

До унікального альбому увійшло шістнадцять популярних композицій у виконанні місцевих лауреатів міжнародних і всеукраїнських фестивалів В'ячеслава Судими й Алли Опейди. Тут зібрано воедино і героїчні пісні повстанських авторів, і сучасні відомі композиції. Обкладинку касети прик-

рашає гравюра партизанського художника Ніла Хасевича, який загинув у 50-х роках від рук енкаведистів. Новинку одразу розкупили школи, бібліотеки й патріотичні організації краю.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

ФОТОФАКТ

Найстарша жителька України Параска Семенівна Натарова з Харкова відзначила своє 116-ліття.

Усе довге життя, за її власним визнанням, було прожите в любові. Вся сім'я обожнювала її — вона була оточена турботою з боку бабусі Параски, гарної господарки і чудової жінки. У своєму солідному віці вона з задоволенням читає напам'ять улюбленого пушкінського "Мідного вершника" і навіть навчила онуків танцювати кадрили.

До уваги акціонерів ЗАТ «Звармет»

Відповідно до частини другої ст. 43 Закону України «Про господарські товариства» повідомляємо про наступні пропозиції, щодо порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 листопада 2002 року.

Доповнити порядок денний новим пунктом наступного змісту:

1. Затвердження змін та доповнень до Уставного договору.

Правління.

До уваги акціонерів ЗАТ «Трансбуд»

Відповідно до частини другої ст. 43 Закону України «Про господарські товариства» повідомляємо про наступні пропозиції, щодо порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 листопада 2002 року.

Доповнити порядок денний новим пунктом наступного змісту:

1. Затвердження змін та доповнень до Уставного договору.

Правління.

Голос України

Г А З Е Т А В Е Р Х О В Н О Ї Р А Д И У К Р А Ї Н И

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311199.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року. Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4. ☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62. ✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos